

ครั้งที่ ๔

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๒๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่..... (.....)

วัน.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๒๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

เรื่องหารือ

ผู้อภิปราย

- นายสาย กังกเวคิน	๑
- นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์	๒
- นางเปล่งมณี เร่งสมบุญสุข	๓
- นายวรวิทย์ บารู	๔
- นายชยัน วิพรหมชัย	๕
- นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	๖
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์	๖
- นายชุมพล จุลใส	๘
- นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์	๘

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

- รับทราบเรื่อง คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๕/๒๕๕๔
ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔	๙

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

๙

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องคณะกรรมการพิจารณาแล้ว

- รายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการพิจารณา
ศึกษาบันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วม
ไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณา
ศึกษาบันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วม
ไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ พิจารณาเสร็จแล้ว
โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ๑๐
- ผู้อภิปราย
- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๑๐, ๑๗, ๓๒, ๘๘
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๑๓, ๖๐
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๑๔, ๗๔, ๘๖
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๑๖
- นางสาวรสนา โตสิตระกูล ๑๙, ๕๒
- นายวงศ์เดช เดชกิจวิกรม ๒๑
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๒๓
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒๔, ๓๐
- นายเจริญ คันธวงค์ ๒๖
- นายสุรจิต ชिरเวทย์ ๒๗, ๔๘, ๘๒, ๙๐
- นางสาวรัชดา ธนาดิเรก ๓๐
- นายประกเกียรติ นาสิมมา ๓๗, ๖๓
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย ๓๘
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ๔๑, ๙๑
- นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ ๔๒
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ๔๗, ๘๐
- นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ๕๐
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์ ๕๕
- นายพนิช วิจิตเศรษฐ์ ๕๗
- นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ ๕๘

	หน้า
- นายทศพล เฟ็งส้ม	๖๖
- นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	๖๘, ๘๔
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	๗๐
- นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ชัย	๗๕
- นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี	๗๖, ๘๗
- นายสุนัย จุลพงศธร	๗๘
- นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง	๘๔, ๘๖
- นางนฤมล ศิริวัฒน์	๘๘
- พันเอก วินัย สมพงษ์	๙๐

แบบรายงานการตรวจแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันอังคารที่ ๒๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๔ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๖๓ คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ บัดนี้มีสมาชิกมาลงชื่อทั้งหมด ๒๕๐ ท่าน ยังขาดอยู่อีก ๒๗ ท่าน ก็ต้องรอสักหน่อย แต่ระหว่างที่รอก็ให้ปรึกษาสัก ๒-๓ ท่านนะครับ ท่านแรกครับ ท่านสาย กังกเวคิน เชิญครับ

นายสาย กังกเวคิน สมาชิกวุฒิสภา (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผมขอหารือในเรื่องเอกสิทธิ์การคุ้มครองสมาชิกรัฐสภาครับ ตามมาตรา ๑๓๐ ของกฎหมายอาญา ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใดในทางแถลงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือออกเสียงลงคะแนน ย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางใดมิได้

มาตรา ๑๑๙ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ราชอาณาจักรหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของราชอาณาจักรตกไปอยู่ใต้อำนาจอธิปไตยรัฐต่างประเทศ หรือเพื่อให้เอกราชของรัฐเสื่อมเสียไป ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ผมขอหารือว่าหากในอนาคตภายภาคหน้า สภาก็จะมีการลงมติรับรองหรือรับทราบ หรือให้ความเห็นชอบต่อเรื่องราวใดในที่ประชุมแห่งรัฐสภา

ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุนำไปสู่การเสียดินแดนหรือเสียดำนาจอธิปไตยของไทยให้แก่ต่างประเทศตามที่วิตกกังวลอยู่ในขณะนี้ จึงมีข้อสงสัยว่าเอกสิทธิ์คุ้มครองดังกล่าวในมาตรา ๑๓๐ ที่ยังสามารถคุ้มครองเพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้แค่ไหน เพียงไร ถ้ามีผู้นำคดีไปสู่ศาล เพราะเอกสิทธิ์ตามมาตรา ๑๓๐ ไม่ได้ระบุถึงการคุ้มครอง การรับรอง การลงมติ หรือการรับทราบเอาไว้ด้วย อาจจะต้องประกอบของความผิดตามมาตรา ๑๑๙ ดังกล่าวข้างต้นได้หรือไม่ จึงขอฝากข้อหารือไว้ต่อที่ประชุมแห่งนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ฝาก ไม่ได้ให้รัฐบาลมาชี้แจงนะ ฝากนะครับ ก็รับฝาก เพราะพวกผมไม่นานก็ออกไปแล้ว ต่อไปนะครับท่านภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ เชิญครับ

นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ดอกเตอร์ภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคภูมิใจไทยจากจังหวัดนครพนม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรื่องที่กระผมจะหารือคือปัญหาภัยแล้งซ้ำซาก ด้วยพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดนครพนม ทั้ง ๔ อำเภอได้ร้องเรียนมา ได้แก่ อำเภอนาหว้า อำเภอศรีสงคราม อำเภอนาทม และอำเภอบ้านแพง ได้ร้องเรียนกันมามากเกี่ยวกับปัญหาภัยแล้งซ้ำซาก ไม่มีน้ำดื่ม น้ำใช้ และน้ำเพื่อการเกษตร น้ำในหนองน้ำ และในแหล่งน้ำก็แห้งขอด และจังหวัดนครพนม ได้ประกาศเป็นพื้นที่ภัยแล้งทั้ง ๔ อำเภอ จึงขอให้กรมชลประทานได้ก่อสร้างระบบชลประทานให้แก่เกษตรกรทั้ง ๔ อำเภอ และอย่าได้ไปตัดงบประมาณลง เพราะว่าโครงการที่ประชาชนขอมาเดือดร้อนกันมามาก และกระผมได้ยื่นเป็นกระทู้ไว้แล้ว ขอให้กรมชลประทานเพิ่มระบบชลประทานและเพิ่มงบประมาณให้แก่ภาคอีสานมาก ๆ เพราะแห้งแล้งมาก มีระบบชลประทานน้อยมาก บางหมู่บ้านไม่มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเลย และส่วนมากมีแหล่งน้ำไม่เกิน ๕ เพอร์เซ็นต์ของพื้นที่การเกษตร ส่วนภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้กระผมได้สอบถามหลายท่าน ทุกท่านตอบตรงกันว่ามีน้ำมากเกินแล้ว มีจนน้ำท่วม กระผมก็ไม่เข้าใจทำไมกรมชลประทานก็ยังให้งบประมาณภาคอีสานน้อยกว่าภาคอื่น ๆ ทั้งที่แห้งแล้ง เกษตรกรยากจนมาก ทุกคนก็ทราบ ภาคอื่น ๆ มีระบบชลประทานมากจนน้ำท่วมก็ยังได้งบประมาณมากกว่าภาคอีสาน งบประมาณของประเทศก็จะทุ่มลงสู่เฉพาะจังหวัดน้ำท่วม ทั้งระบบชลประทานและเงินช่วยเหลือน้ำท่วม ส่วนที่จังหวัดแห้งแล้งมาก ๆ เกษตรกรยากจนก็ยังมียังงบประมาณไปน้อยมากที่ย่ำแย่มากยิ่งขึ้น

เรื่องต่อมา ประชาชนร้องเรียนกันมามากซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมพัฒนาที่ดิน เกี่ยวกับโครงการขุดลอกหนองน้ำและขุดสระในไร่นาที่เกษตรกรสมทบ ๒,๕๐๐ บาท ขุดไปแล้วเสียทั้งเงิน และงบประมาณของรัฐบาลก็ใช้ไม่ได้เพราะได้เนื้องานไม่ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ งบประมาณรั่วไหลถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ พี่น้องประชาชนร้องเรียนมาขอให้รัฐบาลได้เร่งแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนให้แก่พี่น้องประชาชน กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาแล้วครับ คุณเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข ครับ

นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เลย) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข ส.ส.จังหวัดเลย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาคะ มีเรื่องหรือปัญหาของพี่น้องประชาชน ๒ เรื่องนะคะ

เรื่องแรก ได้รับหนังสือขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่บ้านบ้านกกสะทอน หมู่ที่ ๒ ผู้ใหญ่บ้านบ้านดอนผาภูมิพัฒนา หมู่ที่ ๑๒ กำนันบ้านแก่งหิน หมู่ที่ ๔ ตำบลเขาหลวง ผู้ใหญ่บ้านบ้านศรีสุพรรณ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลผาน้อย อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ว่าอุปกรณ์หอกกระจายข้าวได้เกิดการชำรุด สาเหตุเนื่องจากใช้งานมานานนะคะ ไม่สามารถที่จะส่งข่าวสารทางราชการให้กับพี่น้องประชาชนได้ จึงกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังกระทรวงมหาดไทยนะคะ ช่วยนำปัญหานี้ไปพิจารณาและผลักดันงบประมาณในการซ่อมแซมด้วย

เรื่องที่ ๒ ได้รับหนังสือร้องเรียนจากนายอภิชาติ นามุ่น กำนันตำบลทรายขาว อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ซึ่งเป็นตัวแทนของพ่อแม่พี่น้องประชาชน ๔ หมู่บ้าน คือบ้านกุดตอเรือ หมู่ที่ ๑๔ บ้านดอนสำราญ หมู่ที่ ๑๕ บ้านนาวิ้ว หมู่ที่ ๗ บ้านนาวิ้วพัฒนา หมู่ที่ ๑๖ ตำบลทรายขาว อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ว่าพี่น้องประชาชนทั้ง ๔ หมู่บ้านได้รับความเดือดร้อน ขาดแคลนน้ำเพื่อที่จะทำการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ในปี ๒๕๕๘ ส.ส. ในพื้นที่คือท่านปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข ได้ทำหนังสือหารือและของงบประมาณ -----

ถึงกรมชลประทานแล้วนะคะ และปี ๒๕๕๒ นายวิจิตร กลิ่นจันทร์ และพวก ทำหนังสือ ทวงถามไป ก็ได้รับคำตอบว่าได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาแล้วและปีนี้ ปี ๒๕๕๔ แล้วเป็นเวลา ๖ ปี ยังไม่ได้รับงบประมาณเกี่ยวกับโครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พร้อมระบบส่งน้ำเลย จึงกราบเรียนท่านประธานสภาผ่านไปยังกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ช่วยนำปัญหาที่เดือดร้อนนี้ไปแก้ไขโดยด่วนด้วยคะ กราบขอบพระคุณคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวรวิทย์ บารู ครับ

นายวรวิทย์ บารู สมาชิกวุฒิสภา (ปัตตานี) : ท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพครับ ผม วรวิทย์ บารู สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปัตตานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ มีเรื่องหรือ ๒ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่องของสหกรณ์ไร้ดอกเบียซึ่งเป็นสหกรณ์รูปแบบใหม่ ที่เกิดขึ้นทั้งในภาคกลางและภาคใต้ สหกรณ์ประเภทนี้กระตุ้นการออมเงินเข้าสู่ระบบตามวิถี ความเชื่อและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและที่สนับสนุนหลักการของสากล คือหลักการ การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน แล้วก็สามารถที่จะนำเอาเงินที่ออมอยู่ในครอบครัวต่าง ๆ เพื่อไปสู่การออมที่เป็นระบบและช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถที่จะส่งเสริม ความมั่นคงทางเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาลที่เรียกว่าครีเอทีฟ อีโคโนมี (Creative Economy) หรือว่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์นะครับ แต่อย่างไรก็ตามการดำเนินการยังติดขัดอยู่ เพราะว่าสหกรณ์ประเภทที่ ๘ ได้รับการไม่เห็นด้วยจากคณะกรรมการพัฒนาสหกรณ์ แห่งชาติ โดยพยายามบ่ายเบี่ยงทั้ง ๆ ที่สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่กระจายทั่วทั้งภาคใต้และภาคกลาง นั้นเรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ อยากจะเรียนในเรื่องของการพัฒนาภาคใต้ การพัฒนาเศรษฐกิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังต้องการการสนับสนุนเม็ดเงินการสนับสนุนจากรัฐบาลในลักษณะ ของซอฟท์โลน (Soft Loan) อีกมาก เพราะฉะนั้นในปีที่ผ่านมาต้องขอขอบคุณรัฐบาล โดยผ่านธนาคารอิสลามให้สินเชื่อที่ผลตอบแทนที่ต่ำนะครับให้แก่พี่น้องประชาชนในพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตามการลงทุนขณะนั้นยังไม่เพียงพอ ต้องการที่จะให้รัฐบาลเพื่อให้เกิดการลงทุน ในภาคใต้ซึ่งเป็นการลงทุนระหว่างนักลงทุนในพื้นที่กับนักลงทุนนอกพื้นที่ให้เป็นไปได้ จึงอยากให้รัฐบาลได้ทุ่มเงินไปอีกเป็นหมื่นล้านบาทลงไปนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณชยัน วิพรหมชัย ครับ

นายขยัน วิพรหมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายขยัน วิพรหมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน
พรรคประชาธิปัตย์ ขอรื้อปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องชาวลำพูน

เรื่องที่ ๑ ปัญหานักเรียนโรงเรียนจักรคำคณาทร และโรงเรียนสวนบุญ
อุปถัมภ์ ที่เรียนชั้น ม. ๓ โรงเรียนเดิม และสอบเลื่อนชั้นเข้า ม. ๔ ไม่ได้ จึงขอถือโอกาส
ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้หาสถานที่เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ถ้าเรียนโรงเรียนเดิมได้ก็จะเป็นการดี

เรื่องที่ ๒ ติดตามโครงการก่อสร้างหินเรียงแนวตลิ่งป้องกันน้ำท่วม
อันเนื่องมาจากอุทกภัยเสียหายเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ผ่านมา ในพื้นที่บ้านดอยแดน
บ้านท้องฝาย ตำบลเหล่ายาว บ้านเหล่าแก้ว ตำบลศรีเตี้ย บ้านดงฤาษี ตำบลบ้านโฮ้ง
บ้านโฮ้งถึงบ้านจาง ตำบลบ้านโฮ้ง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้เดินทางไปดู
ปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นจึงขอถือโอกาสติดตามโครงการก่อสร้างเพราะพี่น้องประชาชนได้รับ
ความเดือดร้อน

เรื่องที่ ๓ ขอติดตามการจดทะเบียนตั้งวัดป่าต้นเจริญธรรม ตำบลเหมืองจี้
อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

เรื่องที่ ๔ พี่น้องประชาชนหมู่บ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลป่าซาง อำเภอป่าซาง
ร้องเรียนมาว่าขณะนี้ที่ระบายน้ำขนาดใหญ่กีดขวางการจราจรเข้าบ้านทำให้ประชาชน
เดือดร้อนกีดขวางมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ตั้งแต่ซอยที่ ๙ ถึงหลังวัดป่าซางงาม ซึ่งประชาชน
ผู้สัญจรใช้รถใช้ถนนเดือดร้อน ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เร่งรัดเคลื่อนย้ายท่อ
ระบายน้ำดังกล่าวออกไปด้วย

เรื่องสุดท้ายนะครับ ขอให้ ปตท. จัดส่งแก๊สเอ็นจีวี (NGV) ไปยังพื้นที่ จังหวัดลำพูนและจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งขณะนี้ขาดแคลนทำให้ผู้ใช้รถเดือดร้อน จึงขอให้ ปตท. กระทรวงพลังงานได้ดำเนินการจัดส่งแก๊สเอ็นจีวีไปยังพื้นที่จังหวัดลำพูนและจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ ครับ

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้รับคำร้องเรียนจากราษฎร ในจังหวัดชัยภูมิว่า กรมทางหลวงชนบทได้ก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กข้ามลำน้ำชี เชื่อมจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดชัยภูมิที่อำเภอคอนสวรรค์ไว้ ๒ แห่ง แห่งแรกสร้างเสร็จ เมื่อ ๕-๖ ปีที่แล้ว สะพานนี้เรียกว่าสะพานท่าวังเวิน เป็นสะพานที่สร้างเสร็จ การสัญจร ระหว่าง ๒ จังหวัดดีขึ้น แต่ถนนจากหัวสะพานท่าวังเวินมายังอำเภอคอนสวรรค์ระยะทาง ๔ กิโลเมตรครึ่งยังเป็นลูกรัง เดินทางไม่สะดวก ขอให้กรมทางหลวงชนบทได้ดำเนินการ ก่อสร้างถนนลาดยางเพื่อที่จะให้พี่น้อง ๒ จังหวัดสามารถเดินทางไปมาหาสู่กันสะดวกขึ้น แห่งที่ ๒ เป็นสะพานข้ามลำน้ำชีเช่นเดียวกัน เชื่อมอำเภอคอนสวรรค์และอำเภอแวงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น ขณะนี้กำลังก่อสร้าง เดิมบอกว่าจะลาดยางจากหัวสะพานมายัง ถนนลาดยางที่บ้านหนองปลาปิ้ง ตำบลศรีสำราญ อำเภอคอนสวรรค์ ระยะทาง ๕๐๐ เมตร แต่บอกว่าหัวสะพานทรุด ต้องใช้งบประมาณบางส่วนปรับแบบ ทำให้การก่อสร้างถนนที่จะ เป็นลาดยางนั้น บัดนี้กลายเป็นถนนลูกรัง ซึ่งมีความยาวเพียง ๕๐๐ เมตร ขอให้ กรมทางหลวงได้จัดงบประมาณเหลือจ่ายหรืองบอย่างอื่นไปเพิ่มเติมให้ก่อสร้างเป็น ถนนลาดยางให้เสร็จจากหัวสะพาน อันนี้ซึ่งเรียกว่าสะพานนกโหมก สะพานท่านกโหมก ลาดยางความยาวเพียง ๕๐๐ เมตร งบประมาณได้คำนวณแล้วประมาณ ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญ คุณสมุท สุตะวิริยะวัฒน์ ครับ เชิญครับ

นางสาวสมุท สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (เพชรบุรี) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน นางสาวสมุท สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ในวันนี้จะปรึกษาหารือเกี่ยวกับนโยบายการจัดการเรื่องสิ่งแวดล้อม

กล่าวคือในวันนี้เกิดวิกฤติน้ำท่วมในภาคใต้ ซึ่งเราจะเห็นว่าในรอบปีประเทศไทยเกิดวิกฤติเรื่องน้ำท่วม หรือเรื่องภัยพิบัติมากมาย แม้กระทั่งแผ่นดินไหวที่พม่ายังสะท้อนมาถึงบ้านเรา เพราะฉะนั้นดิฉันจึงมีความคิดในช่วงที่เมื่อเกิดวิกฤติรัฐบาลควรที่จะได้รับรู้ว่านี่มันคือบทเรียน แล้วก็ต้องกังวล แล้วก็จัดการว่าเมื่อหลังจากวิกฤตินี้หายไป ก็น่าที่จะต้องทำอะไรในช่วงที่วิกฤตินั้นหายไป ไม่ใช่พอน้ำท่วมหมดแล้ว ลืมแล้ว แล้วพอเกิดใหม่ก็แก้อีก มันก็คือการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นครั้ง ๆ ไป แล้วเมื่อไรมันจะเกิดการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน นั่นหมายถึงว่าในช่วงที่ไม่มีน้ำท่วมรัฐบาลต้องการสั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดทำแก้มลิงหรือทำอะไรแล้วแต่ที่จะเป็นเรื่องของกรกักเก็บน้ำ ไม่ให้น้ำผ่านพ้นไป หรือจะปลูกต้นไม้เพื่อป้องกันน้ำท่วมอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งต้องมีกิจกรรมที่จะเกิดการจัดการ เพราะฉะนั้นในวันนี้ดิฉันจึงถือว่าการที่เกิดซ้ำซาก แล้วเราก็ต้องแก้ไปอย่างนี้ตลอด ดิฉันว่านานมาแล้ว ไม่รู้ว่ารัฐบาลก็รัฐบาลก็จะเป็นอย่างนี้ อยากให้เปลี่ยนแปลงความคิดอย่างนี้ ในช่วงรัฐบาลที่ยังอยู่อีกไม่นานนี้ แม้จะเป็นเดือนกว่าก็สามารถที่จะสั่งการได้ ว่าให้ไปรีบดำเนินการป้องกันการเกิดอุทกภัยและวิบัติภัย ขอขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณชุมพล จุลใส ครับ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในกรณีที่เกิดเหตุ น้ำท่วมที่ภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดพัทลุง จังหวัดตรัง จังหวัดระนอง และจังหวัดชุมพร ในเขตพื้นที่เลือกตั้งของกระผมครับ ท่านประธานครับ โดยเฉพาะที่อำเภอหลังสวนหนักที่สุดครับ มีอยู่ ๗ ตำบล มีตำบลนาพญา ตำบลบ้านควน ตำบลบางมะพร้าว ตำบลพ้อแดง ตำบลท่ามะปลา ตำบลแหลมทราย ตำบลบางน้ำจืด ท่านประธานครับ จากที่ผมลงพื้นที่ไปพร้อมกับท่านสุวโรช พะลัง ท่านธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ ท่านสรารุช อ่อนละมัย นั้น ปัญหาที่เกิดขึ้น ณ ขณะนี้คือในส่วนของตำบลนาพญา ตำบลพ้อแดง และตำบลบางมะพร้าวนั้นน้ำท่วมทั้งตำบล ไฟฟ้าใช้การไม่ได้ สิ่งหนึ่งที่ฝากนำเรียนรัฐบาล อยากให้รัฐบาลช่วยให้ถ่วงชีพ โดยเฉพาะข้าวกล่องครับ สำคัญมากที่สุดครับ

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ จังหวัดชุมพรนั้นได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล กรณีที่รัฐบาลได้จ่ายเงินชดเชยจากประสบอุทกภัยเมื่อปีที่แล้ว ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ พี่น้องประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนทั้งสิ้น ๕,๖๒๘ ครอบครัว ได้รับเงินชดเชยครอบครัวละ ๕,๐๐๐ บาทไปแล้ว ๔,๔๔๐ ครอบครัว ยังไม่ได้รับอีก ๑,๑๘๘ ครอบครัว ก็ขอฝากให้รัฐบาลช่วยประสานงานให้ผู้เกี่ยวข้องได้เบิกจ่ายในส่วนที่เหลือด้วยครับ

เรื่องที่ ๓ ท่านประธานครับ จากกรณีที่นักศึกษาไปเที่ยวที่เกาะแก่ง ตำบลด่านสวี อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ตอนนี้ตอนขอขอบคุณทางท่านรองนายกรัฐมนตรี สุเทพ เทือกสุบรรณ ท่านสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ครับ ที่ได้ประสานกับทางจังหวัดให้นำเรือตำรวจน้ำไปช่วย ตอนนี้ ณ ขณะนี้ขึ้นมาเรียบร้อยแล้วครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณสุนทรี่เชิญครับ

นางสาวสุนทรี่ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุนทรี่ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ

เรื่องแรก ที่อยากจะหารือกับท่านประธานในวันนี้ก็คือ ดิฉันได้รับการร้องเรียนจากท่านหลวงพ่อแทน ซึ่งเป็นอดีตเจ้าคณะอำเภอบ้านเขว้า ว่าท่านได้ถูกเด็กขึ้นกุฏิของท่านเป็นจำนวนถึง ๔ ครั้งแล้ว ก็อยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีให้ช่วยดูแลแก้ไขปัญหาเรื่องเด็กที่ตอนนี้ยาบระบาดมาก ทำให้ไม่มีสแตงค์ก็ต้องไปขึ้นกุฏิของพระ ก็ต้องฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีให้ช่วยดูแลควบคุมแก้ไขปัญหาเรื่องยาเสพติดในเด็กด้วยค่ะ

เรื่องที่ ๒ ที่อยากจะหารือกับท่านประธานในวันนี้ก็คือ ดิฉันได้รับเรื่องร้องเรียนจากพี่น้องชาวบ้านหลุบโพธิ์ ตำบลตลาดแร้ง จำนวน ๒ หมู่บ้าน แล้วก็พี่น้องบ้านทางเรียง ตำบลลุ่มลำชี แล้วก็พี่น้องที่ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจัตุรัส ว่าสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าที่ทางกรมชลประทานได้ไปทำการก่อสร้างให้กับพี่น้องใน ๓ ตำบล ที่ดิฉันได้กล่าวถึงมาแล้วนั้น ปัจจุบันได้มีการก่อสร้างแล้วเสร็จ แต่ว่าคลองส่งน้ำที่จะนำน้ำไปสู่พี่น้องประชาชนใน ๓ ตำบล ยังไม่ได้รับการก่อสร้าง ต้องฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ช่วยดูแลจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างคลองส่งน้ำ เพื่อนำน้ำที่จะได้จากสถานีสูบน้ำไปช่วยบรรเทาในการเพาะปลูกของพี่น้อง ซึ่งขณะนี้ประสบปัญหาไม่มีน้ำจะใช้ในการเพาะปลูกด้วยค่ะ กราบขอพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพทุกท่าน นะครับ ขณะนี้มีสมาชิกรัฐสภาลงชื่อมาประชุมจำนวน ๒๘๔ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว กระผมขอเปิดการประชุม เพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมนะครับ

รับทราบคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญซึ่งไม่ปรากฏในระเบียบวาระนะครับ

ตามที่ผมประธานรัฐสภาได้ส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยกรณีคุณศิริโชค โสภา กับคณะ รวม ๘๐ คนอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ -----

ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๔ (๑) เข้าชื่อเสนอคำร้องต่อประธานรัฐสภาเพื่อขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าบันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ เป็นหนังสือสัญญาที่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ หรือไม่นั้น ศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาตามคำสั่งที่ ๕/๒๕๕๔ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) :

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาบันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาบันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ พิจารณาเสร็จแล้ว โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมครั้งที่แล้ว ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ เชิญครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรคุณชลน่าน

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตเรียนหรือท่านประธานในประเด็นที่ท่านได้แจ้งต่อที่ประชุมและก็ก่อนที่กรรมาธิการของรัฐสภาจะขึ้นสู่ที่นั่งเพื่อที่จะนำเสนอรายงานของคณะกรรมการกรณีบันทึกการประชุมของคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสักครู่ท่านประธานได้กรุณาแจ้งต่อที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ว่าท่านเองได้นำเรื่องเข้าสู่ศาลรัฐธรรมนูญกรณีที่สมาชิกรัฐสภา ซึ่งนำด้วยท่าน ส.ส. ศิริโชค โสภา กับคณะ ๘๐ ท่าน ได้ทำเรื่องผ่านท่านประธานเพื่อจะให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยกรณีบันทึกข้อตกลงร่วมเจบีซี (JBC) จะเป็นหนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ หรือไม่ ขณะนี้ท่านบอกว่าศาลได้รับเอาไว้แล้ว ท่านประธานครับ ในประเด็นนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน หรือท่านประธานว่าในวาระการประชุมวันนี้ของเรา มีความเกี่ยวเนื่องกัน ๒ เรื่องนะครับ

เรื่องที่ ๑ เรื่องรายงานของคณะกรรมการการไปที่พิจารณาศึกษาบันทึกการประชุมของคณะกรรมการเขตแดนร่วม ซึ่งนำโดยอาจารย์ดอกเตอร์เจริญ ขอนุนุญญาต เอ๋ยนามท่านนะครับ ซึ่งเมื่อสัปดาห์ก่อน กรรมการก็ดูเหมือนว่าจะนำรายงานนี้มาให้สภารับทราบ และมีข้อเสนอว่าจะให้เห็นชอบกับบันทึกข้อตกลง ทำนองนั้น วันนี้ต้องยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าเราจะทำอะไร แต่ผมเองได้อภิปรายหักท้วงไว้ในข้อตกลงนั้นมีร่างข้อตกลงชั่วคราวแนบท้ายมาในบันทึกการประชุม ซึ่งร่างข้อตกลงนั้นแน่นอนเป็นหนังสือสัญญาแนบร่างข้อตกลงชั่วคราวนะครับ ท่านประธานครับ ผมมี ๒ ประเด็น

ประเด็นแรกสุด อยากจะกราบเรียนถามท่านประธานว่ากรณีเรื่องราวต่าง ๆ ที่อยู่ในการพิจารณาของสภาเรา แล้วอยู่ในศาลด้วย โดยวิธีการปฏิบัติ โดยธรรมเนียมปฏิบัติ และกับทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรามีอำนาจหน้าที่ที่ผูกพันซึ่งกันและกัน ถ้าเรื่องใดที่อยู่ในการพิจารณาของศาล สภาเราก็จะไม่ทำการพิจารณาจนกว่าที่จะมีผลการพิจารณาจากศาลแล้วเสร็จ เพราะถือว่าขณะที่ศาลมีการพิจารณา ทั้งสภามีการพิจารณา มันก็จะเป็นการก้าวก่ายอำนาจหน้าที่ซึ่งกันและกัน ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย เราก็มักจะดำเนินการอย่างนั้นมาตลอด ผมถึงหารื้อท่านประธาน ถามท่านประธานว่ากรณีนี้จะเข้าข่ายลักษณะนั้นหรือไม่ เพราะขณะนี้เรื่องบันทึกการประชุม ผลการประชุมของคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา ได้อยู่ในชั้นของศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัยว่าเรื่องนี้เป็นหนังสือสัญญาหรือไม่ -----

๑๒

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ชญาภา ๗/๑

แล้วเราเองนี่นะครับ โดยข้อเท็จจริงแล้วนี่เรื่องนี้เข้าสู่วาระการประชุมของรัฐสภาเพื่อให้สภาเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ เท่านั้น จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่เราจะให้ความเห็นชอบ ไม่เห็นชอบนี้ คำว่า หนังสือสัญญา ไม่เป็นหนังสือสัญญา ต้องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ขณะนี้เรามีข้อสงสัย เราก็ส่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ถ้าเกิดศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าไม่ใช่หนังสือสัญญาเราก็ไม่ต้องไปเห็นชอบ มันก็จะมีผลเกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นผมเองกราบเรียนถามท่านประธาน อยากให้ท่านประธานช่วยยืนยันกับสภาแห่งนี้ว่า ผลการประชุมของคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา ที่เราจะให้ความเห็นชอบ ผมคิดว่าในวาระนี้สภาต้องหยุดที่จะพิจารณา เพราะเนื่องจากว่าอยู่ในชั้นการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ อันนั้นประเด็นที่ ๑ ครับ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องของรายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการพิจารณาศึกษา บันทึกการประชุมของคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา ของกรรมการของรัฐสภา ซึ่งมีท่านอาจารย์เจริญ ขอนุญาตเอ่ยนามท่านครับ เป็นประธานกรรมการอยู่ มีกรรมการทั้งหมด ๓๐ ท่านจากสมาชิกที่เป็นทั้ง ส.ว. และ ส.ส. ร่วมกันพิจารณา รายงานฉบับนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า มันจะต้องเป็นรายงานที่เป็นองค์ประกอบให้กับสมาชิกเพื่อจะพิจารณาว่า จะให้ความเห็นชอบ ไม่ให้ความเห็นชอบ บันทึกการประชุม พร้อมกับร่างข้อตกลงชั่วคราว แนบท้ายหรือไม่ แต่เผอิญว่าท่านกรรมการได้ไปนำเสนอมาและมีข้อสังเกต แต่ไม่มีข้อคิดเห็นว่าจะให้เราคิดอย่างไร ทำอย่างไร ฉะนั้นประเด็นวันนี้มีอยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นแรกสุดผมอยากให้ท่านประธานช่วยวินิจฉัยว่าเราเหมาะสมหรือไม่ที่จะพิจารณาผลการประชุมของคณะกรรมการเขตแดนร่วมคือเจบีซีทั้ง ๓ ครั้ง เพราะขณะนี้อยู่ในศาล อันที่ ๒ กรณีรายงานตรงนี้แล้วเราจะทำอย่างไร และผมอยากฟังท่านประธานและทางท่านประธานกรรมการช่วยชี้แจงต่อรัฐสภาว่าเราจะดำเนินการเรื่องนี้อย่างไร เพราะอำนาจหน้าที่เราคือให้ความเห็นชอบ ไม่เห็นชอบ กับเรื่องที่จะเป็นหนังสือสัญญาเท่านั้น ต่อกรณีที่เรารั้งกรรมการไป กรรมการก็ต้องมาให้ข้อมูลเราว่าเราจะให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น ส่วนข้อสังเกตอะไรต่าง ๆ ก็เป็นเรื่องแนบท้ายไป ผมกราบเรียนถามท่านประธานทั้ง ๒ ประเด็นครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ระบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในนามของ
 สมาชิกรัฐสภา ต่อข้อหารือของท่านประธานเฉพาะประเด็นที่ท่านประธานได้แจ้งว่า ขณะนี้
 ศาลรัฐธรรมนูญได้รับวินิจฉัยเรื่องที่ท่านประธานส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญตามคำขอ
 ของคุณศิริโชคกับพวก ซึ่งผมก็ทราบว่าทางศาลรัฐธรรมนูญได้แจ้งมาวุฒิสภาเมื่อสัปดาห์
 ที่แล้ว ถ้าจำไม่ผิดก็คงเป็นวันศุกร์ ต่อประเด็นนี้ครับท่านประธาน คำว่า สนธิสัญญา นั้นก็คือ
 ข้อตกลงระหว่างประเทศ อาจจะเป็น ๒ ฝ่าย ๓ ฝ่ายหรือหลายฝ่ายก็ได้ คงไม่ได้เขียนไว้ว่า
 เป็นสนธิสัญญาหรือไม่ประการใด อาจจะเป็นความหมายอื่น แต่เป็นลักษณะข้อตกลง
 ระหว่างประเทศก็ได้ หลักการทั่วไปของการทำสนธิสัญญานั้นมียาวมากครับท่านประธาน
 ไม่ใช่มันจะจบลงสั้น ๆ กระผมขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า ขั้นตอนแรกนั้นก็คือ
 เป็นเรื่องระหว่างประเทศที่จะทำสนธิสัญญากัน เสร็จจากันก่อน เมื่อเสร็จจาในขั้นตอน
 การเจรจาก็ต้องดูว่าใครเป็นผู้มีอำนาจในการเจรจา กรอบของการเจรจา การจัดทำ
 ข้อตกลง ขั้นตอนที่ ๒ ก็คือการลงนาม การลงนามก็ยังมีทั้งการลงนามเต็ม ลงนามชั่วคราว
 และลงนามย่อ ขั้นตอนที่ ๓ คือการให้สัตยาบัน ซึ่งก่อนจะนำไปประกาศใช้นั้นก็ต้องได้รับ
 ความยินยอมจากรัฐสภาเสียก่อน กรณีนี้นั้นก็มีการถกเถียงกันว่าเป็นขั้นตอนที่จะเข้ามาสู่
 การพิจารณาของรัฐสภาหรือไม่ จนมีข้อสงสัยว่าจำเป็นจะต้องมาขออนุมัติต่อรัฐสภาหรือไม่
 หรือจำเป็นจะต้องให้รัฐสภารับรองหรือไม่ -----

บังเอิญกระทรวงการต่างประเทศและคณะรัฐมนตรีส่งเข้ามาเราก็ต้องมาพิจารณากันมาถึงตรงนี้แล้วในความเห็นผม เบื้องต้นนั้นผมยังเห็นว่าไม่น่าจะต้องส่งเข้ามารัฐสภาในเมื่อส่งเข้ามาแล้วก็จำเป็น และเมื่อมีการให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแล้ว กรณีเช่นนี้ผมเชื่อว่าคงไม่ค่อยมีตัวอย่างมากนัก ถ้าท่านประธานจะกรุณาดูรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๔ ซึ่งได้พูดถึงการควบคุมการตรากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ในความเห็นของกระผมนั้นเห็นว่าข้อหาหรือเรื่องที่ว่ากระทรวงการต่างประเทศและรัฐบาลส่งเข้ามาให้สภาพิจารณานั้น เราจะอนุมานได้ไหมว่าเหมือนกับการตราพระราชบัญญัติ เมื่อเหมือนกับการตราพระราชบัญญัติแล้ว เมื่อมีการส่งศาลรัฐธรรมนูญ ปกติไม่ว่าศาลใดครับ ถ้ารับเรื่องใดไว้พิจารณาแล้ว องค์กรอื่นก็ต้องหยุดการดำเนินการต่อไป ถ้าเป็นการขัดแย้งกันระหว่างศาลว่าศาลใดจะรับไว้หรือศาลใดควรจะได้รับพิจารณา ก็จะมีคณะกรรมการระหว่างศาลมาพิจารณาว่าเรื่องนั้น ๆ ควรจะไปอยู่ศาลใด โดยมีกฎหมายมารองรับคณะกรรมการดังกล่าว นั้น กรณีนี้กระผมจึงเห็นว่าน่าจะเข้ากับมาตรา ๑๕๔ โดยบทบัญญัติใน (๒) บรรทัดที่ ๒ บรรคสองได้เขียนไว้แน่ครับ ใน (๑) นั้นได้พูดถึงเรื่องผู้ที่มีสิทธิเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ส่วน (๒) นั้นได้พูดถึงอย่างนี้ครับ ในระหว่างที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยให้นายกรัฐมนตรีระงับการดำเนินการเพื่อประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย ในตัวบทของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้พูดถึงนายกรัฐมนตรี ขณะเดียวกันไม่มีบทบัญญัติใดที่พูดถึงเรื่องรัฐสภา แต่ผมก็เชื่อว่าองค์กรของรัฐสภาก็คือฝ่ายนิติบัญญัติ นายกรัฐมนตรีก็คือฝ่ายบริหาร ผมจึงเชื่อว่าทุกองค์กรถ้าดำเนินการพิจารณาเรื่องใดอยู่แล้ว ถ้าเรื่องนั้นเข้าสู่การวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญจะต้องหยุดเรื่องนั้นไว้ก่อน จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยอย่างไรจึงค่อยมาพิจารณากันต่อไป เพราะได้มีบทบัญญัติไว้ชัดเจนว่าเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยประการใดแล้วย่อมผูกพันทุกองค์กร เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าเรื่องนี้ควรจะหยุดการพิจารณาไว้ก่อนครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิทยา แก้วภราดัย

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้ฟังข้อคิดเห็นจากเพื่อนสมาชิก ทั้ง ๒ ท่านนะครับ ประเด็นที่เราพิจารณาก็คงสอดคล้องไปในทิศทางเดียวที่ทั้ง ๒ ท่านได้แสดงความคิดเห็น มูลสาเหตุทั้งหมดเกิดมาจากคณะกรรมการร่วมไทย-กัมพูชา

ระดับเจ้าหน้าที่ซึ่งไปปฏิบัติงานอยู่ ได้ไปดำเนินการประชุมมา ๓ ครั้ง แล้วก็มีความเห็นของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงานว่าถ้าการประชุมของเขาทั้ง ๓ ครั้ง และมีการลงบันทึกการประชุมลงนามกันนั้นไม่ได้รับการรับรองจากรัฐสภา เขาก็กังวลครับว่าถ้าเขาทำอะไรไปมากกว่านั้น ก็จะเป็นความผิดซึ่งเคยมีแนวในกรณีที่เกิดขึ้นมาก่อนแล้ว แต่โดยข้อพิจารณาของเพื่อนสมาชิกในสภารวมทั้งผมซึ่งได้ประชุมวิปรัฐบาล ก็ได้ซักถามข้อเท็จจริงทั้งหมดจากเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติ ไม่ใช่ท่านรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ในกระทรวงการต่างประเทศก็ยอมรับข้อเท็จจริงครับว่า ขณะนี้เขาปฏิบัติอยู่ในกรอบ ซึ่งสภาได้อนุมัติไว้ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๑ ผมก็ย้ำถามกับเขาว่าท่านไปดำเนินการอะไรเกินกรอบนั้นหรือยัง เขาก็แจ้งกับผมว่าการดำเนินการยังไม่เกินกรอบ ผมก็ยืนยันว่าเมื่อท่านปฏิบัติหน้าที่ยังไม่เกินกรอบจะขอให้สภาอนุมัติเพิ่มอะไรขึ้นมาก็หาไม่มีความจำเป็นไม่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ามาถึงวันนี้ ข้อคิดเห็นที่แตกต่างก็เกิดขึ้นครับ เพื่อนสมาชิกบางส่วนก็คิดว่าองค์กรที่ตัดสินใจได้ก็คือศาลรัฐธรรมนูญครับ เรื่องไหนจำเป็นที่จะต้องให้รัฐสภารับรองหรือไม่รับรอง ก็มีสมาชิกในสภานี้ได้เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และเมื่อสักครู่ท่านประธานรัฐสภาก็ได้กรุณาแจ้งต่อพวกเราว่าศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องนี้ไว้วินิจฉัยแล้ว -----

เพราะฉะนั้นข้อคิดเห็นทั้ง ๒ ฝ่ายแตกต่างกันครับ ข้อคิดเห็นสมาชิกในรัฐสภาคิดเห็นว่าเป็นหน้าที่ปฏิบัติได้ครับ อยู่ในกรอบของปี ๒๕๕๑ ที่อนุมัติไปแล้ว ส่วนเจ้าหน้าที่กลัวจะติดคุกถ้าปฏิบัติต่อ เพราะฉะนั้นดีที่สุดครับ ข้อเสนอของเพื่อนสมาชิก ขออนุญาตเอ่ยนามไม่ว่าคุณหมอลาน หรือท่านสุทัศน์ เงินหมื่น เป็นข้อคิดเห็นที่เหมาะสมที่จะปฏิบัติ เราต้องรอครับ ศาลจะได้วางบรรทัดฐานว่าเรื่องเช่นนี้จำเป็นที่จะต้องมาให้รัฐสภารับรองหรือไม่ ถ้าศาลบอกว่ารับรองก็พากลับมารับรองครับ แต่ถ้าศาลบอกว่ามันอยู่ในกรอบซึ่งไม่จำเป็นจะต้องรับรองอีก เราก็ไม่จำเป็นจะต้องไปรับรอง และจะทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติไปได้

ประเด็นที่ ๒ เรื่องที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ตามวาระการประชุมก็คือรายงานของคณะกรรมการรัฐสภา ซึ่งขออนุญาตเอ่ยนาม มีท่านอาจารย์เจริญเป็นประธานคณะไปดำเนินการท่านก็ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว สภาเราก็มีหน้าที่รับทราบและเมื่อคณะกรรมการมีข้อสังเกตมา อยู่ที่สภาเราว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตหรือไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกต เราสามารถดำเนินการกระบวนการซึ่งสภาเราทำนี้ให้เรียบร้อย ส่วนกระบวนการศาลรัฐธรรมนูญผมก็คิดว่าเห็นสอดคล้องกับเพื่อนสมาชิกทั้ง ๒ เราก็ต้องรอศาลรัฐธรรมนูญชี้มาอย่างไร สภาเราก็จะได้ดำเนินการตามแนวนั้นและข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ทุกคนก็ควรจะได้เดินตามแนวทางที่ศาลได้วินิจฉัยไว้ กระผมเห็นว่าเราควรที่จะพิจารณาเรื่องรายงานของคณะกรรมการรัฐสภา ซึ่งท่านอาจารย์เจริญเป็นประธาน อยู่ให้แล้วเสร็จเมื่อรับทราบแล้วก็ควรมีมติว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกต ของคณะกรรมการก็เป็นอันยุติครับ นอกนั้นก็รอศาลวินิจฉัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณพิรพันธุ์

นายพิรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร พรรคเพื่อไทย สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ในกรรมาธิการที่ไปศึกษาเองก็มีความเห็นกันอยู่ ๒ ฝ่าย ซีกหนึ่งบอกว่าบันทึกการประชุมนี้ บันทึกก็คือบันทึก มันเป็นสนธิสัญญาที่จะต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ คือขอความเห็นชอบจากสภาหรือไม่ ฝ่ายหนึ่งก็เห็นว่าไม่น่าจะเป็น แต่ว่าเจ้าของเรื่องคือกระทรวงการต่างประเทศเขาก็บอกว่ามันสัมพันธ์สำหรับพวกเราเหมือนกัน เพราะว่าที่ผ่านมาแล้วข้าราชการระดับสูงของกระทรวงการต่างประเทศยังถูกดำเนินเรื่องอยู่ตอนนี้ เนื่องจากกรณีที่เคยเกิดขึ้นคือกรณีเอ็มโอยู เรื่องปราสาทเขาพระวิหารที่เป็นตัวอย่างมาแล้ว ซึ่งศาลวินิจฉัยว่ามันอาจจะเป็น

เขาก็ไม่แน่ใจ แต่ว่ากระทรวงการต่างประเทศก็มีความเห็นว่าบันทึกนี้มันเกี่ยวข้องกับเรื่องเขตแดนอยู่ เขาก็มีความเห็นว่ามันอาจจะเป็นถ้อยแถลงมาตรฐานจากคำวินิจฉัยของศาลในเรื่องนั้น เพราะฉะนั้นเพื่อความแน่นอนของเจ้าหน้าที่เขาก็เลยเสนอให้สภาให้ความเห็นชอบจึงดำเนินการต่อไปได้ แต่ระหว่างที่มีการแก้นั้น เมื่อกี้ท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาลได้บอกแล้ว ผมทราบว่าศาลรัฐธรรมนูญได้รับเรื่องนี้ไว้พิจารณาว่าบันทึกนี้เข้าข่ายตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสองหรือไม่ ผมเห็นด้วยว่าควรจะรอฟังคำวินิจฉัยของศาลในเรื่องนั้นไว้ก่อน เรายังไม่พิจารณาว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับบันทึกทั้ง ๓ ฉบับที่ส่งมาให้สภาพิจารณารับ ส่วนรายงานของคณะกรรมการที่บางท่านจะเห็นว่าคณะกรรมการเองซึ่งผมก็เป็นอยู่ด้วย ไม่ได้เสนอให้สภาบอกว่าควรจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ เพราะก็บอกว่าให้ไปศึกษา และเราก็ไปศึกษามาแล้วก็มีข้อสังเกตอย่างนี้ครับ ตามที่ได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว ส่วนจะมีความเห็นอย่างไรมันก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมยังไม่ได้อตอบท่านเลย ท่านชลน่าน ท่านจะถามอีกหรือครับ เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพท่านประธาน เมื่อสักครู่ท่านประธานคงจะตอบคำถามผมแล้วก็ตามความเห็นของท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านที่สอดคล้องในประเด็นการที่จะให้ความเห็นชอบผลการประชุมของคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา หรือเจปี่ซี แต่ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อกรณีของรายงานการประชุมของกรรมการของรัฐสภา ท่านประธานมันน่าจะเป็นผลเกี่ยวเนื่องกันเพราะเป็นเรื่องเดียวกัน คณะกรรมการชุดนี้เกิดจากเรื่องที่คุณรัฐมนตรีเสนอเจปี่ซีเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา ตั้งแต่วันที่ ๒๖ -----

และวันที่ ๒ พฤศจิกายน ปี ๒๕๕๒ เป็นต้นมา มูลเหตุที่เกิดคณะกรรมการธิการชุดนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่าเราต้องการความชัดเจน ต้องการองค์ความรู้ ต้องการหลักฐานสนับสนุนว่าสมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้สามารถจะให้ความเห็นชอบบันทึกการประชุมของคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ ได้หรือไม่ ก็ให้คณะกรรมการธิการไปช่วยทำหน้าที่ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการออกมานี้ ดูเสมือนให้เป็นความเห็นในเรื่องของรายละเอียดของบันทึก พร้อมกับความเห็นของคณะกรรมการออกมา ๕ ข้อ ท่านใช้คำว่า ผลการพิจารณา ผลการพิจารณาจะตีความว่าเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่นี้ผมไม่แน่ใจ เพราะว่ารายงานท่านบอกว่า เป็นผลการพิจารณาซึ่งผมก็สามารถอภิปรายได้ แต่ถ้าเป็นข้อสังเกตสมาชิกอภิปรายไม่ได้ นะครับ ข้อบังคับ ผลการพิจารณาของท่านก็มีความเห็นของท่านที่จะเสนอแนะส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายบริหาร แต่ประเด็นสำคัญที่สุดท่านไม่ได้เสนอฝ่ายสภาเลยว่าจะเห็นอย่างไร เพราะฉะนั้นความเห็นมันยังมีก้ำกึ่งอยู่ พุดง่าย ๆ ก็คือไม่สามารถที่จะใช้ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการของรัฐสภาที่รับมาประกอบกับการตัดสินใจ แต่ว่า เผิดว่าการตัดสินใจในเรื่องนี้จำเป็นต้องยุติไว้ก่อน เนื่องจากศาลรับไว้พิจารณา ผมก็เลยถือว่าเป็นเรื่องเดียวกัน เพราะฉะนั้นข้อสังเกตหรือรายงานการประชุมควรจะ ถ้าท่านถามว่า สภาควรรับทราบไหม แล้วผมก็ถามท่านประธานกลับว่ารับทราบแล้วได้อะไรขึ้นมา ใช้ประโยชน์อะไร ความเห็นผมนะท่านประธานครับ ถ้าจะเป็นไปได้ไหน ๆ เราก็จะรอ เรื่องของการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ วรรคท้ายแล้วว่าเป็นหนังสือสัญญาใหม่ กรณีบันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา ผมว่าถ้าสมมุติคณะกรรมการของรัฐสภายังไม่มีความเห็นให้เรามันยังมีความเห็นก้ำกึ่งอยู่ อย่างนี้ ผมก็คิดว่าเรื่องนี้ก็พักไว้ก่อน ไม่จำเป็นจะต้องไปแสดงความคิดเห็นใด ๆ เพราะจริง ๆ เราไม่มีหน้าที่ที่จะไปให้รับทราบหรือทำอะไรเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ถึงแม้จะเป็น รายงานคณะกรรมการแต่รับทราบมันก็มีผลผูกพัน มันมีผลผูกพันต่อเรื่องที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตข้างหน้า ถ้าเรื่องนี้ยังไม่ชัด เรื่องนี้ก็ไม่ชัด ผมก็กราบเรียนท่านประธานว่า เราควรจะหยุดไว้ทั้ง ๒ ซีกไม่ได้หรือครับท่านประธาน ทั้งรายงาน อันนี้แน่นอนครับเพราะว่า สมาชิกหลายท่านเห็นคล้ายกัน ผมก็เชื่อว่าท่านประธานคงเห็นเหมือนท่านสมาชิก เพราะท่านเป็นคนถือกฎเองที่ส่งศาลรัฐธรรมนูญเองถ้าท่านประธานอ่านเรื่องของการรับไว้ วินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแล้วด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นเรื่องของการรายงาน

คณะกรรมการธิการผมเลยกราบเรียนท่านประธานว่าเราก็ไม่น่าจะพิจารณาใด ๆ เพราะการพิจารณาของเราเพื่อเป็นการเอามาใช้เป็นองค์ประกอบในการที่จะให้ความเห็นชอบเจปียี่ว่าเป็นหนังสือสัญญาหรือไม่เท่านั้นเอง กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ เพื่อที่จะไม่ให้เป็นข้อขัดแย้งกัน เราน่าจะพักเรื่องนี้ไว้ก่อนก็ได้ เราพักเรื่องนี้ไว้ก่อนพอเรื่องนี้เข้ามา ถ้าคณะกรรมการจะกรุณาไปทำต่อเนะครับหรือไม่ทำก็ได้ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าเป็นหนังสือสัญญาคณะกรรมการก็อาจจะมาให้ความเห็นเราว่าจะให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญานี้ไหมเท่านั้นเอง ถ้าไม่เป็นหนังสือสัญญาก็จบไปครับ ก็จบไปแค่นั้นเอง ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับเพื่อจะได้ไม่เป็นข้อถกเถียงกันน่าจะพักเรื่องรายงานนี้ไว้ก่อน เหมือนกับที่เราพักเรื่องบันทึกการประชุมของเจปียี่ไว้ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณรสนา โตสิตระกูล

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพพะคะ ดิฉัน นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันเองก็มีความเห็นเช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้แหละว่า ในเมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้รับวินิจฉัยว่าบันทึกเจปียี่ทั้ง ๓ ฉบับนั้นเป็นสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ หรือไม่ ทางสภาของเราก็ควรจะต้องหยุดการพิจารณาในเรื่องของผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการร่วม ๒ สภาไปด้วยนะคะ เนื่องจากว่าคำว่า รับทราบ นั้นดิฉันคิดว่ามันมีความคลุมเครือ รับทราบแล้วฝ่ายบริหารจะนำไปปฏิบัติอย่างไรก็ปฏิบัติไม่ได้ เพราะถ้าหากว่าในกรณีของบันทึกเจปียี่ ๓ ฉบับนั้นถ้าหากว่า -----

ถ้าหากศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าเป็นสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ ทางสภาของเราก็คงจะต้องรับฟังคำชี้แจง แล้วก็มีความเห็นว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับบันทึก ๓ ฉบับนั้น ส่วนความเห็นของคณะกรรมการร่วม ก็คือองค์ประกอบในการตัดสินใจของสมาชิกรัฐสภา แต่การที่เราจะบอกว่ารับทราบ ไม่ทราบว่าจะไปทำอะไร แล้วถ้าเราดูในบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาในการประชุมร่วม ๒ สภา ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๖ เราก็จะเห็นได้ชัดเจนว่า สมาชิกรัฐสภาไม่ได้มีอำนาจที่จะรับทราบในกรณีอะไรเลย กรณีที่รับทราบนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ถ้าหากในมาตรา ๑๓๖ (๑๕) นี้บอกว่าอำนาจหน้าที่ของการประชุมร่วมกันของ ๒ สภาคือการรับฟังคำชี้แจงให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ เพราะฉะนั้นเวลานี้เรายังไม่สามารถที่จะบอกได้ว่า บันทึกเจบีซี ๓ ฉบับนั้นเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ หรือไม่ เราต้องรอศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยมาเสียก่อน เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าการที่เราจะมาประชุมกันในลักษณะแบบนี้แล้วมารับทราบนั้น เป็นสิ่งที่ไม่มีความชัดเจน แล้วก็ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาแต่ประการใด ดิฉันยังคิดว่าเมื่อรับทราบแล้วนี้ถ้าเกิดต่อไปเป็นความเสียหายขึ้นมาดิฉันคิดว่าสมาชิกรัฐสภาเราก็ไม่สามารถจะรับได้ แล้วเมื่อมีการทักท้วงขึ้นมาในเรื่องนี้แล้ว ดิฉันคิดว่าดิฉันต้องขอประธานกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่าเราควรจะหยุดเรื่องนี้ เพราะเมื่อเราได้มีการทักท้วงแล้ว แต่เรายังขึ้นในการที่จะพิจารณาเรื่องนี้ต่อไปว่าจะรับทราบหรือไม่รับทราบนี้ ดิฉันก็เกรงว่าจะเข้าข่ายการจงใจกระทำการขัดต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็จะเข้าข่ายมาตรา ๒๗๐ นำไปสู่การถอดถอนได้ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่ามาตรา ๑๓๖ ไม่ได้ระบุอำนาจหน้าที่ของการประชุมร่วมของ ๒ สภา ว่าเราสามารถทำสิ่งนี้ได้ และถ้าหากว่าการทำสิ่งนี้การรับทราบนั้น ก่อให้เกิดความเสียหายในอนาคต ดิฉันคิดว่าเรื่องนี้เป็นการกระทำขัดต่อรัฐธรรมนูญนะคะ แล้วก็ดิฉันเห็นว่าเรื่องนี้ควรจะยุติไป รองจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญท่านจะมีคำวินิจฉัยออกมา เพื่อที่จะนำมาสู่การที่ว่าการประชุมร่วมกัน ๒ สภา นั้นจะให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบต่อบันทึก ๓ ฉบับนั้น ถ้าในกรณีที่ศาลเห็นว่าเป็นสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ แต่ถ้าไม่ใช่ ก็ไม่มีปัญหาที่เราจะต้องไปรับทราบ แต่ประการใด เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าเรื่องนี้ก็ขอประธานกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่าขอให้ยุติเรื่องนี้ไปก่อน แล้วเราจะดำเนินการในการพิจารณาเรื่องอื่นต่อไป ซึ่งมีอยู่มากมาย เราไม่ควรจะมาเสียเวลากับเรื่องนี้เป็นเวลามากขนาดนี้ เมื่อวันศุกร์เราใช้ทั้งวันมาพิจารณาในเรื่องนี้ใน ขณะที่เราไม่มีอำนาจในการพิจารณาคะ กราบขอบพระคุณค่ะ

๒๑

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

สุทธิกานต์ ๑๑/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณวรงค์

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จังหวัดพิษณุโลก) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมีเรื่องที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า เราจะต้อง
แยก ๒ เรื่องออกจากให้กันชัดเจนครับ ผมฟังเพื่อนสมาชิกบางคนได้พูดถึงทั้งเจปี่ซี
และคณะกรรมการชุดอาจารย์เจริญ บางคนเอามาปนกันเป็นเรื่องเดียวกัน ผมขอให้
ที่ประชุมแยกเรื่องเจปี่ซีออกไปเรื่องหนึ่ง และเรื่องกรรมการชุดอาจารย์เจริญ
ที่ทำการศึกษานั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมเห็นด้วยกับท่านประธานและท่านประธานวิป
และเพื่อนสมาชิก ในส่วนของเรื่องเจปี่ซีนั้นมีเพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้เสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ
ศาลรัฐธรรมนูญได้รับเรื่องนี้ไว้พิจารณาแล้ว ผมขอขยายภาพให้เห็นนิดหนึ่งเนื่องจากว่า
ผมมีส่วนในการลงชื่อเพื่อเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ และอยากจะกราบเรียนต่อท่านกษิต
ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศว่าพวกเราในฐานะสมาชิกรัฐสภา
เราเห็นว่าคณะกรรมการเจปี่ซีที่ไปประชุมกัน ๓ ครั้งเรื่องชายแดนนี้ เรื่องการสำรวจ
และปักหลักเขตแดนนั้นพวกเรามองว่ายังไม่เข้าข่ายต่อสนธิสัญญา เหตุผลที่มองว่ายังไม่
เข้าข่ายเนื่องจากว่าในเดือนตุลาคมปี ๒๕๕๑ นั้นมีการเสนอรอบมาครั้งหนึ่ง
และคณะกรรมการเจปี่ซีไปทำงาน เรามองว่ากรรมการเจปี่ซีทำงานยังไม่ครบ
ทุกขั้นตอน กระบวนการในการทำงานก็มีทั้ง ๕ ขั้นตอน แต่วันนี้เจปี่ซีทำงานมาแค่
๑ ขั้นตอน และจะมาให้สมาชิกสภาให้ความเห็นชอบ ซึ่งพวกเรามองว่าเขาทำงานยังไม่
ครบทั้ง ๕ ขั้นตอน -----

ถ้าเขาทำงานครบ ๕ ชั้นแล้ว ผมเชื่อว่าถึงวันนั้นแล้วเราจะเห็นภาพหลักหรือหมุดต่าง ๆ ๗๓ หมุด วางอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมหรือไม่ หรือว่าสันปันน้ำตามแนวมันอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมหรือไม่ ประเทศเราเสียผลประโยชน์อะไรหรือไม่ วันนั้นรัฐสภาควรให้ความเห็นชอบ แต่อยู่ ๆ กรรมาธิการเจปี้ประชุมกัน ๓ ครั้ง และมีความรู้สึกวิตกกังวลว่าจะขัดต่อกฎหมายหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ จึงหยุดไม่กล้าทำต่อ แม้แต่ความเห็นส่วนตัวผมผมก็ยังมองว่าทำไมประชุมกัน ๓ ครั้งแล้วมากแล้วขัดรัฐธรรมนูญ ทำไมไม่ประชุมตั้งแต่ครั้งที่ ๑ ถึงกล้าขัดรัฐธรรมนูญ ถึงเสนอเข้าสู่ที่ประชุมรัฐสภาขอความเห็นชอบตั้งแต่ครั้งที่ ๑ ทำไมถึงต้องรอครั้งที่ ๓ ถ้าผิดมันก็ต้องผิดตั้งแต่ครั้งที่ ๑ เพราะครั้งที่ ๑ ไม่เสนอต่อที่ประชุมรัฐสภา ดังนั้นผมจึงมองว่าต้องให้คณะกรรมการเจปี้ทำงานให้ครบทั้ง ๕ ชั้นตอน วันนั้นจึงมาขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมรัฐสภา และผมอยากจะทำว่าที่ประชุมควรจะเห็นภาพจริง ๆ ว่าวันนั้นเอาท์ไลน์ (Out line) หรือขอบเขตประเทศเราเป็นอย่างไรบ้าง อันนี้ผมสนับสนุนแนวคิดเพื่อนสมาชิกทุกคนครับ ว่าประเด็นเจปี้ให้รอไว้ก่อน รอจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัย

ประเด็นถัดมาเป็นประเด็นของคณะกรรมการอาจารย์เจริญ อยากจะเรียนกับเพื่อนสมาชิกและพี่น้องที่รับฟังทางบ้านว่าคณะกรรมการของชุดอาจารย์เจริญได้รับมอบอำนาจจากรัฐสภาไปศึกษา ไปศึกษาเรื่องผลกระทบต่าง ๆ เฉย ๆ เป็นเพียงข้อสังเกตและข้อคิดเห็นเฉย ๆ สมาชิกของรัฐสภาหลังจากลงมติแล้วไม่ได้ผูกมัดต่อสมาชิกรัฐสภาว่า จะตัดสินใจเห็นชอบตามที่ชุดของอาจารย์เจริญหรือไม่ และผมถือว่าวันนี้คณะกรรมการชุดของอาจารย์เจริญได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของการประชุมร่วมรัฐสภาข้อ ๗๓ และข้อ ๗๔ ชัดเจนครับ ข้อบังคับการประชุมข้อ ๗๓ เขียนไว้ชัดเจนว่าเมื่อคณะกรรมการได้กระทำการหรือพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใดตามที่รัฐสภาคมอบหมายเสร็จแล้ว ให้รายงานต่อรัฐสภา ซึ่งวันนี้ท่านอาจารย์เจริญก็เข้าสู่ที่ประชุมนี้ตามข้อ ๗๓ และดูข้อ ๗๔ นะครับว่า ในกรณีที่รัฐสภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้ประธานรัฐสภาแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง อันนี้คือข้อ ๗๔ ซึ่งก็ตรงไปตรงมาว่าคณะกรรมการชุดอาจารย์เจริญได้มีข้อสังเกตอยู่ ๕ ข้อ ที่เป็นความห่วงใย ไม่ว่าจะเป็นคำพูดของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศเขมร หรือพื้นที่ ๑ : ๒๐๐,๐๐๐ หรือการเยียวยาพี่น้องประชาชน อันนี้เป็นข้อสังเกตที่ผมคิดว่าก็เป็นข้อสังเกตที่ดี

๒๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ (๒) ๑๒/๒

ที่ทางคณะกรรมการการควรรจะให้ท่านประธานรัฐสภาเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรีให้เอาไปปฏิบัติเพื่อจะได้ดูแลพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมถือว่าวันนี้อย่าสับสน เจปซีแยกไปเจปซี ของอาจารย์เจริญวันนี้ผมคิดว่าไม่แปลกถ้าที่ประชุมรัฐสภาจะให้ความเห็นชอบและส่งต่อ ครม. ให้เอาไปปฏิบัติครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุมลเอาสักหน่อย สั้น ๆ หน่อยครับ เราอภิปรายมาพอสมควรแล้วนะครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดเพชรบุรี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ดิฉันคงไม่รับทราบและไม่ลงมติในเรื่องนี้ด้วยเหตุ ๒ ประการ

ประการแรก ก็คือว่าตามที่ท่านผู้ทรงเกียรติได้ไปแล้ว หลายท่านซึ่งดิฉันเห็นด้วย ดิฉันขอเอยนาม โดยเฉพาะท่านสุทัศน์ เงินหมื่น ซึ่งท่านได้บอกว่าขั้นตอนว่ารัฐสภาแห่งนี้จะลงมติให้ความเห็นชอบในขั้นตอนใด แต่ ณ วันนี้มันไม่ใช่ ยังไม่ขึ้นขั้นตอนนั้น เราได้อยู่ท่านประธานรัฐสภาที่แจ้งแล้ว ว่าศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องที่สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์หรือแกนนำรัฐบาลได้ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ตีความ ก็รอ ดิฉันเชื่อว่าในรัฐสภาแห่งนี้ทุกคนสมาชิกทุกท่านเห็นควรที่จะต้องให้รอ ที่นี้ขอประทานโทษที่ต้องเอยนาม คุณหมอวงศ์บอกให้แยก ดิฉันเข้าใจ กับคณะกรรมการพิจารณาศึกษาบันทึกการประชุม คณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา ซึ่งรัฐสภาแห่งนี้มอบให้ท่านไปพิจารณา มีข้อสังเกต ๕ ข้อ ซึ่งดิฉันเห็นว่าเป็นข้อสังเกตที่ใช้ได้ แต่ไม่ใช่หน้าที่ที่รัฐสภาแห่งนี้จะมารับทราบ เพราะมันเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ไม่มีใครกล้าในการที่จะไปรับทราบโดยมีผลภายหลังย้อนหลัง -----

เพราะฉะนั้นดิฉันว่าทางออกที่ดีดิฉันเสนอข้อสังเกตที่คณะกรรมการธิการได้พิจารณาเสร็จแล้ว นั้นควรที่จะให้นายกรัฐมนตรี กราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีที่ท่านได้มานั่งอยู่ตรงนี้ด้วย ก็คือว่าออกเป็นมติ ครม. เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพราะข้อสังเกตในกฎหมาย เยอะแยะเลยที่ผ่านมามักจะหายไป รัฐบาลไม่ได้เอามาใช้ ข้อสังเกตก็จะเป็นข้อสังเกต อยู่อย่างนั้น แต่ ณ วันนี้ข้อสังเกตนี้สำคัญ ดิฉันเสนอว่าควรเป็นมติคณะรัฐมนตรีเสีย แล้วมตินี้จะทำให้ผู้ที่หวั่นเกรง ข้าราชการประจำไม่กล้าทำ ไม่กล้าทำงาน ก็จะได้กล้าทำ เพราะมันมีมติคณะรัฐมนตรีรองรับ ในความคิดของดิฉัน ขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เนื่องจากการประชุมคราวที่แล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ ที่ผ่านมาเราได้พิจารณากันอย่างรอบคอบพอสมควร และฯพณฯนายกรัฐมนตรี เองก็รับปากว่าจะไปปรึกษาหารือกับคณะกรรมการ ฉะนั้นผมจึงขอให้ท่านนายกรัฐมนตรี เป็นคนแถลงให้ทราบว่าไปพิจารณาอย่างไร จะดำเนินการอย่างไร เรียบเชิญเลยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานถึงประเด็น ซึ่งยังค้างในการหารือระหว่างทางรัฐบาลกับทางกรรมการนะครับ แล้วก็อยากจะขอ ใช้โอกาสนี้ได้ตอบข้อสังเกตหรือความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกเกี่ยวกับการพิจารณาของสภานะครับ ผมย้ำว่าเรื่องเริ่มต้นทั้งหมดนี้มาจากการที่มีการยึดถือเป็นแนวปฏิบัติมาโดยตลอดว่า บันทึกรการประชุมของคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา ซึ่งมีทั้งหมด ๓ ครั้ง เป็นเรื่องซึ่งเข้าข่ายตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ได้ปฏิบัติเช่นนี้มาตั้งแต่แรก ดังนั้นก็ต้องมา ขอความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อมีการนำเรื่องนี้เข้ามาเสนอต่อรัฐสภา รัฐสภาเห็นว่า เป็นเรื่องซึ่งมีรายละเอียด มีประเด็นละเอียดอ่อน ไม่ต้องการที่จะพิจารณาและลงมติกันในขณะนั้นก็ได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อที่จะไปศึกษาเรื่องนี้ นะครับ วันนี้เรื่องที่มี ค้างอยู่ในสภา ก็คือว่า ๑. ทางคณะกรรมการก็รายงานกลับมา กับ ๒. ตัวบันทึกก็รอ ความเห็นชอบ ที่นี้ในรายงานคณะกรรมการนั้นปกติตามข้อบังคับและตามแนวปฏิบัติ ก็คือว่าเราก็รับทราบรายงานของคณะกรรมการ แต่เมื่อใดที่คณะกรรมการมีข้อสังเกต สภาก็ต้องลงมติว่าจะส่งข้อสังเกตนั้นไปให้รัฐบาลหรือไม่ ซึ่งถ้าสภามีมติส่งข้อสังเกตไป รัฐบาลก็ต้องปฏิบัติ นะครับ คือตัดสินใจ แล้วก็ต้องแจ้งให้สภากลับมาให้ทราบว่า ได้ดำเนินการตามข้อสังเกตอย่างไร หรือไม่ ถ้ากระผมจำไม่ผิดก็คือภายใน ๖๐ วัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่วันนี้เราจะต้องมาดำเนินการ ประการแรก ก็คือในส่วน of รายงาน

กรรมาธิการ ซึ่งเราก็ได้อภิปรายกันมาจน เข้าใจว่าท่านประธานถือว่าได้ปิดการอภิปราย
ไปแล้ว เราก็รับทราบตามปกติ ขณะเดียวกันตัวข้อสังเกตซึ่งผมมั่นใจนะครับว่าเป็นข้อสังเกต
ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำงานของรัฐบาล และได้อภิปรายไปแล้ว สภาก็กรุณามีมติ
ส่งไปที่รัฐบาล รัฐบาลก็จะไปนำเรื่องนี้เข้าสู่การประชุมของคณะรัฐมนตรี ซึ่งผมยืนยันว่า
ถ้ารัฐสภาส่งไปก็จะเอาเข้าที่ประชุมโดยเร็วที่สุดนะครับ ไม่สัปดาห์หน้าก็สัปดาห์ถัดไป แล้วก็
จะแจ้งกลับมาให้ทราบว่าได้ดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการของรัฐสภา
อย่างไร หรือไม่นะครับ ส่วนตัวบันทึก ซึ่งคนที่เป็นผู้ปฏิบัติก็ยืนยันว่าต้องการที่จะให้สภา
ได้พิจารณา แต่ว่าทางคณะกรรมการและท่านประธานเองได้กรุณาแจ้งว่ามียังมีปัญหา
ข้อกฎหมาย เนื่องจากขณะนี้ทางศาลรัฐธรรมนูญได้รับเรื่องไว้พิจารณาว่าเป็นหนังสือสัญญา
ตามมาตรา ๑๘๐ วรรคสอง หรือไม่ ก็ได้ปรึกษากันนะครับ ทั้งในส่วนของกรรมาธิการ
ทั้งในส่วนของทางรัฐบาล ทั้งในส่วนของท่านประธาน ก็กราบเรียนว่ารัฐบาลก็เข้าใจว่า
มันอาจจะไม่ค่อยเหมาะสมถ้าหากว่าทางศาลยังไม่ได้ชี้ว่าเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๘๐
วรรคสอง หรือไม่ แล้วไปพิจารณา -----

ขณะเดียวกันก็อยากให้ทางเพื่อนสมาชิกรัฐสภาทุกท่านได้รับทราบว่าความพยายามในการที่รัฐบาลกำลังแก้ปัญหาแล้วก็ปกป้องดินแดน ปกป้องอธิปไตยของไทยเราต้องการที่จะใช้กลไกทวิภาคีเพื่อที่จะเดินเรื่องนี้ มิฉะนั้นแล้วการแก้ปัญหาเรื่องนี้จะมีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น โดยลำดับเพราะจะมีความพยายามที่จะเอาเรื่องนี้เข้าสู่เวทีที่เป็นเวทีพหุภาคี ดังนั้นก็มีการพยายามที่จะตรวจสอบว่าความเป็นไปได้ในเรื่องนี้เราจะมีเวลามากน้อยแค่ไหนอย่างไร เพราะรัฐบาลก็ต้องการที่จะฟื้นฟูทวิภาคีขึ้นมาทั้งหมดดังที่ได้รับทราบข่าวอยู่แล้วว่าเราก็มีความตั้งใจว่าจะจะไปประชุมเจบีซีกัน ภายในสัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนเมษายน ที่นี้เท่าที่ดูแล้วก็ประเมินกันว่าศาลรัฐธรรมนูญคงจะใช้เวลาอีกไม่นานนะครับ คำว่า ไม่นาน นี้ก็คือก็หวังว่าจะได้ข้อยุติทันเวลาที่รัฐบาลในกรณีที่เป็นจำเป็นจะต้องเอาบันทึกกลับเข้ามาก็สามารถนำกลับเข้ามาได้ทัน แล้วก็สามารถที่จะอาจจะขอเจรจากับฝ่ายต่าง ๆ โดยเฉพาะกับทางกัมพูชาว่าขอเลื่อนการประชุมเจบีซีออกไปอีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเองเพื่อให้เกิดความชัดเจนในข้อกฎหมาย ซึ่งถ้าเป็นในแนวทางนี้รัฐบาลก็ไม่ขัดข้องเพราะฉะนั้นถ้าผมจะขอความกรุณาท่านประธานก็คือว่าตัวบันทึกก็รออนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีการชี้ว่าจะต้องเข้ามาหรือไม่ ถ้าไม่ต้องเข้ามาก็จบ ถ้าต้องเข้ามารัฐบาลก็ต้องเอาเรื่องนี้กลับเข้ามาอีกครั้งเพื่อที่จะให้สภาให้ความเห็นชอบ ส่วนรายงานของคณะกรรมการการนั้นเนื่องจากรัฐบาลเห็นว่ามันเป็นประโยชน์สำหรับการทำงานในการเจรจาและกำหนดจุดยืนของรัฐบาลก็ขอให้สภาได้พิจารณาได้ตามปกติ ก็คือรับทราบรายงานของคณะกรรมการแล้วมีมติว่าจะเห็นชอบกับข้อสังเกตหรือไม่ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประธานคณะกรรมการมีอะไรจะแถลงไหมครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันธวงศ์ ประธานคณะกรรมการพิจารณาศึกษาบันทึกการประชุมของคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ ที่จริงแล้วทางคณะกรรมการนี้ก็ได้พยายามศึกษามาอย่างรอบคอบหลายแง่หลายมุมโดยลำดับรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์ของประชาชนทุกหมู่เหล่าทั้งสมาชิกรัฐสภาและภาคของประชาชนข้างนอกรัฐสภา แล้วก็พยายามหาจุดร่วมอะไรสักอย่างหนึ่งที่จะรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติให้มากที่สุดโดยไม่ให้มีการเสียดินแดน ไม่ให้มีการเสียผลประโยชน์ของประเทศชาติ แม้แต่ตารางนิ้วเดียวแล้วก็บัดนี้ก็มีข้อเสนอต่าง ๆ มาแล้ว ฉะนั้นกระผมอยากจะขออนุญาต

๒๗

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริวรรณ ๑๔/๒

เสนอต่อที่ประชุมว่าขอให้ทางรัฐสภานั้นได้โปรดรับข้อสังเกตของคณะกรรมการแล้วก็ส่งให้รัฐบาลไปพิจารณาต่อไป ส่วนบันทึก ๓ ฉบับนั้นก็คงจำเป็นต้องค้างไว้ก่อนเพราะว่าอยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในขณะนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณสุรจิต ครับ

นายสุรจิต ชिरเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน กระทบ สุรจิต ชिरเวทย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา คือความจริงประเด็นเรื่องศาลรัฐธรรมนูญผมเป็นคนพูดเองเมื่อคราวที่แล้วนะครับ เพราะได้ทราบว่ามีความขัดแย้งในคณะกรรมการแล้วก็ได้มีการยื่นไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญและศาลรัฐธรรมนูญก็รับไว้พิจารณาเมื่อวันที่เราพิจารณาเรื่องนี้กันนะครับแต่ผมเห็นว่าเรื่องนี้ตามความเห็นผมอย่างไรมันก็เป็นหนังสือสัญญาเพราะว่ารัฐบาลเองก็เสนอมาเพื่อให้รัฐสภาเห็นชอบไม่ใช่รับทราบนะครับ เมื่อคืนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศออกทีวีก็พูดเห็นชอบทุกคำนะครับ เพราะว่าโดยเนื้อหามันเป็นผลพวงมาจากเอ็มโอยู (MOU) ๒๕๔๓ ซึ่งผมเห็นว่ามันเป็นสนธิสัญญาเพราะมันกำหนดกรอบในการทำงานเพื่อปักปันเขตแล้วก็ปักหลักหมุด มันเกี่ยวกับเขตแดนก็ต้องเกี่ยวกับอำนาจอธิปไตยครับ

และรายงานของท่านประธานคณะกรรมการการเมือง ของท่านอาจารย์เจริญในหนังสือที่ท่าน
 แจงเรามา ก็พูดไว้แล้วว่าตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาได้พิจารณาหนังสือสัญญา
 เรื่องบันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ ซึ่ง ครม.
 เป็นผู้เสนอแล้วลงมติตั้งคณะกรรมการขึ้นมา อันนี้ก็ชัดเจนอยู่แล้วนะครับ แต่ที่นี้ท่านก็จะ
 พูดแบบวันนั้นอีกว่ารับทราบก็ได้ รับรองก็ได้ ซึ่งผมก็พูดไปแล้วถ้าแบบนี้ ออกสูงออกต่ำ
 เจ้ามือกินหมด หกสี่เอี้ยว สิบเอ็ดแต้ม ไฮโล เพราะฉะนั้นเราจะบริหารราชการแผ่นดิน
 กันแบบนี้หรือครับ คือถ้ามันเข้ามาตรา ๑๙๐ สภาที่ต้องพิจารณาเท่านั้น ถ้ามันไม่เข้าก็เป็น
 เรื่องฝ่ายประจำไปทำงานเราจะต้องไปรับรู้อะไรด้วยใช่ไหมครับ แต่เพราะเนื้อในอย่างไรครับ
 เนื้อในของเขามันจะพูดว่ามีหลักอยู่ ๗๘ หลัก ใส่ในรายละเอียดใช่ไหมครับที่ท่านรัฐมนตรี
 พูดเมื่อคืนนี้ พบแล้ว ๔๘ ต้องไปหาอีก ๒๕ ๓๓ ยุติแล้ว คือเนื้อในในทางเทคนิค ผลที่สุดมัน
 ก็ลงไปแตะเนื้อหาในเรื่องการปักปันแล้วก็การปักหมุดอยู่ดินะครับ เพราะฉะนั้น
 ในประเด็นนี้ผมก็เสนอตั้งแต่คราวที่แล้วแล้วว่าเมื่อมีข้อขัดแย้งสู่ศาลแล้วเราก็สมควรที่จะรอ
 ท่านก็จะบอกว่าให้เรารับทราบอีก ตรงนี้ะครับคราวที่แล้วท่านก็ส่งเลขฯ ลงมาคุยกัน
 ผมก็ยกประเด็นว่าในข้อสังเกตของท่านเราก็รับไม่ได้ เพราะพฤติกรรมสิ่งที่เราทำจะมีผล
 ที่เราคิดว่าไม่มีผลทางกฎหมาย ผลที่สุดแล้วมันมีผลทางกฎหมายใช่ไหมครับ กรณีที่
 สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพเสด็จไปทอพระเนตรเขาพระวิหารใช่ไหมครับ
 ประเทศฝรั่งเศสปักธงไว้ แต่งตัวเต็มยศ หม่อมเจ้าหญิงพูนพิศมัย ดิศกุล ตามเสด็จ
 ไปให้การต่อศาลโลกด้วยความจริงแล้วสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพบอกว่า
 ให้เขาถอดเครื่องแบบ แล้วก็บอกว่าประเทศฝรั่งเศสทะเล็ง นั่นละคือการประทุ้งแบบผู้ดี
 แต่ฝรั่งเศสไม่ได้ ประทุ้งมันต้องโวยวาย นี่ประทุ้งแบบไทยมันถือว่าไม่ประทุ้งถือเป็นการ
 ยอมรับ ถ้ารัฐสภารับรองรายงาน ท่านดูในข้อ ๒ สิครับ ส่วนพื้นที่พิพาทอย่างเช่นกรณี
 พื้นที่บริเวณรอบปราสาทพระวิหาร วันนั้นก็พูดกันแล้วว่าสภาไม่ใช่คู่เจรจา ฝ่ายบริหาร
 ไปเป็นคู่เจรจา สภาก็ต้องหนุนหลังฝ่ายบริหารว่าพื้นที่พิพาทนี้อย่าใช้ ใช้ว่าพื้นที่ประเทศไทย
 รอบปราสาทพระวิหาร ใช่ไหมครับ แล้วก็ข้อ ๓ การเยียวยาผู้มีเอกสารสิทธิของทางราชการ
 และเป็นผู้ได้รับผลกระทบ อันนี้เท่ากับรัฐไทยยอมรับว่าเอกสารสิทธิของรัฐไทย รัฐไทย
 ไม่สามารถไปปกป้องเขาได้ ข้อความเหล่านี้มันใส่ไม่ได้เพราะพฤติกรรมจะมีผลต่อเทคนิคทาง
 กฎหมายในอนาคตหากเป็นคดี และเราก็รู้สึกอยู่ว่าผลที่สุดประเทศกัมพูชาก็อาจจะเอาเรื่องนี้
 ขึ้นไปสู่ศาลโลกอีก เรามีความพร้อมหรือยัง คำขอท้ายฟ้องข้อ ๑ ข้อ ๒ ของประเทศกัมพูชา

ก็คือแผนที่จะวางดงรักไขไหมครับ ซึ่งศาลโลกไม่ได้พิจารณาให้ ศาลโลกพิจารณาให้เฉพาะข้อ ๓ ถึงข้อ ๕ เรื่องก็มาวนมาซ้ำเก่า ความเห็นของศาสตราจารย์อังรี โรแลง พุดประเด็นนี้ไว้ตั้งแต่ตอนนั้นแล้ว แต่เพราะว่าเราไม่มั่นใจว่าพฤติกรรมของฝ่ายราชการประจำของกระทรวงกลาโหม พฤติกรรมที่ประธานเจปซีไทยมิได้โต้แย้ง เห็นไหมครับคำพูดของนายวาร์ คิม ฮง สิ่งเหล่านี้มันอยู่ในน้ออย่างไรครับ เวลาเรารับเรารับไปทั้งพวง จะไม่ให้เรากังวลได้อย่างไร และการที่ศาลรับมันก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งว่าศาลก็ต้องเห็นว่ามีมูลเช่นกันนะครับ แต่สิ่งที่เราทำนี่มันเหมือนกับว่าเรายืนยันไปในอีกแนวทางหนึ่ง ผมก็เข้าใจข้อวิตกกังวลของท่านนายกรัฐมนตรีว่ามันจะนำไปสู่พหุภาคี แต่จะให้ทำอย่างไรเราส่งสัญญาณไม่ชัดเจนตลอด ผมพูดตั้งแต่คราวที่แล้วว่าการพูดเรื่องนี้ในรัฐสภามันไม่ควรจะถ่ายทอดด้วยซ้ำไป ผมไม่ได้อยากจะดั่งไขไหมครับ แต่ว่าถ้าเราทำงานกันแบบนี้มันก็เหมือนกับว่าเราเป็นประเทศเสรีเอาทุกอย่างขึ้นโต๊ะหมดไขไหมครับ เสร็จแล้วประเทศที่เป็นคู่ขัดแย้งเราก็ทราบหมดทุกอย่างแล้วเราก็ออกอากาศกันทุกวัน อันนี้มันเป็นเรื่องน่ากลุ้มใจจริง ๆ ไม่รู้จะทำอย่างไร และถ้าเรายกเลิกหมดทุกระวางก็ไปกระทบเพื่อนประเทศลาวเข้าไปอีก เรื่องนี้มันเดินหน้าก็ไม่ได้ ถอยหลังก็ไม่ได้ หยุดอยู่ก็ไม่ได้ ผมทราบว่ามันยากนะครับ ที่นี้ท่านประธานท่านไม่ชัดเจน ท่านก็ไม่ได้รายงานข้อขัดแย้งของคณะกรรมการเสียงข้างน้อยด้วย ซึ่งมันก็นำไปสู่เรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก ท่านถอยไปเถอะ รอศาลมันก็ไม่ได้นานอะไร มันก็ต้องลำบากกัน ไม่รู้จะทำอย่างไร จะไปอินโดนีเซียไปอะไร ผมก็ทราบนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี คือในส่วนของกรรมาธิการคงจะต้องชี้แจงในส่วนของท่านในเรื่องข้อสังเกต แต่ผมกราบเรียนย้ำอย่างนี้นะครับว่าขณะนี้ที่เสนอเมื่อสักครู่นี้ไม่ได้ให้รับทราบบันทึกนะครับ เป็นเรื่องของรายงานของคณะกรรมการ ซึ่งเป็นคนละส่วนกัน แล้วผมคิดว่าการที่สภาไทยจะได้พิจารณารายงานของกรรมาธิการ และมีข้อสังเกตก็เป็นสิ่งที่ดี เพราะจะเป็นการยืนยันให้เห็นว่ากลไกของไทยนี้ยังเดินหน้าให้ความสำคัญกับกลไกทวิภาคี แต่ถ้าเราไม่พิจารณาอะไรเลย นั่นแหละครับคือความไม่ชัดเจนที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการทำงานมาตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมอยากให้เห็นหน้าไปในส่วนนี้ ตัวบันทึกจะเห็นชอบหรือไม่เห็น จะเข้าสภาหรือไม่เข้าสภา ก็รอทางศาลรัฐธรรมนูญ แล้วก็รวมติของสภาถ้าจะเอาเข้ามาที่หลัง ส่วนประเด็นที่ท่านพูดถึงเรื่องเอกสารสิทธิ ขอให้ท่านคิดให้ดีนะครับ เพราะว่าเมื่อคราวที่แล้วผมก็ชี้แจงไป การที่รัฐบาลจะบอกว่างดเว้นการเก็บภาษีที่ตรงนี้ ผมว่าเป็นการยืนยันว่าที่ตรงนี้เป็นของประเทศไทยนะครับ เพราะผมไม่คิดว่ารัฐบาลไทยจะไปมีอำนาจในการยกเว้นการเก็บภาษีที่ดินที่เป็นของประเทศอื่นได้ เพราะฉะนั้นมันไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านพูดเลยนะครับ เป็นการยืนยันด้วยซ้ำว่าเอกสารสิทธิออกแล้วชอบ เพียงแต่ว่ามีปัญหาอุปสรรคว่าคนที่ไม่มีเอกสารสิทธิไม่สามารถเข้าทำกินได้ รัฐบาลก็บรรเทาความเดือดร้อนโดยการไม่ยกเว้นไม่เก็บภาษีให้ ซึ่งถ้าเป็นที่ที่ตั้งอยู่ในประเทศอื่นรัฐบาลไม่มีอำนาจที่จะไปตัดสินใจอะไรอย่างนี้เลยครับ ตรงกันข้ามครับ การตัดสินใจตรงนี้เป็น การยืนยันว่าที่ดินตรงนี้เป็นที่ดินของประเทศไทยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญประธานกรรมาธิการครับ

นางสาวรัชดา ธนาดิเรก (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน รัชดา ธนาดิเรก กรรมาธิการ ตามที่ท่านสมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตต่อข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ไปศึกษา ๕ ข้อ โดยมีข้อ ๒ และข้อ ๒ ที่ได้เสนอแนะไว้ว่าบางถ้อยค่าน่าจะระบุให้มีความชัดเจนหนักแน่นยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานของรัฐบาลในการเจรจาในโอกาสหน้าเป็นการทำได้ง่ายขึ้นนะค่ะ ที่จริงแล้วกรรมาธิการได้รับข้อสังเกตของท่านไปแล้วเมื่อครั้งวันศุกร์ที่แล้ว แล้วก็ได้แถลงถึงถ้อยคำที่จะมีการปรับเปลี่ยนใหม่เมื่อวันศุกร์ ในโอกาสนี้ดิฉันจะขออนุญาตท่านประธานอ่านอีกครั้งว่าถ้อยคำที่คณะกรรมการได้รับไปปรับเป็นอย่างไรบ้าง ข้อ ๒ ในบรรทัดที่ ๔ ที่ขึ้นต้นด้วย กัมพูชา ดิฉันจะขออ่านใหม่ นะค่ะ

๓๑

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

นภา ๑๖/๒

กัมพูชาจนหาข้อสรุปในระดับหนึ่งแล้ว ค่อยเปิดการเจรจาอย่างเป็นทางการอีกครั้งหนึ่ง ส่วนพื้นที่ที่เป็นของไทย อย่างเช่น กรณีพื้นที่รอบปราสาทพระวิหาร ฝ่ายไทยควรให้กัมพูชา นำชุมชนและประชาชนหรือทหารออกนอกพื้นที่ เพื่อให้พื้นที่ดังกล่าวอยู่ในสภาพพร้อม สำหรับการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนอย่างแท้จริง ส่วนคำว่า พื้นที่พิพาท นั้น ท่านได้ถามว่าคณะกรรมการไม่มีความชัดเจนหรืออย่างไรถึงใช้คำนี้ จริง ๆ แล้วเรามีความชัดเจนว่าพื้นที่ตรงนั้นเป็นพื้นที่ของประเทศไทย แต่ขออนุญาตชี้แจงคำว่าพิพาทนั้น แปลว่าไทยเรา ยึดมั่นว่าตรงนั้นเป็นพื้นที่ของประเทศไทย แต่ในขณะที่เดียวกันทางกัมพูชาเขาก็มีการอ้างสิทธิ แต่เพื่อความสบายใจดิฉันก็จะขอเรียนย้ำว่ากรรมการจะเปลี่ยนจากคำว่า พื้นที่พิพาท เป็น พื้นที่ของไทย ส่วนในข้อ ๓ ที่ท่านตั้งข้อสังเกตว่าทำไมถึงต้องใช้คำว่า มีเอกสารสิทธิ เพื่อให้เกิดความสบายใจ ดิฉันขอปรับใหม่ในข้อ ๓ เป็นดังนี้ค่ะ เนื่องจากการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนตามกรอบของเจปียังไม่แล้วเสร็จ ทำให้พื้นที่ที่ยังเป็นปัญหาซึ่งมีทั้งส่วนที่ไทยได้ประโยชน์และเสียประโยชน์ในส่วนที่ประชาชนจำนวนหนึ่งไม่สามารถเข้าไปทำกินในพื้นที่ของตัวเองได้ จึงเห็นควรให้คณะรัฐมนตรีไปกำหนดแนวทางการเยียวยา เพื่อบรรเทาความทุกข์ของประชาชนในระหว่างที่การสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนยังไม่ได้ข้อยุติ ซึ่ง ๒ ประเด็นในข้อ ๒ และข้อ ๓ ได้ชี้แจงไปแล้วเมื่อวันศุกร์ค่ะ

๓๒

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

วชิราภรณ์ ๑๗/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณชลน่าน

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภาด้วยความเคารพท่านประธานครับ ที่ผมต้องลุกขึ้นอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่ท่านนายกรัฐมนตรีกับท่านประธานได้สรุปชัดเจนว่าจะขอความเห็นชอบในรายงาน ขอความเห็นชอบหรือขอรับทราบรายงานของคณะกรรมการร่วมของรัฐสภาที่ไปทำการศึกษา เพื่อรัฐบาลจะนำไปใช้ประโยชน์ ฟังดูก็เหมือนเป็นเจตนาที่ดีครับท่านประธาน แต่ผมเองกราบเรียนท่านประธานว่าการที่เราเอารายงานคณะกรรมการเข้ามาสู่ที่ประชุมของรัฐสภาได้นี้ ท่านประธานอย่าลืมต้นมนนะครับ เราอาศัยมาตรา ๑๕๐ นะครับ การประชุมครั้งนี้เราอาศัยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ ซึ่งมีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านครับ ท่านรสนา ท่าน ส.ว. ได้อ้างไปเมื่อสักครู่ การที่เราจะประชุมใด ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาก็ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๖ เท่านั้น ถ้าท่านบอกว่าการประชุมเรื่องพิจารณารายงานของคณะกรรมการต้องแยกจากมาตรา ๑๕๐ อันนั้นเราส่อเจตนา นะครับว่าเรากำลังทำในสิ่งที่ไม่ใช่อำนาจหน้าที่เรา ท่านประธานอย่าแยกเรื่องนี้เป็น ๒ เรื่องนะครับ ถ้าแยกเป็น ๒ เรื่องแล้วเราจะไม่ใช้อำนาจหน้าที่ ผมก็ยืนยันกับท่านประธานมาตลอด จริงอยู่ครับว่าข้อบังคับของรัฐสภาเองเมื่อคณะกรรมการไปศึกษาพิจารณาแล้วต้องกลับมารายงานต่อสภา สภาจะมีความเห็นอย่างไรก็แล้วแต่สภา แต่กรณีเป็นรัฐสภาครั้งนี้ นะครับ การที่มอบให้คณะกรรมการไปทำหน้าที่ คณะกรรมการร่วมของรัฐสภา กรรมการรัฐสภา ไม่ใช่คณะกรรมการร่วม คณะกรรมการของรัฐสภาที่รัฐสภาตั้งขึ้นนี้มันตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๕๐ ไปพิจารณาเรื่องมาตรา ๑๕๐ เพราะฉะนั้นพอกลับมาบอกเราก็บอกตามมาตรา ๑๕๐ เท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าจะแยกรับทราบโดยไม่เกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๑๕๐ ผมเกรงครับท่านประธาน เกรงว่าเราจะทำผิดอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา คือไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ ซึ่งระบุเรื่องไว้ชัดเจนว่าคุณจะทำอะไรได้บ้าง ถ้าไม่เช่นนั้นท่านประธานครับท่านต้องไปขออนุญาตเอาเรื่องอื่นเข้าประชุมที่ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ ผมคิดว่าไม่น่าจะถูกตั้งด้วย เพราะฉะนั้นการพิจารณาต้องพิจารณาเป็นลักษณะเนื้อเดียวกัน ผมต้องกราบเรียนท่านประธานครับว่าเมื่อเนื้อหาลักษณะนี้ผมเข้าใจว่าสภามีมติรับพิจารณาไว้ก่อน ท่านประธานเองเสมือนจะไม่สรุป แต่ว่าท่านเองก็น่าจะสรุปในทำนองนั้น เพราะว่าสมาชิกทุกท่านมีความเห็นพ้องกัน

๓๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

วชิราภรณ์ ๑๗/๒

เรื่องการศึกษาของคณะกรรมการเกี่ยวเนื่องกับบันทึกข้อตกลงใหม่ ต้องเกี่ยวเนื่องครบท่านประธาน เมื่อตัวหลักถูกระงับ ยุติเอาไว้ ตรงอื่นก็ต้องระงับไปด้วย ไม่ได้เสียหายอะไร ท่านประธานครับ แล้วท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าการที่สภาไม่ได้รับทราบรายงานคณะกรรมการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในครั้งนี้ทำให้ประเทศชาติเสียหาย ผมไม่แน่ใจหรอกครับ ผลการศึกษาของคณะกรรมการไม่จำเป็นต้องผ่านสภาท่านก็เอาไปใช้ได้ครับ แต่ไม่ต้องอ้างสภา เอาไปใช้ได้ ท่านจะเอาไปใช้อย่างไรก็ได้ แต่ไม่ต้องอ้างสภาครับ แต่ว่าดี ถ้าผ่านสภาก็เป็นข้อสังเกตของสภาที่มีผลผูกพันต่อฝ่ายบริหารในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ แต่ตรงนี้ถามมากจะไปมีผลผูกพันอย่างไร เมื่อเรื่องหลักยังไม่ได้พิจารณาเรื่องหลักยังไม่พิจารณาครับ ผมก็เพียงแต่กราบเรียนท่านประธานว่าเราขอว่าชะลอไว้ก่อนไม่ได้ให้ถอนนะครับ แล้วก็อ้างศาลรัฐธรรมนูญรับวินิจฉัยเรื่องนี้ ทุกเรื่องก็ต้องยุติเอาไว้ก่อนหลังจากมีข้อวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญทุกอย่างก็ค่อยกลับเข้ามาใหม่ ผมก็ว่าแค่นั้นก็จบไปท่านประธานครับ ด้วยความเคารพท่านประธานผมอยากจะให้ท่านประธานใช้ดุลยพินิจเรื่องนี้ครับจะได้จบ เราได้เดินหน้าต่อไปได้ ผมไม่อยากจะไปเกิดการตีความว่ารัฐสภาทำการประชุมในเรื่องที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๐ ครับ

- ๑๘/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือความเห็นที่ผมได้ศึกษากับฝ่ายกฎหมายของสภานะครับ คือเราตรวจสอบหลักด้วยกฎหมายและข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ แล้วไม่พบว่าไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาต้องชะลอหรือระงับการพิจารณาเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญรับไว้พิจารณาไว้ก่อนเพื่อรอคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแต่ประการใด คือไม่มีด้วยทนะครับ แต่ว่ามันก็ไปโยงถึงมาตรา ๑๕๔ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญใน (๑) ที่โยง ที่คุณศิริโชค โสภา เป็นผู้ยื่นและคุณศิริโชค โสภา ก็เป็นคณะกรรมการพิจารณาเรื่องนี้ที่เราส่งไปทั้ง ๓๐ ท่านเราก็พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ ก็จึงแจ้งให้ที่ประชุมรัฐสภาวินิจฉัย ฉะนั้นปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาที่ว่า แต่วันนี้วิธีปฏิบัติคือหมายความว่าส่วนใหญ่ เช่น กฎหมายที่สภาที่รัฐบาลยับยั้งไม่ส่งโปรดเกล้าฯ โดยมีการเสนอเรื่องว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้นทำไม่ถูกต้อง สภาส่งไปให้นายกรัฐมนตรี แล้วก็มีมติความ ผมก็ส่งเรื่องไปตีความ นายกรัฐมนตรีก็หยุดการส่งกฎหมายฉบับนั้นทุกเกล้าฯ อันนี้เป็นตัวอย่างในขณะนี้เราก็ศึกษาละเอียดรอบคอบครับ ผมจะเรียนให้ท่านทราบอย่างนี้นะครับ เราได้รับหนังสือจากนายกรัฐมนตรี ผมจะบันทึกไว้เป็นหลักฐานเพื่อเป็นบรรทัดฐานของสภานะครับ ท่านได้เสนอเรื่องบันทึกการประชุมของคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ รัฐสภามีเวลาพิจารณา ๖๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ และก็ครบกำหนดวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ นี้เรียนให้ท่านสมาชิกรัฐสภาได้ทราบ ต่อมานายกรัฐมนตรีได้เสนอเรื่องบันทึกนี้เข้าสู่การพิจารณาไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๕๗ มาใช้บังคับอนุโลมระหว่างยังไม่มีข้อบังคับของรัฐสภาในยุคนั้นนะครับ แล้วต่อมาท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้เสนอเรื่องบันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับต่อรัฐสภามาครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ รัฐสภามีเวลาพิจารณา ๖๐ วันเหมือนกัน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ มาตรา ๑๙๒ และครบกำหนดในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ กระผมในฐานะประธานรัฐสภาได้บรรจุระเบียบวาระเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ และได้มีการประชุมพิจารณากันกับรัฐสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ได้พิจารณาแล้วลงมติตั้งคณะกรรมการรัฐสภาจำนวน ๓๐ ท่าน เพื่อพิจารณาก่อนที่จะพิจารณาลงมติ

๓๕

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ชญาภา ๑๘/๒

ให้ความเห็นชอบ โดยกำหนดเวลาพิจารณาศึกษาไว้ ๓๐ วัน ต่อมาก็มีการลาออก อะไรรอก
นะครับ และตั้งกรรมการร่วมเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ประธานคณะกรรมการธิการ
ได้มีหนังสือขออนุญาตขยายเวลาพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ซึ่งเป็นช่วง
ปิดสมัยประชุมหน้าครับ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ประธานคณะกรรมการธิการได้เสนอ
รายงานต่อประธานรัฐสภาและกึ่งนัดประชุมร่วมกันบรรจุระเบียบวาระวันที่ ๓ มีนาคม
แล้วมีการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคมที่ผ่านมา เราก็ได้พิจารณา แล้วหลังจากนั้นวันที่ ๒๕
เราได้ทราบคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญว่าได้รับเรื่องไว้พิจารณา -----

- ๑๘/๑

ซึ่งคุณศิริโชค โสกา กับคณะ จำนวน ๘๐ คนได้ทำหนังสือยื่นต่อประธานรัฐสภาเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยอาศัยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ และมาตรา ๑๕๔ (๑) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นหนังสือสัญญาที่ต้องเสนอต่อรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ หรือไม่ อันนี้ก็ชัดเจนครับ แล้วผมก็ได้สอบถามไปยัง สำนักราชมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีก็ตอบมานะครับ ท่านบอกเป็นเรื่องของสภา และได้ถามไปประธานคณะกรรมการ ประธานคณะกรรมการท่านก็ตอบมาว่า การดำเนินการของนายศิริโชค เป็นการดำเนินการในฐานะสมาชิกรัฐสภา ไม่ใช่มติของ คณะกรรมการ トラบใดที่ศาลรัฐธรรมนูญไม่รับพิจารณาคณะกรรมการน่าจะยังคง ปฏิบัติภารกิจต่อไป นี่ชัดเจนครับ นอกจากนี้ได้มีการนำเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของ คณะกรรมการประสานงานและเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของ ประธานรัฐสภาเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ คณะกรรมการยังมีความเห็นในเรื่องนี้ว่า เมื่อมีการดำเนินการเพื่อใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ และมาตรา ๑๕๔ (๑) มีผลผูกพันต่อการใช้อำนาจของประธานรัฐสภาแล้ว และประธานรัฐสภาจึงต้องส่งเรื่องให้ ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ขอให้ ประธานรัฐสภาส่งเอกสารเพิ่มเติม คือให้ส่งบันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วม ไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งเอกสารเพิ่มเติมตามที่ ศาลรัฐธรรมนูญแจ้งไปยังศาลรัฐธรรมนูญตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ประธานรัฐสภาได้ส่งเรื่องเพิ่มเติมตามที่ศาลรัฐธรรมนูญแจ้งไปยังศาลรัฐธรรมนูญตามหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่าได้รับเอกสารที่ส่งเพิ่มเติมไว้ในสำนวนและรับคำร้องไว้พิจารณา วินิจฉัยแล้ว สรุปความเห็นนะครับ เรื่องนี้ก็จึงแจ้งให้สมาชิกรัฐสภาได้ทราบเพื่อโปรดวินิจฉัย ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องของรัฐสภานะครับ เพราะผมได้เรียนแจ้งตั้งแต่ต้นแล้ว เราได้ตรวจสอบ กฎหมายและข้อบังคับแล้ว ไม่พบว่ามามีบทบัญญัติที่กำหนดให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ต้องชะลอหรือระงับการพิจารณาเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญรับไว้พิจารณาไว้ก่อน เพื่อรอ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแต่ประการใด ผมจึงแจ้งให้ท่านชลงานที่ถามนี้ได้ทราบ แล้วก็ได้อธิบายกับสภาต่อไปนะครับ เชิญคุณประเกียรติ ผมแจ้งให้ทราบหมดแล้วนะครับ ขึ้นตอน เราได้ทำตามขั้นตอนทุกอย่าง

นายประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ที่จริงก็เป็นเรื่องที่ต้องขอรับที่ท่านประธานได้กรุณาอ่าน
ให้สภาได้รับทราบ ซึ่งก็สอดคล้องกับความคิดและแนวทางที่ผมจะกราบเรียนท่านประธาน
ดังต่อไปนี้ คือรายงานเจปียี่ทั้ง ๓ ฉบับที่ส่งเข้ามาเพื่อให้สภาลงมติเมื่อคราวก่อนนี้
บังเอิญในเจปียี่ทั้ง ๓ ฉบับนั้นมีร่างข้อตกลงชั่วคราวแนบมาด้วยทุกครั้ง เพราะฉะนั้นจึงเป็น
ปัญหาในสภานี้ว่าจะดำเนินการอย่างไรกันดี เนื่องจากต้นเรื่อง คือพิจารณารายงานเจปียี่
ทั้ง ๓ ฉบับว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยประการใด ที่จริงรายงานเจปียี่นี้ไม่จำเป็นต้อง
รายงานให้รัฐสภาได้รับทราบ เนื่องจากเป็นกรอบการทำงานที่มาจากเอ็มโอยู ของปี ๒๕๔๓
ซึ่งตัวเอ็มโอยู ปี ๒๕๔๓ จะชอบด้วยกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญหรือไม่ก็เป็นปัญหาอยู่
เพราะว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาตรา ๒๒๔ ก็เป็นเรื่องที่บัญญัติไว้ว่า -----

เรื่องพรรคนี้จะต้องเข้าสูการรับอนุมัติจากรัฐสภาเสียก่อนหรือไม่ อันนั้นก็ประเด็นข้อกฎหมายอยู่อันหนึ่ง แต่เมื่อมาถึงว่าทาง ๒ แพร่งที่เราไม่สามารถที่จะตัดสินใจว่าจะลงมติรับรายงานเจบิซีทั้ง ๓ ฉบับนี้หรือไม่ เพราะพวงร่างข้อตกลงเข้ามาด้วย จึงทำให้รัฐสภาของเราในวันนั้นตัดสินใจไม่ได้ เมื่อตัดสินใจไม่ได้ทางออกก็คือตั้งคณะกรรมการธิการรัฐสภาขึ้นมาเพื่อศึกษา ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่ เป็นคณะกรรมการธิการรัฐสภาเพื่อศึกษาเรื่องนี้ ที่นี้การศึกษานี้ก็มีความเห็นอยู่ว่าเรื่องนี้ น่าจะเป็นสนธิสัญญาที่จะต้องให้การอนุมัติจากสภาเสียก่อนถึงจะดำเนินการต่อไปได้ นี่คือเสียงข้างหนึ่ง อีกข้างหนึ่งก็ว่าไม่น่าจะเป็น น่าจะเป็นสัญญาธรรมดา ไม่น่าจะเข้ามาผ่านรัฐสภาด้วย ที่นี้เมื่อคณะกรรมการได้ลงความเห็นโดยมีข้อสังเกตขึ้นมาว่าเอกสารของรายงานของเจบิซีทั้ง ๓ ฉบับ รวมทั้งร่างข้อตกลงชั่วคราวนั้นไม่ใช่สนธิสัญญา แต่เป็นบันทึกรายงานธรรมดาจึงไม่น่าจะผ่านมติของที่ประชุม ที่นี้มันก็มีอยู่ ๒ เรื่องเกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กันในขณะนี้ คือเรื่องที่ ๑ เรายังพิจารณาไม่จบเรื่องเจบิซี ความเห็นของคณะกรรมการก็บอกว่าไม่ใช่บันทึกที่เราจะต้องมาอนุมัติในสภาจึงรายงานให้สภาได้รับทราบ นี่คือเรื่องที่ ๑ ซึ่งจริง ๆ แล้วเรื่องนี้ก็น่าจะรับทราบไปได้อย่างที่นายกรัฐมนตรีได้เสนอในที่ประชุม และที่ประธานได้อ่านบันทึกให้รับทราบน่าจะรับทราบไว้ได้ เพราะเรื่องนี้เราพิจารณาไปได้ แต่ส่วนเรื่องเจบิซีนั่นพวงบันทึกร่างข้อตกลงทั้ง ๓ ร่างที่บันทึกแนบเข้ามามันยังไม่จบ มันยังไม่จบสภานี้ก็ยังไม่จบ ศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่รู้จะวินิจฉัยว่าอย่างไร จะวินิจฉัยว่าใช่หรือไม่ก็ยังไม่ทราบ ถ้าใช่ก็ต้องเอามาผ่านสภาอีกครั้งหนึ่งเหมือนกัน ฉะนั้นเมื่อเรารับทราบแล้วรับทราบรายงานการประชุมมันก็ไม่กระทบกับเรื่องเจบิซีทั้ง ๓ ฉบับ อันนี้คือความเห็นของผม ไม่กระทบเพราะว่าเรายังไม่จบ สภาก็ยังไม่จบ ศาลรัฐธรรมนูญก็ยังไม่วินิจฉัย เพราะฉะนั้นมันก็ต้องเดินทางไป ๒ ทางด้วยกัน ถ้าเราแยกหัวของเราออกเป็น ๒ ข้างเราจะมองเห็นได้ชัด แต่ถ้าเรามาคิดร่วมกันมันคิดไม่ออก ถ้าคิดรวมกันเรื่องมันก็จะอึมครึมไปอย่างนี้ เราก็ตัดสินใจอะไรไม่ได้ ก็ขอกราบเรียนท่านประธานได้รับทราบครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็เป็นทางออกที่ดีนะครับ ต่อไป
คุณชรินทร์ หาญสืบสาย อยู่ไหมครับ เชิญ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก ผมก็นั่งฟังตลอดเวลาแล้วก็ได้รับทราบข้อมูลที่มีความเห็นที่หลากหลายมากมายนะครับ ก็ใครในหน้าที่ติดตามเรื่องนี้มาโดยตลอดก็อยากแสดงความคิดเห็นนิด ๆ หน่อย ในฐานะที่เป็นข้าราชการเก่าคนหนึ่ง

๓๙

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ปีทมา ๒๐/๒

ได้เห็นระเบียบการปฏิบัติของข้าราชการที่มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนว่าการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะควรจะอนุญาตให้ส่งออก หรือควรอนุญาตอะไรหรือเปล่าสักเรื่องนี้นั้นจะต้องมาจากข้าราชการประจำครับ ข้าราชการประจำเสนอขึ้นไปแล้วรัฐมนตรีมีความเห็นอย่างไรอย่างหนึ่งก็แล้วแต่รัฐมนตรีจะตัดสินใจ เมื่อรัฐมนตรีตัดสินใจไปแล้วก็โดยอาศัยความเห็นของข้าราชการประจำมันก็ไม่ผิดพลาดอะไร แต่ถ้าเกิดรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งฝืนความเห็นของข้าราชการประจำ แล้วมาพบภายหลังว่ามันไม่ถูกต้องตามกฎหมาย รัฐมนตรีคนนั้นก็พ้นความรับผิดชอบไปไม่ได้ แต่ถ้าเกิดมีความเห็นไปเรียบร้อยแล้ว เมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้นมา ข้าราชการนั้นดำเนินการโดยที่ไม่ได้ประมาทเลินเล่อ แต่มีเหตุสุดวิสัยก็อาจจะไม่มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นนะครับ -----

- ๒๑/๑

เพราะฉะนั้นในเรื่องการที่จะเสนอเรื่องต่าง ๆ กับกรอบความตกลงหรือว่าสนธิสัญญาต่าง ๆ มาให้ทางรัฐสภาให้ความเห็นชอบ ผมก็เห็นมาโดยตลอดว่าทางกระทรวงการต่างประเทศเสนอเข้ามา ทั้งที่บางเรื่องไม่น่าจะเข้ามาเลยแต่ก็บอกว่าต้องเข้ามา แล้วส่วนใหญ่เราก็เสนอเห็นชอบไปตลอด เพราะฉะนั้นเรื่องเอ็มโอยูเกี่ยวกับเรื่องไหนก็ตามที่ว่าจะถูกต้องตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ชัดกับมาตรา ๑๙๐ หรือไม่นั้นกรมสนธิสัญญาก็จะต้องเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้พิจารณา อย่างรอบคอบแล้วว่าควรจะต้องนำเสนอเข้ามาแล้วก็ตอบทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าเรื่องนี้ต้องเอาเข้า แล้วก็เข้ามาตลอดเวลา เพราะฉะนั้นในเรื่องไหนที่จะชัดหรือไม่ชัดทั้งหลายนี้ นะครับรัฐสภาต้องฟังข้าราชการประจำครับ เมื่อส่งเข้ามาแล้วเราไปออกเสียงว่าเห็นด้วยแล้วเกิดจะทำให้เสียดินแดนอะไรในภายหลังนะครับมันก็ไม่ใช่ที่รัฐสภาจะต้องไปรับผิดชอบ เพราะว่าข้าราชการประจำเขาทำมาอย่างถูกต้องเรียบร้อยแล้ว บ้านเมืองจะต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะทางครับ กระทรวงใดคนใดคนหนึ่งไม่อาจจะรู้เรื่องทุกเรื่อง แต่ขณะนี้สภาของเราพยายามที่จะเป็นผู้รอบรู้ รู้หมดทุกเรื่อง ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้หรอกครับ ไม่อย่างนั้นเราจะมีกระทรวงแยกไปกระทรวงต่าง ๆ ได้อย่างไรครับ แล้วข้าราชการทุกคนกว่าจะขึ้นเป็นอธิบดีเป็นปลัดกระทรวงก็ต้องผ่านงานละเอียดรอบคอบแล้ว การรีครูท (Recruit) การคัดเลือกคนเข้ามารับราชการก็จะมีสอบแข่งขัน เพราะฉะนั้นเมื่อข้าราชการประจำได้เสนอว่าเรื่องนี้ก็ต้องเข้ารัฐสภาให้ความเห็นชอบ รัฐสภาก็บันทึกออกเสียงว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยเท่านั้น ส่วนในเรื่องที่พอเรื่องนี้เข้ามาแล้วเราเห็นว่าควรจะให้ตั้งคณะกรรมการรัฐสภาเพื่อพิจารณา ซึ่งเราก็ได้มอบให้ทางท่านอาจารย์เจริญ คันธวงศ์ ศึกษาเรื่องนี้มา เพราะฉะนั้นเมื่อส่งกลับมารัฐสภา รัฐสภาก็ต้องมีความเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งว่าเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แต่ถ้าบอกจะเพื่อพิจารณาทางรัฐสภาก็ชอบที่จะบรรจุว่าเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณา รัฐสภาเราก็ต้องมีความเห็นไป เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จะบอกเฉย ๆ ไม่พิจารณาแล้วก็ไม่รับทราบด้วยก็เป็นเรื่องแปลกประหลาดไม่เคยได้ยินนะครับว่าเรื่องขึ้นมาแล้วก็อยู่เฉย ๆ เพราะฉะนั้นเรื่องเป็นเรื่องที่จะต้องรับทราบก็ต้องรับทราบ เพราะว่าหลายท่านก็ได้ให้ความเห็นไปแล้วว่า มันต้องแยกกัน เรื่องชัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่ทางคณะกรรมการร่วมได้ศึกษามาแล้วก็ควรจะให้เกียรติทางคณะกรรมการ กับกรรมการร่วมที่ได้พิจารณาเรียบร้อยแล้วแล้วผมคิดว่าเรื่องนี้ทั้งหลายทั้งปวงนั้นก็เกิดขึ้นจากแรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชนหรือพูดอย่างตรง ๆ ก็คือการเมืองภาคพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย

รัฐบาลนี้ก็จะมีความกล้าหาญว่า ถ้าถูกต้องแล้วก็ต้องเดินหน้าต่อไปใช่ไหมครับ ถ้าหากว่า จะใช้กลวิธีให้ท่าน ส.ส. ศิริโชคเข้าไปส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความก็ว่าไป นั่นแสดง ให้เห็นว่าเขาถือว่าเป็นนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์หรือไม่ทราบ เพราะเรื่องนี้เป็น เรื่องสำคัญ พรรคประชาธิปัตย์ซึ่งรับผิดชอบเข้ามาแถลงนโยบายทั้งหลายก็ควรจะต้องตระหนักดี ว่าเรื่องนี้ควรจะดำเนินการอย่างไร ไม่ใช่พอจะใกล้เลือกตั้งแล้วก็ไม่รับผิดชอบอีกต่อไป ครับ ขอแสดงความเห็นเท่านี้ ขอขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณวิรัตน์ กัลยาศิริ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพท่านประธานนะครับ ปัญหาที่กำลังพูดคุยกันนี่นะครับ เพราะว่ามันเป็นกรณีในพื้นที่ของประชาชนส่วนหนึ่งถูกสื่อสาร ให้เข้าใจว่าประเทศไทยจะเสียดินแดน เพราะฉะนั้นยากครับที่จะตัดสินใจทำอะไร ก็เดียวเสียดินแดน แล้วก็เรื่องดินแดนก็มากระทบกับคำว่า ขยายชาติ ซึ่งก็เป็นเรื่อง ละเอียดอ่อน เพราะฉะนั้นการที่รัฐสภาได้รับเรื่องนี้เข้ามา ก็ถือว่าเข้ามาโดยช่องทางที่ถูกต้อง และการที่รัฐสภาได้ตั้งคณะกรรมการธิการรัฐสภาขึ้นก็เป็นประเพณีปฏิบัติที่ปฏิบัติอยู่ คณะกรรมการธิการรัฐสภาก็ได้ไปศึกษาท่านประธานครับ ขณะกำลังศึกษากรรมการ ธิการท่านหนึ่งกับคณะเห็นว่าเรื่องนี้มีประเด็นที่จะต้องไปศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประธานเองก็เป็น คนส่งเรื่องไปที่ศาลรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นประเด็นมันจึงแยกกันครับระหว่างผลการศึกษา ของคณะกรรมการธิการของท่านอาจารย์เจริญเรื่องหนึ่ง -----

กับกรณีศาลรัฐธรรมนูญกำลังจะวินิจฉัยอีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าการที่แม้ว่าจริง ๆ แล้วท่านประธานก็อ่านระเบียบแล้วว่าเราจะดำเนินการต่อไปในกรณีที่ส่งไปศาลรัฐธรรมนูญก็ทำได้ แต่ว่าท่านประธานก็ดี เพื่อนสมาชิกก็ดี ไปในทางเดียวกันว่าควรจะต่อศาลรัฐธรรมนูญ อันนั้นชอบแล้วครับท่านประธานครับ ตรงนั้นแปลว่าเรื่องบันทึกก็รอ ถูกแล้ว แต่ว่ากรณีรายงานผลการพิจารณาผลการศึกษาคณะกรรมาธิการศึกษาเป็นอีกเรื่องหนึ่งครับ ซึ่งปกติแล้วคณะกรรมาธิการรายงานมีหลายเรื่องครับ มีเป็นจำนวนมากมาย สมาชิกสภาไม่เคยถามเลยครับ แต่ว่าเรื่องนี้ก็ถือว่าดีครับ ที่บรรดาสมาชิกรัฐสภาได้ตั้งใจซักถาม เพราะฉะนั้นการที่เราเอาเรื่องนี้เข้ามาชี้แจงกรรมาธิการนำเรื่องนี้เข้ามาชี้แจง ก็ถือว่าถูกแล้ว และประเพณีปฏิบัติของสมาชิกรัฐสภาก็เพียงรับทราบ เมื่อรับทราบก็เหมือนกับที่พวกเราได้รับทราบไปก็เรียบร้อย ก็เป็นเรื่องปกติแล้วผมดูด้วยซ้ำครับว่า การที่รัฐ รัฐบาลไหนก็แล้วแต่มีหน้าที่รักษาดินแดนที่ต้องรักษา ดินแดนไม่ให้เสียดินแดน รัฐบาลไหนก็แล้วแต่ต้องไม่ทำผิดกฎหมาย แล้วต้องรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยให้มากที่สุด ผมมาดูบันทึกเพิ่มเติม หรือความเห็นซึ่งเป็นข้อสังเกต ข้อสังเกตทั้ง ๕ ข้อก็เป็นเรื่องที่เป็นการรักษาผลประโยชน์ประเทศไทยโดยแท้ เช่นอะไรครับ เช่น ให้มีการเจรจาระดับทวิภาคี เช่น ให้มีการประชุมปรึกษาหารือกันโดยสันติ เช่น บอกว่าประเทศไทยไม่เคยรับแผนที่ ๑ : ๒๐๐,๐๐๐ หรือเช่นกรณีที่หาช่องทางให้รัฐบาลช่วยดูว่ากรณีที่ประชาชนชาวไทยไม่สามารถไปทำประโยชน์ในพื้นที่ซึ่งรัฐบาลออกเอกสารสิทธิให้หาช่องทาง เพราะฉะนั้นผมเห็นว่ารัฐสภาควรอย่างยิ่งที่จะรับทราบรายงานนี้ แล้วก็ไปพิจารณาในข้อสังเกต หากเห็นว่าข้อสังเกตมีประโยชน์ก็ควรจะเห็นด้วย แล้วก็ส่งให้รัฐบาล ซึ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีตอบชัดเจนแล้วว่าท่านจะรีบหยิบยกเข้ามาดำเนินการประชุมหาช่องทางในคณะรัฐมนตรีต่อไป เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพท่านประธานครับ อยากให้ท่านประธานเดินหน้า ๑. ขอให้ที่ประชุมรับทราบรายงานของท่านอาจารย์เจริญ แล้วก็เห็นด้วยกับข้อสังเกต ส่วนกรณีบันทึก ๓ ฉบับก็เป็นเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญต่อไป ด้วยความเคารพท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง ครับ ไม่อยู่ ถ้าท่านสุรชัยไม่อยู่ก็เชิญท่านเรืองไกรครับ ตามลำดับอักษรที่บอกมา

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (จังหวัดชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่

๔๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

สุทธิกานต์ ๒๒/๒

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๗ วรรคสาม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ติดตามวาระการประชุม
เรื่องที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปราย ซึ่งจะเห็นว่าสิ่งที่ผมจะร่วมแสดงความคิดเห็นนั้นน่าจะเป็น
ประโยชน์ต่อทั้งทางรัฐบาล ทั้งทางสมาชิก แล้วก็พี่น้องประชาชน ผมเห็นด้วยที่ท่านประธาน
ได้นำข้อมูลการยื่นคำร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัย ตามคำร้องของเพื่อนสมาชิก
จำนวน ๘๐ ท่านที่วานะครับ แต่ในการยื่นคำร้องนั้นโดยอาศัยสิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐
ก็คงจะต้องกลับไปดูแนวคำวินิจฉัยเดิมเกี่ยวกับเรื่องสัญญาหรือสนธิสัญญาด้วย -----

- ๒๓/๑

กรณีนี้อยากจะให้เพื่อนสมาชิกได้รับทราบคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญจำนวน ๓ ฉบับ ฉบับที่ ๑ เป็นคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ในขณะนั้นเป็นเรื่องที่ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าหนังสือแจ้งความจำนงขอรับความช่วยเหลือทางวิชาการหรือการเงินที่รัฐบาลมีไปถึงกองทุนการเงินระหว่างประเทศเป็นหนังสือสัญญาที่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ มาตรา ๒๒๔ วรรคสองหรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยกรณีดังกล่าว โดยพิจารณาความหมายคำว่า สนธิสัญญา ว่ามีลักษณะอย่างไร ในหน้า ๑๐ ของคำวินิจฉัยบอกว่าสนธิสัญญานั้นมีลักษณะ คือ ๑. ทำขึ้นระหว่างรัฐ หรือระหว่างรัฐกับองค์กรระหว่างประเทศ หรือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศด้วยตนเอง ๒. ความตกลงนั้นต้องทำเป็นหนังสือ ๓. เป็นความตกลง ๒ ฝ่ายหรือหลายฝ่ายที่มีเจตนาก่อให้เกิดพันธผูกพันทางกฎหมาย และ ๔. ความตกลงนั้น ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ ด้วยหลักการเช่นนี้ที่ศาลรัฐธรรมนูญได้ วินิจฉัยนะครับ กรณีนี้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่า อยู่ในหน้า ๑๓ โดยเหตุผลดังกล่าว ข้างต้นศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่าหนังสือแจ้งความจำนงขอรับความช่วยเหลือทางวิชาการ และการเงิน ที่รัฐบาลมีไปถึงกองทุนการเงินระหว่างประเทศไม่เป็นหนังสือสัญญาตาม รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๔ จึงไม่เป็นกรณีที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตาม วรรคสองของมาตราดังกล่าว นี้ฉบับปี ๒๕๔๒ นะครับท่านประธาน อีกฉบับหนึ่งปี ๒๕๔๓ คำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๔๓ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๓ พ.ศ. นี้คุ้นไหมครับ ปีเดียวกับเอ็มโอยู ๒๕๔๓ นั้นแหละครับ แต่เอ็มโอยูรู้สีกจะเดือนมิถุนายน อันนี้คำวินิจฉัยออกเดือนตุลาคม เช่นเดียวกันในคำวินิจฉัยฉบับดังกล่าวหน้า ๑๔ ศาลรัฐธรรมนูญได้อาศัยบทบัญญัติ แล้วก็ มาบันทึกไว้ ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๒๔๔ วรรคหนึ่งบัญญัติให้การทำ หนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือกับองค์กรระหว่างประเทศเป็นพระราชอำนาจของ พระมหากษัตริย์ ซึ่งทรงกระทำทางคณะรัฐมนตรี อันนี้นะครับ คำว่า ทรงกระทำทาง คณะรัฐมนตรี ก็จะได้ตอบเพื่อนสมาชิกเมื่อ ๓ วันก่อน ที่ถามว่าอันนี้เป็นพระราชอำนาจ ใชหรือไม่ ใช แต่ศาลรัฐธรรมนูญบอกว่าการใช้พระราชอำนาจนั้นต้องกลับไปดูมาตรา ๓ ว่า การใช้พระราชอำนาจในกรณีนี้จะผ่านคณะรัฐมนตรี คงชัดเจนนะครับ โดยมีเงื่อนไขที่ บัญญัติไว้ในวรรคสองว่า หนังสือสัญญา ๓ ประเภท คือหนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลง อาณาเขตไทย หนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐ และหนังสือสัญญา ที่จะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญานั้นต้องได้รับความเห็นชอบ

ของรัฐสภา คำว่า หนังสือสัญญา แม้จะมีได้บัญญัติความหมายไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ก็อาจกล่าวได้หนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๔ มีความหมายครอบคลุมถึงความตกลงทุกประเภท ที่ประเทศไทยทำขึ้นกับกับนานาประเทศ หรือกับองค์กรระหว่างประเทศ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ หนังสือสัญญาดังกล่าวต้องมีลักษณะที่ทำเป็นหนังสือ อันนี้ยกขึ้นมาจากคำวินิจฉัยปี ๒๕๔๒ และเป็นหนังสืออยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ โดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ กล่าวถึงหนังสือสัญญาสันติภาพ หนังสือสัญญาสงบศึกและสัญญาอื่น ดังนั้นคำว่า สัญญาอื่น ย่อมหมายถึงหนังสือสัญญาที่ทำกับนานาประเทศหรือกับองค์กรระหว่างประเทศ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ เช่นเดียวกับหนังสือสัญญาสันติภาพ และหนังสือสัญญาสงบศึก แต่เป็นหนังสือสัญญาภายใต้บังคับของกฎหมายภายในประเทศใดประเทศหนึ่งมิได้ ดังนั้นอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ จึงเป็นหนังสือสัญญาตามความหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๔ ด้วยเหตุผลดังกล่าวศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพเป็นหนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๒๒๔ วรรคสอง ฉบับที่ ๓ ครบถ้วนประธานครับ -----

อันนี้เป็นเรื่องที่ท่านประธานชัยและท่านประธานประสพสุขส่งไปกรณีจอยท์ คอมมูนิเก้ (Joint Communique) เข้าเรื่องไทย-เขมรแล้วนะครับ คำวินิจฉัยที่ ๖ ถึง ๗/๒๕๕๑ เรื่องพิจารณาที่ ๒๓/๒๕๕๑ และเรื่องพิจารณาที่ ๒๔/๒๕๕๑ ก็ได้อ้างถึง ๒ ฉบับที่กล่าวมา เมื่อสักครู่ คำวินิจฉัยหน้าที่ ๒๐ ศาลรัฐธรรมนูญก็ได้วินิจฉัยว่าคำแถลงการณ์ร่วม ไทย-กัมพูชา หรือจอยท์ คอมมูนิเก้ ฉบับลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นหนังสือสัญญา ตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๐ หรือไม่ อันนี้เข้ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แล้ว ส่วนประเด็นที่ ๒ หากคำแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชา หรือจอยท์ คอมมูนิเก้ ฉบับ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นหนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๐ แล้ว คำแถลงการณ์ร่วมดังกล่าวเป็นหนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปัจจุบัน มาตรา ๑๘๐ วรรคสอง ซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาหรือไม่ เพื่อนสมาชิกในนี้ทุกคนทราบ พี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ทางบ้านหรือผู้ที่กำลังแสดงความคิดเห็นก็ทราบว่าศาลวินิจฉัยว่าจอยท์ คอมมูนิเก้ เป็นสนธิสัญญา เป็นหนังสือสัญญา ตามมาตรา ๑๘๐ วรรคสอง โดยในคำวินิจฉัยดังกล่าวได้อ้างถึงคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่เคยให้ความหมายของคำว่า สนธิสัญญา ไว้ในคำวินิจฉัยที่ ๑๑/๒๕๔๒ และคำวินิจฉัย ที่ ๓๓/๒๕๔๓ ด้วยแล้ว ผมจึงเอาทั้ง ๓ ฉบับขึ้นมากราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิก ในนี้ให้ทราบ ดั่งนั้นผมเห็นด้วยที่มีการยื่นไปยังศาลรัฐธรรมนูญว่าเจปซีทั้ง ๓ ฉบับนี้ควรจะเป็นสัญญาตามมาตรา ๑๘๐ วรรคสองหรือไม่ แต่ผมมีความเห็นเพิ่มเติมประกอบที่ดูจาก คำวินิจฉัยทั้ง ๓ ฉบับนี้ ก่อนที่จะดูว่าเจปซีซึ่งควรจะเรียกว่าลูก ลูกของใคร ลูกของเอ็มโอยู ๒๕๔๓ ก็ควรจะดูก่อนว่าเอ็มโอยู ๒๕๔๓ นั้นเป็นสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบตาม รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาตรา ๒๒๔ หรือไม่ด้วย ถ้าเราวินิจฉัยเพียงว่าลูกเจปซีเป็น หรือไม่เป็น ส่งไปที่ศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่ได้หมายความว่าคำวินิจฉัยว่าแม่เป็นหรือไม่เป็น แต่ถ้าเราเสนอไปว่าเอ็มโอยู ๒๕๔๓ ซึ่งมีผลผูกพันเราอยู่ขณะนี้ เป็นหนังสือสัญญาที่ต้อง ได้รับความเห็นชอบหรือเปล่า อันนี้มันก็จะได้ข้อยุติทั้งหมด เป็นประโยชน์กับรัฐบาล เป็นประโยชน์กับสมาชิกรัฐสภา และเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนที่มีความหวังใย อยู่ในขณะนี้ และถ้าเราจะรอว่าเจปซีเป็นสนธิสัญญาหรือเป็นสัญญาตามมาตรา ๑๘๐ วรรคสองหรือไม่ ขณะที่รอ ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกบางท่านก็เห็นด้วยว่าเราน่าจะ ให้ความเห็นชอบในข้อสังเกตและรับทราบทั้ง ๓ กรณีที่กรรมการไปศึกษา มันก็เป็น เรื่องหนึ่ง แต่ถ้าจะรอผมว่าน่าจะดีกว่า การรอนั้นท่านอาจจะยกเรื่องเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง

แต่การรอนั้นทำได้อีกทางหนึ่งก็คือคณะรัฐมนตรีท่านถอนได้ไหม ถอนเพื่อรอเรื่องนี้หรือเปล่า ขณะเดียวกันเมื่อถอนไปแล้วเพื่อนสมาชิก ๘๐ ท่านที่ว่านี้สามารถจะยื่นคำร้องเพิ่มเติมได้ไหมว่าขอให้วินิจฉัยไปเลยว่าเอ็มโอยู ๒๕๔๓ นั้นต้องขอความเห็นชอบมาก่อนหรือไม่ และในปัจจุบันจะต้องให้รัฐสภาเห็นชอบได้หรือเปล่า ข้อนี้ผมก็หารือกับท่านประธานวุฒิสภาในการประชุมเมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมา เมื่อวานนะครับ ถ้าทำได้อย่างนี้นะครับผมว่าเพื่อนสมาชิกสบายใจ ท่านประธานก็สบายใจ รัฐบาลก็สบายใจ เป็นไปได้ไหมครับ ผมเสนออย่างนี้ครับ ถ้าเห็นว่าเป็นไปได้ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีที่นั่งอยู่นะครับว่าเรากล้าที่จะทำเรื่องนี้ให้เสร็จเด็ดขาดหรือไม่ และบางเรื่องผมก็ทราบดีว่าคณะรัฐมนตรีเองก็วินิจฉัยไปด้วยตัวเองว่าไม่ใช่สนธิสัญญา ไม่ใช่สัญญาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง กรณีนั้นเรื่องนี้ข้าวรัสเซียครับ ผมว่าเรื่องนี้คณะรัฐมนตรีก็รู้เพราะผมก็รู้ ผมเรียนหนังสือมาถาม ทางกระทรวงการต่างประเทศก็ให้ความเห็นได้ ถ้าแน่ใจว่า ๓ ฉบับไม่เข้า ท่านถอนไปสิครับ และท่านก็ไปดำเนินการเหมือนกรณีนี้ข้าวรัสเซียที่ท่านยกไปนั้นละครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณบุญยอด

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเห็นว่าผมและสมาชิกได้ฟังคำชี้แจงของท่านประธานรัฐสภาอย่างกระจ่างชัดถึงขั้นตอนต่าง ๆ แล้วนะครับ สมาชิกก็ได้อภิปรายเรื่องนี้ตั้งแต่วันศุกร์สัปดาห์ที่แล้วมาจนกระทั่งถึงวันนี้ -----

และทางกรรมาธิการเองก็ได้แก้ไขในข้อสังเกตที่ทางสมาชิกก็ได้ทักท้วงไว้ในข้อสังเกตที่เป็นความห่วงใยทางกรรมาธิการก็ได้แก้ไขในจุดสำคัญให้แล้ว ผมคิดว่าท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากให้ท่านประธานได้ยุติการอภิปรายในประเด็นนี้ แล้วนำไปสู่การลงมติในการรับหรือไม่รับในข้อสังเกตต่อไป ท่านประธานอาจจะใช้ข้อ ๔๗ ของตัวข้อบังคับการประชุมร่วมของสองสภา ข้อ ๔๗ ก็ได้หรือข้อ ๔๘ ก็ได้ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : นำเสนอใช้ข้อบังคับข้อ ๔๗ ก็ต้องหาสมาชิกรับรองสิครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ก็แล้วแต่ท่านประธานครับ เพราะว่าถ้า ข้อ ๔๘ ท่านประธานก็มีคำวินิจฉัยได้ แต่ ข้อ ๔๗ (๒) ท่านประธานต้องขอมติที่ประชุมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ตอนนี้อยู่ ๒-๓ ท่านครับ ให้เขาสักหน่อยเถอะครับ เพราะเขาเป็นสมาชิกรัฐสภา เขาตั้งใจจะมาพูด ต่อไปท่านสุรจิต ชिरเวทย์ แล้วก็ท่านพิเชษฐ์ แล้วก็ท่านรสนา แล้วก็กรรมาธิการชี้แจง แล้วเราปิดครับ

นายสุรจิต ชिरเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : ขอบคุณท่านประธาน ผมได้ฟังที่ท่านประธานไปศึกษาข้อมูลมา แล้วก็บอกว่าท่านประธานนั้นเห็นว่าไม่ได้มีข้อห้ามอะไรที่สภาจะดำเนินการต่อไป แต่ที่นี้เรื่องที่รัฐบาลเสนอเข้ามาก็เพราะรัฐบาลเห็นว่าเข้ามาตรา ๑๙๐ ใช่ไหมครับ เสร็จแล้วพอกรรมาธิการไปทำแล้วกรรมาธิการบอกว่าไม่เข้าที่นี้ในมาตรา ๑๙๐ เองมันให้เครื่องมือไว้แล้วอย่างไรครับว่าในการดำเนินการตามวรรคสองก็คือมันชัดเจนว่าสมาชิกรัฐสภาบางส่วนเห็นว่าบันทึกรายงานการประชุมเหล่านี้กับสิ่งทีกรรมาธิการทำมันเข้าองค์ประกอบตามวรรคสอง ตามมาตรา ๑๙๐ เกี่ยวกับเรื่องเขตแดนเกี่ยวกับเรื่องอธิปไตย แต่เมื่ออีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่เข้ามาตรา ๑๙๐ วรรคท้ายก็ให้เครื่องมือไว้แล้วว่า ต้องเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญซึ่งก็มีการเสนอแล้ว แต่ว่าเรื่องนี้มันไม่ได้ซับซ้อนอะไรก็คือมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่ายว่า ฝ่ายหนึ่งว่าเข้า มาตรา ๑๙๐ ฝ่ายหนึ่งว่าไม่เข้า รัฐธรรมนูญก็ได้ให้เครื่องมือไว้แล้ว ถ้าความเห็นในวรรคสองของ มาตรา ๑๙๐ ต่างกันก็ต้องไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญ ที่นี้ท่านประธานกรรมาธิการก็พูดเหมือนว่าให้มารับทราบเฉย ๆ คือผมนี้ไม่ได้ให้เราต้องการทะเลาะกับเพื่อนบ้านช่วงนี้วันนี้นะครับ แล้วก็ไม่ได้พูดเพื่อเอาความสะใจ แต่ว่าเราพยายามจะจำแนกว่าเรื่องนี้เป็นตอนหนึ่งเรื่องนั้นเป็นตอนหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่ามันคงเป็นไปได้ไม่ได้หรอก รัฐบาลก็เหมือนพ่อ รัฐสภาเหมือนแม่ มอบภารกิจให้คณะกรรมาธิการร่วม

จีพีซีไปทำ จีพีซีก็ไปใช้หลานต่อ ก็คือคณะอนุกรรมการเทคนิคจีทีเอสซีไปทำ ทำโดยให้
 กรอบไปใช้ไหมครับ และให้ขณเดียวกันมันมีปัญหาในการทำว่าเวลาจะปักปัน ปักหลัก
 ต้องเคลียร์ทุนระเบิดต้องทำพื้นที่ให้เคลียร์ให้กระจ่างก็หวังจะสร้างกลไกก็คือร่างข้อตกลง
 ชั่วคราว เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานเหล่านั้น ทีนี้พอมาขออนุญาตแม่ มาขอ
 อนุมัติกรอบ สภาอนุมัติกรอบไปให้ กรอบนั้นก็ล้อเอ็มโออยู่ว่าที่จริงแล้วแต่ละสภาอาจจะลืม
 ไปแล้ว ทีนี้กรอบเอ็มโอยุ่ที่ว่าที่จริงที่ผมอ่าน ผมก็ชัดเจนว่ามันต้องใช้ผลงานของ
 คณะกรรมการร่วมสยาม-อินโดจีน สยาม-ฝรั่งเศส แต่เนื่องจากตรงนี้จะไม่ให้เรารับรู้เลย
 มันไม่ได้ ก็คือว่าเราอ่านคำพิพากษาศาลโลก ประเทศกัมพูชาก็อ้างแผนที่ตั้งรักใส่เข้าไปตรงนี้
 ในคำขอท้ายฟ้อง ข้อ ๑ ข้อ ๒ ใช้ไหมครับ แล้วศาลโลกก็ไม่ได้พิจารณาให้ในคำขอ ๒ ข้อนี้
 ซึ่งอันนี้มันน่าจะเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินการของเราตลอดมาว่าชัดเจน ว่าแผนที่นั้นไม่ใช่
 ผลงานของคณะกรรมการร่วม ไม่ใช่คณะทำงานผสม แต่ถ้าไม่ให้เราถามอะไรเลย เราก็รู้ว่า
 มันเป็นความบกพร่องสะสมมาตลอดครับ -----

แม้แต่ข้อ ๕ ของเจบีซีว่าจะต้องไม่ทำอะไรในพื้นที่นั้นแต่ก็มีการทำ สิ่งเหล่านี้มันไปได้ไกลแค่ไหน แล้วเหตุไฉนแผนที่จะเข้ามามีบทบาทแล้วก็จะสมมาจนกระทั่งมาถึงท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าทำแถลงการณ์โต้แย้งไปว่าระวางตงรักนี้ไม่ใช่ กระทรวงการต่างประเทศก็ทำหนังสือประท้วง คือผมก็ทราบว่าทุกคนรักชาติก็บอกว่าได้แต่ประท้วงแต่ความจริงแล้วเมื่อสงครามโลก ครั้งที่ ๒ เสร็จเรากลับเข้าไปยึดเขาพระวิหารมาตั้งแต่ ค.ศ. ๒๔๙๒ พ.ศ. ๒๔๙๖ ประเทศฝรั่งเศสพินตัวจากสงครามก็กลับมาประท้วงเราแล้วเป็นอย่างไร หนังสือประท้วงของประเทศฝรั่งเศสเป็นท่าที เป็นพฤติกรรมที่มีผลต่อคดีพระวิหาร เพราะฉะนั้นมันต้องทำทุกมิติในเรื่องนี้ เพราะบทเรียนจากพระวิหารบอกเราว่ามันไม่ใช่แค่ข้อกฎหมายอย่างเดียว พฤติกรรมท่าทีด้วยใช่ไหมครับ ซึ่งเราทำไปโดยไม่ได้มีผลทางกฎหมาย เราคิดว่าไม่เกี่ยวกับเทคนิคทางกฎหมายแต่มาเกี่ยวทีหลัง ทีนี้ในบันทึกที่รายงานมาสู่เรา ท่านจะบอกว่าอันนี้มันรายงานเฉพาะข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ยังไม่เกี่ยวกับเนื้อในนั้น ยังไม่เกี่ยวกับร่างข้อตกลง แต่สิ่งเหล่านี้มันมาจากพ่อแม่เดียวกันเราจะไปแยกส่วนอย่างนั้นได้อย่างไร ทีนี้พอเราไปดูใส่ในเราก็เป็นห่วงว่าการที่ลูกเราอบให้ไปทำงาน เวลาจึกโก๋ข้างบ้านเขาว่าอะไรไม่เคยไปเถียงเขาเลย ไม่ปรากฏหลักฐาน ไม่ปรากฏท่าที ก็เรื่องมันละเอียดอ่อนทุกกระดิกอย่างนี้ สภาจึงต้องร่วมพิจารณา แต่ที่นี้ผมอยู่ในปีกที่เห็นว่าทั้งหมดนี้เข้าข่ายมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง แต่อีกฝ่ายหนึ่งอาจจะบอกว่าไม่เห็นเห็นต่างเป็น ๒ ซีก รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ ก็ให้เครื่องมือไว้แล้วในวรรคท้าย กระทบก็มี ความเห็นอย่างนี้แหละครับว่าเมื่อมีความเห็นเป็น ๒ ซีกตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ วรรคท้ายให้เครื่องมือว่าต้องนำไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญก็จะให้ทำอย่างไรได้ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพิเชษฐ์ครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับที่จริงผมก็ไม่อยากอภิปรายหรอกครับ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วทางคณะกรรมการฯ บอกว่าจะรายงานเรื่องนี้ต่อสภา ต่อรัฐสภาให้รับทราบเท่านั้นไม่มีการลงมติ เราถึงพูดกันมาได้ มาจนถึงวันนี้จะลงมติ ท่านประธานครับผมคิดว่าคณะกรรมการฯ ชุดนี้ทำงานเกินอำนาจ เกินขอบเขตของตัวเอง

ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานว่าท่านประธานคณะกรรมการได้ไปทอดผ้าป่าที่วัดแก้วไหม ช่วยตอบในสภาด้วย วัดแก้วสิกขาคีรีสวาระที่ในพื้นที่ ๔.๖ ตารางกิโลเมตรท่านได้ไปทอดผ้าป่าไหม แล้วก็เรื่องนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนนะครับ คณะกรรมการชุดนี้ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านพนินะครับ ซึ่งได้อ้างว่าคณะ ๗ คนนั้นที่ข้ามที่ไปถูกจับนั้นนะครับบอกว่าในนามคณะกรรมการ แล้ว ณ วันนี้ะครับ ๗ คนก็ถูกจับ เสร็จแล้วศาลประเทศเขมรใช้อำนาจศาลตัดสินจำคุกนายวีระและคุณราตรี แสดงว่าประเทศเขมรได้ใช้อำนาจศาลโดยสมบูรณ์เหนือดินแดนของตนแล้ว ดังนั้นกระบวนการศาลของประเทศเขมรที่ใช้ตัดสินนั้นมันจะเป็นหลักฐานในการต่อสู้ในศาลโลกต่อไป ท่านประธานครับ เรื่องนี้ละเอียดอ่อนมาก ถ้าสภาของเรา รัฐสภาของเราไร้ทราบและมีมติ อาจจะไปรับรองการกระทำผิดหรือผมก็ไม่ทราบผมไม่ใช่นักกฎหมาย หรือเหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้นซึ่งยังไม่จบ ผมเห็นควรว่าควรจะชะลอไว้ก่อน ให้เรื่องของคุณวีระกับคุณราตรีให้มันจบสิ้นแบบใดแบบหนึ่งเสียก่อน แล้วเราค่อยเอาเรื่องนี้เข้ามาสู่สภา และอีกด้านหนึ่งครับเจปซีที่เราขึ้นไปศาลให้ตัดสินว่าถูกต้องหรือไม่ นั่น เราก็รออยู่ ดังนั้น ๒ เรื่องนี้นะครับมันสำคัญมาก -----

แล้วคุณวีระ คุณราตรีก็อยู่ในคณะครับ ผมคิดว่าคณะกรรมการชุดนี้ทำเกินอำนาจของตัวเอง แล้วปล่อยให้มีการกระทำผิด ที่จริงเราคนไทยก็คิดว่าไม่ผิด แต่ในเมื่อเรารุกล้ำเราไม่ไปแย้งชิงตัวตอนที่เขมรอ้างสิทธิ จริง ๆ แล้วนายกรัฐมนตรีต้องใช้กองทัพไปชิงตัวในขณะที่อยู่ที่ชายแดน ในเมื่อไม่ใช่ดินแดนของเขมร เราต้องไปชิงตัวกลับมาก่อนแล้วค่อยเจรจา แต่ตอนนี้มันสายเกินไปแล้ว เราได้ยอมรับอำนาจเขตศาลของประเทศเขมรไปแล้ว ดังนั้นผมคิดว่ารายงานฉบับนี้จะต้องชะลอไว้ก่อนหรือระงับไว้ก่อน ให้รัฐสภามีมติให้ระงับไว้ก่อน ให้เรื่องทั้งหลายมันเข้ามาพร้อมกันแล้วค่อยพิจารณาให้มันสมบูรณ์ อาจจะเป็นสมัยหน้าก็ได้ นะครับ อันนี้คือความเสี่ยงที่จะสูญเสีย ๔.๖ ตารางกิโลเมตรของประเทศไทย นะครับท่านประธาน ผมขอชะลอไว้ก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรสนาครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกของรัฐสภา คือดิฉันเองก็ยังคงอยากจะเริ่มกลับมาที่การตั้งคณะกรรมการร่วมนะคะ การตั้งคณะกรรมการร่วมนี้เกิดขึ้นจากการที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้มีการนำบันทึกเจปียี ๓ ฉบับ เข้ามาในที่ประชุมร่วม ๒ สภา ในฐานะที่เป็นสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ เพราะถ้าหากว่าไม่ใช่การพิจารณาตามมาตรา ๑๙๐ ก็จะไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของการประชุมร่วม ๒ สภา ที่จะพิจารณาได้ตามมาตรา ๑๓๖ (๑๕) นะคะ เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้เริ่มต้นพิจารณาร่างบันทึกการประชุมเจปียี ๓ ฉบับนั้น แล้วในที่สุดก็ได้มีมติให้ตั้งกรรมาธิการร่วมขึ้นมาพิจารณาเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นการตั้งกรรมาธิการร่วมซึ่งมีท่านอาจารย์เจริญ คันธวงศ์ เป็นประธาน ดิฉันขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะคะ ก็ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาบนฐานการพิจารณาว่าบันทึกเจปียี ๓ ฉบับนั้นเป็นสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ แล้วเมื่อสักครู่ที่มีการอภิปรายไปที่มีการบอกว่าต้องขอภัยเอ่ยนามอีกท่านหนึ่ง ท่านศิริโชค โสภา ได้รวบรวมเพื่อนสมาชิกเพื่อเสนอให้ประธานนำเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าบันทึกเจปียี ๓ ฉบับนั้นเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ หรือไม่ ท่านอาจารย์เจริญขออนุญาตเอ่ยนามท่านอีกครั้งนะคะ ท่านได้บอกว่าไม่ใช่เป็นความเห็นของกรรมาธิการของท่าน เพราะฉะนั้นท่านศิริโชคจึงเสนอเรื่องนี้ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น เพราะฉะนั้นแสดงว่าประธานกรรมาธิการศึกษาบันทึกเจปียี ๓ ฉบับ ยอมรับว่าคณะกรรมการของท่านไม่ได้มีความเห็นขัดแย้งว่ากรรมาธิการของท่านมิได้ตั้งขึ้นมาโดยบนพื้นฐานของบันทึกเจปียี

๕๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

นภา ๒๗/๒

๓ ฉบับ ที่เป็นไปตามมาตรา ๑๙๐ เพราะฉะนั้นท่านจะบอกว่าขอให้มีการแยกพิจารณา โดยขออนุญาตเอ่ยนามอีกท่านนะคะ ท่านคุณหมอรวงค์ที่มายกบันทึกข้อบังคับการประชุม รัฐสภา ปี ๒๕๕๓ ในข้อที่ ๗๓ และข้อที่ ๗๔ ดิฉันคิดว่าเราจะมาพิจารณาแยกแบบนี้ไม่ได้ เราต้องเริ่มดูจากจุดเริ่มต้นว่าคณะกรรมการชุดนี้ตั้งขึ้นมาบนฐานอะไร และถ้าดูเอกสาร ของท่านลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ส่งถึงประธานรัฐสภา ท่านบอกว่าตามที่ประชุม ร่วมกันของรัฐสภาได้พิจารณาหนังสือสัญญาเรื่องบันทึกการประชุมคณะกรรมการ เขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ -----

- ๒๘/๑

แล้วลงมติตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาบันทึกการประชุม คณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ เพราะฉะนั้นต้องบอกว่ากรรมการของท่านตั้งขึ้นมาบนพื้นฐานของบันทึกเจบีซี ๓ ฉบับ ที่ถูกนำเข้ามาในรัฐสภา ในฐานะสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ ซึ่งทำให้อยู่ในกรอบอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมรัฐสภาที่จะพิจารณาทันทีเจบีซี ๓ ฉบับนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ (๑๕) เพราะฉะนั้นเวลานี้ท่านบอกว่าเอาละเรื่องบันทึกเจบีซีนั้นอยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญ รอให้พิจารณาก่อน แต่ขอให้รับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการ ชุดของท่านอาจารย์เจริญนะคะ แล้วก็ให้ลงมติด่วนเพื่อจะส่งความเห็นไปยังคณะรัฐมนตรี ดิฉันเห็นว่าอันนี้มันมาโดยลักษณะที่คุณต้องลำดับ เราต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการที่ถูกต้องนะคะ เวลานี้เราจะมาตัดทุกอย่างเป็นอย่างเป็นท่อน ๆ แล้วก็บอกว่า เราไม่ไปพูดเรื่องบันทึกเจบีซี ๓ ฉบับ ขอพูดเฉพาะข้อสังเกตของคณะกรรมการเท่านั้น ดิฉันคิดว่าไม่สามารถทำได้นะคะ เพราะว่าเราจะมาพูดถึงลูกโดยไม่พูดถึงพ่อและแม่ได้อย่างไร ถ้าหากว่าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าบันทึกเจบีซี ๓ ฉบับนั้นมิใช่สัญญาตามมาตรา ๑๙๐ ก็ไม่ใช่หน้าที่ที่ทางสภาจะมาพิจารณาในเรื่องนี้ แล้วก็ไปให้ความเห็นชอบหรือรับรู้รับทราบ ลงมติอะไรนี่นะคะ กับข้อสังเกตของคณะกรรมการแต่ประการใด เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้อยากจะให้รัฐสภาเราให้ความสำคัญกับกระบวนการ กระบวนการที่ถูกต้องนั้นจะแก้ปัญหาความยุ่งยากทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่ถ้าหากว่าเราเน้นเป้าหมายเพื่อบรรลุเป้าหมายแล้วใช้วิธีการอย่างไรก็ได้ ดิฉันคิดว่าอันนี้เราก็จะก่อปัญหาความยุ่งยาก ซึ่งเราเกิดขึ้นเสมอในสังคมไทย เรามักจะยึดหลักว่าดี เอ็น จัสทิไฟน์ เดอะ มีนส์ (The end justify the means) ก็คือเพื่อบรรลุเป้าหมายแล้วใช้วิธีการอย่างไรก็ได้ แล้วสิ่งเหล่านี้มันก็กลายเป็นปัญหาที่มันมัดคอเราในภายหลัง ดิฉันคิดว่าโดยหลักการแบบชาวพุทธ เป้าหมายและวิธีการเป็นสิ่งเดียวกัน แล้วเราต้องให้ความสำคัญกับเป้าหมาย ถ้าเราคิดว่าจุดมุ่งหมายนั้นเป็นความถูกต้องและเป็นสิ่งที่ดีเราต้องดำเนินการด้วยวิธีการที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่ากรรมการชุดของท่านอาจารย์เจริญนะคะ ไม่ได้ปฏิเสธว่าคณะของท่านไม่ได้ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๙๐ ที่รัฐมนตรีได้เสนอเข้ามา เพราะฉะนั้นเมื่อศาลรัฐธรรมนูญรับพิจารณากรณีบันทึกเจบีซี ๓ ฉบับแล้ว ดิฉันคิดว่าเราสมาชิกรัฐสภาก็ไม่สามารถที่จะไปรับทราบหรือลงมติในข้อสังเกตของท่านได้ เพราะมันจะพัวพันกัน แต่ถ้าหากท่านบอกว่าของท่านไม่ได้เกี่ยวกับมาตรา ๑๙๐ มันก็จะไม่อยู่ในกรอบอำนาจหน้าที่ในการประชุมของการประชุมร่วม ๒ สภา ตามมาตรา ๑๓๖

เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าไม่ว่าจะโดยทางใดก็ตาม ดิฉันคิดว่าเราก็ต้องรอค่ะ แล้วดิฉันเองเห็นว่าเราก็อภิปรายเรื่องนี้มานานแล้ว ดิฉันเองก็อยากจะเห็นด้วยกับทางท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านบุญยอด ขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะค่ะ ว่าเราควรจะปิดอภิปรายเรื่องนี้แล้วเลื่อนเรื่องนี้ออกไป เลื่อนเรื่องอื่นที่สำคัญกว่านี้ขึ้นมาพิจารณาดีกว่า ดิฉันเองจะไม่ให้ความเห็นชอบไม่ว่าจะเป็นการรับทราบหรืออะไรทั้งสิ้น และดิฉันคิดว่าอยากขอให้สภาแห่งนี้ปฏิบัติทุกอย่างให้เป็นไปตามกระบวนการที่ถูกต้องค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานวุฒิสภา) : เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ต้องขอบคุณท่านประธานนะครับ ผมคิดว่าจะไม่ได้เสนอความคิดอะไรนะครับ -----

เพราะว่าหลายคนพูดเสร็จแล้วก็บอกว่าเสนอปิดอภิปราย บางคนพูด ๒-๓ รอบครับผมก็ฟังอยู่
ขออนุญาตนะครับ ผมมองว่าประเด็นนี้มันคงเข้าใจกันหมดแล้ว มาตรา ๑๓๖ (๑๕) นี่ก็คง
ไม่น่าจะเข้าใจในส่วนของมาตรา ๑๙๐ มาตรา ๒๑๖ นี่ก็เป็นเรื่องที่จะต้องฟังแล้วก็ต้องคอย
เพราะว่าคุณศิริโชคเอง ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับเป็นผู้ดำเนินการยื่นไปแล้ว ถ้ายื่นแล้วไม่
ฟังนี่ผมคิดว่าไม่มีประโยชน์ สั้น ๆ ครับ ฉะนั้นต้องฟัง แต่วันนี้ถ้าเอาเรื่องเข้าคาไว้มันก็ทำ
ได้ครับท่านประธาน ก็คาเอาไว้แบบนี้แหละครับ เพราะเรื่องหลายเรื่องนี้ที่มีเรื่องซึ่งค้าง
พิจารณานี้มันก็อยู่ในสภา แล้วก็คอยเรื่องที่มีความชัดเจนให้เกิดการลงมติของคณะตุลาการ
ศาลรัฐธรรมนูญก่อนว่ามีคำวินิจฉัยอย่างไรซึ่งเป็นเด็ดขาด แล้วเราก็อยเอาส่วนต่าง ๆ เหล่านี้
มาพูดคุย แต่ประโยชน์นี้ถ้าเราดีอนะครับ ผมว่าท่านประธานเองคงไม่คือ ขออนุญาตครับ
ท่านประธานชัยอาจจะมองมุมมองอีกด้านหนึ่งว่าคงจะต้องผ่าน ๆ ไปก่อน แต่ถ้าผ่านไปแล้ว
นี่ดูไม่ได้แล้วครับ รัฐสภาแห่งนี้ดูไม่ได้เลย เพราะว่าเป็นเรื่องซึ่งสาธารณชนให้ความสำคัญ
เมื่อเรามีโอกาสส่งเรื่องเข้าศาลรัฐธรรมนูญคอยนิดหนึ่งครับ ช่องนั้นจะเป็นช่องที่ดีที่สุด
สำหรับพวกเรา แล้วมันจะเป็นช่องที่ไม่ทำให้คณะกรรมการร่วมที่ไปพิจารณามานี้เสียหาย
เพราะผมดูในเนื้อหาของรายงานนี้ก็ไม่ได้มีความเห็นเป็นสาระอะไรเลย เป็นเพียงแต่รายงาน
แล้วก็มีส่วน ๆ ซึ่งท่านเองไปดูรายละเอียดมา แต่เอามาเสนอรายงานแล้วก็ให้สภานี้
เป็นคล้าย ๆ กับว่าเป็นผู้วินิจฉัยในเรื่องของข้อสรุปทั้งหมด ผมเองคนหนึ่งละครับ ถ้าบอกว่า
เอาพวกเราเองเป็นส่วนที่ต้องรับผิดชอบเดี่ยวเราจะตกเป็นจำเลยของสังคมแล้วก็
ต่อประเทศชาติ ฉะนั้นก็ขออนุญาตว่าอย่าทำให้สภาต้องเสียเวลา หยุดแล้วก็ยุติไว้ตรงนี้ก่อน
ก็ได้ครับ แล้วก็ตรงนี้ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีเองนั่งอยู่ตรงนี้ท่านเองก็คงทราบ
สถานการณ์อยู่แล้วว่าเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เราไม่โทษกันครับ เมื่อมันเกิดเรื่องขึ้นมาแล้วนี้
มันต้องหาข้อยุติ แต่วันนี้ข้อยุติจะเอารัฐสภาเป็นข้อยุติไม่ได้แน่นอน เพราะมีการหยิบยก
เรื่องนี้ไปยื่นศาลรัฐธรรมนูญแล้ว ฉะนั้นผมว่าทางประธานคณะกรรมการ ด้วยความเคารพ
ท่านอาจารย์ดอกเตอร์เจริญ คันธวงศ์ ท่านเองก็อาจจะมีความเห็นว่าเรื่องนี้รอไว้ก่อน
ก็ไม่น่าจะเป็นปัญหา ไม่ต้องถอนก็ได้ครับ เอาชะลอไว้ก่อนในส่วนหนึ่ง แล้วมาตรา ๑๙๐
ตรงนี้ก็ค่อยมาว่ากันอีกทีหนึ่ง หรือท่านอาจจะบอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็เห็นรายงาน
ฉบับนี้แล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีลองไปดูแล้วหารือในส่วนของ พ.ร.บ. ล่วงหน้าไว้จะครับ
เพื่อทางศาลรัฐธรรมนูญได้ยินพวกเราพูดประเด็นนี้ท่านเองอาจจะรีบวินิจฉัยให้เป็นข้อยุติ
เพราะเรื่องนี้คาอยู่ในส่วนของระบบของท่านเองนะครับ ผมก็มีความเห็นว่าไม่ควรมีมติใด ๆ

แล้วก็ไม่ควรมีการพิจารณาต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญทางท่านพินิจครับ

นายพนิช วิกิตเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายพนิช วิกิตเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมต้องขอ
อนุญาตใช้สิทธิพาดพิงที่ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ได้กรุณากล่าว
ว่าผมได้ไปในฐานะของคณะกรรมการ ท่านประธานครับ ต้องกราบเรียนว่าข้อมูลของ
ท่านพิเชษฐ์นั้นอาจจะคลาดเคลื่อน เพราะทุกครั้งที่ผมได้มีโอกาสพูดถึงเรื่องนี้ผมได้เรียน
ทุกครั้งครับว่าผมไปในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ของเขตบึงกุ่ม
หรือเขตพื้นที่เลือกตั้งที่ ๖ เพราะประชาชนของเขตบึงกุ่มได้มีการมาร้องเรียนผม -----

เกี่ยวกับเรื่องปัญหาของพ่อแม่พี่น้องที่เขตสระแก้ว และผมเองก็ได้ไปทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ใช่ไปในฐานะสมาชิกหรือคณะกรรมการธิการ แล้วท่านประธานคณะกรรมการธิการ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านอาจารย์เจริญก็ได้ออกมาปฏิเสธว่าไม่ได้เคยมอบหมายแล้วก็ไม่ทราบที่ผมไปทำเรื่องนี้ ท่านประธานครับ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่เป็นคำพิพากษาของศาลกัมพูชานั้นและที่อ้างว่าอาจจะมีผลผูกพันต่อประเทศ ผมก็ต้องขอกราบเรียนท่านประธานครับว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องระหว่างศาลของกัมพูชาและเป็นความผิดที่กระผมได้ถูกพิพากษาที่ศาลกัมพูชา ระหว่างศาลและตัวผม ซึ่ง ณ ตอนนั้นผมก็ได้มีการทำเรื่องอุทธรณ์อย่างเต็มรูปแบบอย่างครบถ้วนแล้วเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ในขณะที่เดียวกันเพื่อยืนยันในเรื่องนี้ว่าเป็นเรื่องระหว่างบุคคลไม่ใช่เรื่องระหว่างประเทศ ทางอัยการของทางประเทศกัมพูชาก็ได้มีการยื่นอุทธรณ์เหมือนกันนะครับในส่วนของเขาดังนั้นจะเห็นชัดเจนครับว่ามันเป็นเรื่องระหว่างบุคคล และเรื่องระหว่างอัยการของประเทศกัมพูชากับตัวผม ไม่ได้เป็นเรื่องระหว่างประเทศ ๒ ประเทศ ในขณะเดียวกันทางรัฐบาลเองก็ได้มีการทำหนังสือคัดค้านในเรื่องของคดีของผมไปแล้ว ซึ่งอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกครับว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ แล้วผมคิดว่าในการที่เราสามารถที่จะดำเนินการเรื่องของการพิจารณารับข้อสังเกตนี้ก็จะเป็นการแสดงเจตนารมณ์ที่ทำให้ทางประเทศกัมพูชาและทางการไทยสามารถที่จะมีเจตนารมณ์ที่ชัดเจนครับว่าต้องการที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ และให้มีการเดินเรื่องของการเจรจาต่อไปเพื่อประโยชน์ของทุกส่วนและเรื่องประโยชน์ของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประสิทธิ์ แล้วก็ถึงจะท่านสุทัศน์นะครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ ท่านประธานไปอ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ เขาระบุไว้ชัดเจนนะครับ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาดมีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ วันนี้นะครับท่านประธานในเมื่อท่าน ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านศิริโชค โสภา ท่านเสนอให้ศาลวินิจฉัยเจปี่ซี ๓ ฉบับนี้ ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าเราจะพิจารณาไปเพื่ออะไร วันนี้เป็นเรื่องแปลกนะครับ ผมว่ากฎแห่งกรรมมันมีจริง ท่านประธาน สมัยท่านนพดล ปัทมะ

แค่แถลงการณ์ร่วม ปี ๒๕๕๑ ศาลวินิจฉัยอาจเสียดินแดน ผมว่าตอนนี้กฎแห่งกรรม เอ็มโอยู ปี ๒๕๕๓ มันจะเป็นกฎแห่งกรรมหรือไม่ เดี่ยวเราก็จะรู้ ผมว่าวันนี้ความบาดหมาง ความทะเลาะเบาะแว้งทั้งหลาย ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศหรือว่าประเทศเพื่อนบ้าน ผมเคย ถูกสอนในสมัยเด็ก ๆ ถ้าทะเลาะกันอย่าเพิ่งไปคุยกัน ถ้าเกิดความขัดแย้งรุนแรงมันต้อง ถอยออกมาก่อน มันต้องนับ ๑ ถึง ๑๐ คนเกลียดแค้นกัน โกรธแค้นกัน ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ คือไปกล่าวหาผู้นำอีกประเทศหนึ่งว่า เป็นอะไร เราก็รู้ ข้อขัดแย้งมันขัดแย้งอยู่แบบนี้แล้วเรายังไปเดินหน้าเจรจาอย่างนี้ มันเป็นไปได้ครับ มันเป็นไปได้เลย คนโบราณเขาสอนผมตลอดบอกถ้าทะเลาะกัน อย่าเพิ่งไปคุยก็เดินถอยหลังกันคนละก้าว นับ ๑ ถึง ๑๐ ไม่พอก็นับ ๑ ถึง ๑๐๐ ท่านประธาน นี่ไม่นับครับ นี่จะไปลุยต่อจะเจรจาไม่รู้จะไปเจรจา แล้วเขาจะคุยกับเราไหม ท่านประธานเขียนรายงานบอกให้พวกผมรับทราบ มันอยู่ในข้อไหนครับที่ให้สมาชิกรับทราบ เขามีแต่เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ แต่บอกให้รับทราบ หมายถึงเอาพวกผมไปเป็นพยาน หรือว่าท่านผิด มาตรา ๑๙๐ หรือไม่ -----

แล้วเอาพวกผมไปเป็นพยานมันเป็นเรื่องตลกท่านประธาน ถอนออกไปเถอะครับ ผมว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็อยู่ ท่านนายกรัฐมนตรีกระซิบท่านประธานให้ถอนออกไป เรื่องที่ไม่สมควรนี้ แล้วปัญหาภายในประเทศได้ทั้งสองฝ่าย ไม่ว่าจะฝ่ายไหนถึงวันนี้การทะเลาะเบาะแว้งขัดแย้งในเมืองไทยมันน่าจะยุติได้หรือยังท่านประธาน มันน่าจะยุติได้หรือยังจะให้สู้กันให้เลือดตกยางออกจะได้ตายอีกเป็นร้อยเป็นพันศพอย่างนั้นหรือ ผมดูแล้วผมก็วังเวงใจ ท่านประธานไปดูกฎหมายก็ชัดเจนท่านประธานดูสิครับ คำวินิจฉัยของศาลถือเป็นเด็ดขาด รอให้เขาวินิจฉัย ๓ อันนี้ใช่หรือไม่ วินิจฉัยเสร็จแล้วเอาเข้ามาอีกก็ไม่สายเกินไปแล้วท่านจะไปเจรจาอย่างไร ทะเลาะกันรุนแรงแบบนี้ เห็นน่านกันก็จะชุกำปั่นใส่กันแล้วท่านรัฐมนตรีว่าการจะไปคุยกับเขาอย่างไร มันเป็นไปได้ครับ มันที่สุดต้องมีคนที่ ๓ เสร็จไม่ได้ก็ต้องมีคนที่ ๓ เราต้องยอมรับสภาพข้อเท็จจริง ประชาชนเดือดร้อนไปหมดในบริเวณชายแดน ท่านยุติเสียทีครับ นับหนึ่งถึงร้อยก็ถอยออกมาสิบัก้าว ในเมื่อเจรจกันไม่ได้ก็หยุดก่อน ๕ ปี ๑๐ ปี ต่างประเทศ ถ้าเป็นอย่างนี้ไม่ใช่เป็นเฉพาะประเทศไทย แต่เราจะดันทุรังไปเจรจาให้ได้เป็นผลงานของรัฐบาล ผมว่าชาติหน้าก็ไม่ได้ ไม่ว่าจะชาตินี้ รัฐบาลชุดนี้ชาติหน้าก็เจรจาไม่สำเร็จครับ มีแต่เรื่องบาดหมาง มีแต่เรื่องทะเลาะเบาะแว้งอยากฝากท่านประธานเพื่อผ่านไปถึงนายกรัฐมนตรี ท่านกระซิบให้ท่านประธานกรรมาธิการถอนเรื่องออกไปเถอะครับ พวกผมไม่สามารถที่จะพิจารณาต่อไปได้ ผมไม่อยากเป็นจำเลยอย่าให้พวกผมได้เป็นจำเลย เพราะไปขัดศาลรัฐธรรมนูญนะครับ ฝากท่านประธานผ่านไปถึงประธานกรรมาธิการ กรุณาถอนออกไปเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุทัศน์ แล้วเดียวท่านประเกียรติินะครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในนามสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับก่อนนี้กระผมได้อภิปรายพูดถึงเรื่องการทำท่านประธานรัฐสภาส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแล้ว ท่านประธานรัฐสภาก็ได้แจ้งว่าคณะทำงานกฎหมายได้พิจารณาแล้วว่าเมื่อส่งแล้วก็มาแจ้งให้สภาทราบ ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปก็คือเมื่อศาลรัฐธรรมนูญรับวินิจฉัยแล้วสภาจะดำเนินการอย่างไร ท่านประธาน ขออนุญาตเอ่ยนามท่านประธานชัย ชิดชอบ ท่านแจ้งว่าไม่มีตัวบทกฎหมายใดบัญญัติไว้ในเรื่องนี้ท่านประธานครับตามหลักแล้วท่านไม่มีตัวบทกฎหมายใดบัญญัติไว้ชัดเจนก็ต้องอาศัย

๖๑

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ปีทมา ๓๑/๒

ขนบธรรมเนียมประเพณี แต่กรณีนี้ไม่เคยเกิดมาก่อน จำเป็นจะต้องดูเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญ
มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๒๑๖ และมาตรา ๒๑๑ ประกอบกัน กล่าวคือ มาตรา ๑๕๔ นั้นได้พูดถึง
กรณีร่างพระราชบัญญัติที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะนำขึ้นกราบบังคมทูลลงพระปรมาภิไธย
หากมีการยื่นตีความที่ศาลรัฐธรรมนูญ และประธานรัฐสภายื่นตีความแล้วต้องแจ้งให้
ท่านนายกรัฐมนตรีทราบ และขณะเดียวกันจะดำเนินการต่อไปไม่ได้ จนกว่าจะมีการวินิจฉัย
ของศาลรัฐธรรมนูญก่อน โดยได้ระบุไว้ในบทมาตรา ๑๕๔ รัฐธรรมนุญชัดเจนว่า ในระหว่าง
ที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้นายกรัฐมนตรีระงับการดำเนินการเพื่อประกาศใช้
ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไว้จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย -----

- ๓๒/๑

ขณะเดียวกันถ้าเทียบเคียงกับการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรม ถ้ากรณีมีการส่งเนื้อหาไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัยว่ากฎหมายใดขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ศาลก็ต้องรอการพิจารณาพิพากษาคดี รอการพิพากษาคดีไว้จนกว่าผลของการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญจะตกมาก่อน แต่ไม่ได้ให้หยุดการพิจารณาคดีครับ ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว แต่ในระหว่างนั้นศาลดำเนินการพิจารณาคดีต่อไปได้ และขณะเดียวกันเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยถึงที่สุดแล้วก็ปรากฏในมาตรา ๒๑๖ คือคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาลและองค์กรอื่น ๆ ของรัฐ กรณีนี้ก็เช่นเดียวกันครับ เทียบเคียงได้กับกรณีพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเพราะนี่คือญาติที่เสนอเข้ามา เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าในระหว่างนี้นั้นศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ได้วินิจฉัยสภาจะต้องหยุดการพิจารณาเรื่องนี้ ส่วนจะหยุดโดยวิธีใดนั้นผมมีความเห็นว่าท่านประธานสภาเป็นผู้ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ท่านประธานรัฐสภาจะต้องเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจในการสั่งและวินิจฉัยประเด็นนี้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมาขอมติสภา อาจจะมีคำสั่งให้หยุดการพิจารณาเพื่อรอการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญก่อน ขณะเดียวกันการดำเนินงานของฝ่ายบริหารคือกระทรวงการต่างประเทศในความจำเป็นที่จะดำเนินการไปพรังก่อนนั้นก็ย่อมจะสามารถดำเนินไปได้ และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยไปแล้วผลเป็นประการใดจึงมาแจ้งให้สภาทราบและดำเนินการต่อไป ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ผมคิดว่าท่านประธานจะต้องมีคำสั่งให้หยุดการพิจารณาในเรื่องนี้ไปก่อน ส่วนจะสั่งโดยวิธีใดนั้นแล้วแต่ท่านประธานจะเห็นสมควร ขณะเดียวกันท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กรุณาอธิบายถึงความจำเป็นที่จะต้องให้มีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องข้อสังเกตของคณะกรรมการ เพราะความจำเป็นดังกล่าวนั้นก็มีความจำเป็นในการที่จะไปพิจารณาดำเนินการในฝ่ายบริหาร ซึ่งไม่เกี่ยวกับการที่จะผูกพันกับมาตรา ๑๙๐ แต่ประการใด เพราะเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการ ซึ่งฝ่ายบริหารจะต้องรับไปปฏิบัติหรือรับไปเป็นข้อสังเกตในการเดินทางในการทำสัญญา สนธิสัญญาต่อไปในอนาคต กระผมได้กราบเรียนนะครับว่า ขณะนี้นั้นเรื่องนี้ยังเป็นเพียงการเริ่มต้นและช่วงกลาง ๆ เท่านั้นเอง เพราะกระบวนการทำสนธิสัญญานั้นยาวครับ ตั้งแต่เริ่มต้นมอบอำนาจให้ใครทำ ต่อมาถึงกรอบการเจรจาและยังมาพูดถึงอีกด้วยว่าเจรจามาแล้วได้ความอย่างไร แล้วยังมาพูดถึงว่าการลงนามนั้นลงนามชั่วคราว ลงนามถาวร ขั้นตอนสุดท้ายถึงแม้จะลงนามในสนธิสัญญาแล้วก็ยังบังคับไม่ได้จนกว่าจะผ่านรัฐสภา และรัฐสภาก็ถือว่าเป็นการให้สัตยาบัน นั่นจึงถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่รัฐสภาจะต้องให้

๖๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

สาริกา ๓๒/๒

ความยินยอมและให้การรับรองเป็นการใช้อำนาจฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งพระมหากษัตริย์
เป็นประมุขเป็นผู้ใช้อำนาจฝ่ายนิติบัญญัติผ่านสภาผู้แทนราษฎรหรือผ่านรัฐสภา ผมจึงเห็นว่า
ท่านประธานควรจะวินิจฉัยสั่งการให้ยุติเรื่องนี้ไว้ก่อนจนกว่าจะมีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ
ถึงที่สุดแล้วจึงพิจารณาต่อไปครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประเกียรติ นาสิมมา ส.ส. พรรคเพื่อไทย
ในระบบสัดส่วน คือข้อเท็จจริงที่ได้กราบเรียนท่านประธานไปครั้งที่แล้วนี้นะครับ -----

- ๓๓/๑

ก็คือว่าเรื่องเจปซี ๓ ฉบับอยู่ในขั้นตอนของรัฐสภาตามคำเสนอขอให้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ ของรัฐบาลที่ส่งเข้ามา ซึ่งยังไม่จบ เกิดปัญหาว่าเจปซี ๓ ฉบับนั้นประกอบร่าง ข้อตกลงชั่วคราวนั้นเป็นสนธิสัญญาที่จะต้องผ่านมาตรา ๑๕๐ หรือไม่ อันนี้เป็นเรื่องที่เป็น ข้อสะกดที่ยังพิจารณาไม่จบ จึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการมาธิการตามข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ขึ้นไป เพื่อศึกษาสอบสวนสิว่าใช่หรือไม่ใช่ คณะกรรมการมาธิการก็มีแนวคิดทั้ง ๒ ทางว่าทั้งใช่และไม่ใช่ แต่ว่าตามบันทึกความเห็นของคณะกรรมการมาธิการนี้บังเอิญก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เมื่อพิจารณา เสร็จแล้วก็ต้องรายงานต่อสภาเหมือนกัน ที่นี้บังเอิญในข้อบังคับข้อที่ ๑๐ ท่านประธาน บัญญัติไว้ชัดเจนว่า การประชุมรัฐสภาให้เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๖ ของ รัฐธรรมนูญเท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่ท่านจะต้องพิจารณาว่า เมื่อคณะกรรมการมาธิการพิจารณา เสร็จแล้วจะบรรจุมาพิจารณารายงานของคณะกรรมการนี้ไว้ในช่วงไหน ไว้อย่างไร นั้นเป็นเรื่องที่ท่านประธานจะต้องวินิจฉัย แต่ที่นี้เมื่อวินิจฉัยเข้ามาวันนี้ก็ถามว่าวันนี้ พิจารณาอะไร วันนี้เราพิจารณามาตรา ๑๕๐ ซึ่งไม่ใช่การพิจารณาที่จะต้องไปพิจารณา รายงานของคณะกรรมการ ถ้าดูตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐ แล้ว เพราะมาตรา ๑๓๖ ของ รัฐธรรมนูญไม่เกี่ยวกับเรื่องรายงานของคณะกรรมการ ส่วนคณะกรรมการจะไป รายงานในช่วงไหน อย่างไรนั้นอยู่ที่ประธานจะต้องวินิจฉัย ไม่ใช่ให้สภาวินิจฉัย เพราะ การบรรจุระเบียบนี้เป็นเรื่องของท่านประธาน เรื่องนี้ทางออกที่ดีที่สุดเมื่อศาลรัฐธรรมนูญ รับเรื่องไปวินิจฉัยว่าเจปซีทั้ง ๓ ฉบับประกอบร่างข้อตกลงชั่วคราวนี้เป็นสนธิสัญญาที่จะต้อง ผ่านมาตรา ๑๕๐ หรือไม่ ซึ่งทางรัฐสภาของเราก็แคลงใจอยู่เหมือนกันว่าเป็นหรือไม่เป็น ตัดสินไม่ได้เหมือนกัน เรื่องนี้จึงนำไปสู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญก็ชอบที่จะนำไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญ อยู่แล้วตามมาตรา ๑๕๐ วรรคท้าย การพิจารณาเจปซี ๓ ฉบับนี้จึงน่าจะจะต้องยุติไว้ เพียงเท่านี้ก่อน จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยออกมา ซึ่งสภาของเรายังไม่ต้องลงมติใด ๆ มันก็มาติดปัญหาเรื่องรายงานของคณะกรรมการนี้อย่างที่ผมกราบเรียนว่า การบรรจุ เข้ามาวันนี้จริง ๆ แล้วเราไม่มีอำนาจวินิจฉัย แล้วไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาด้วย เพราะว่า มันขัดกับข้อบังคับ ข้อ ๑๐ ก็น่าจะถอนออกไป ถ้าถอนออกไปเมื่อคำวินิจฉัยของศาล รัฐธรรมนูญออกมาอย่างไรแล้วนี้จะเสนออย่างไร มาเพื่อที่จะให้รายงานของ คณะกรรมการมาธิการรัฐสภานี้ได้รับการพิจารณาก็เป็นหน้าที่ของท่านประธานอีก เพราะว่าเรา จะนัดประชุมมีรัฐสภาพร้อมอย่างนี้เพื่อมาพิจารณารายงานการประชุมไม่ได้อีกแล้ว เพราะ ในข้อ ๑๐ มันชัดเจนว่าไม่มี จะรายงานแบบไหน จะรายงานที่ละสภาก็สุดแล้วแต่

อันนั้นจึงจะชอบเพราะฉะนั้นวันนี้เราคงเดินต่อไปไม่ได้ คงจะต้องหยุดพิจารณาเรื่องนี้ไว้ก่อน ถ้าพิจารณาโดยข้อกฎหมายแล้ว ข้อบังคับของการประชุม ผมจึงจะขอกราบเรียนท่านประธานไว้ว่า ถ้าเราจะหยุดการประชุมเรื่องนี้ไว้ก่อน หรือจะขอให้ท่านประธานนี้ถอนเรื่องรายงานนี้ไปก่อนเพื่อความสะดวกก็จะเป็นการดี -----

ในการที่จะทำให้การพิจารณาเรื่องนี้ได้ยุติลง ส่วนเรื่องเจปี่ซีนั้นมันยุติ ต้องยุติแน่ ๆ เพราะ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญนี้ จะเป็นที่สุดจะถึงที่สุดว่าจะเอาอย่างไร เพราะเราวินิจฉัย ไม่ได้ จึงไปสูศาลรัฐธรรมนูญ เราพิจารณาต่อไม่ได้อยู่แล้ว นี่คือการเห็นของผมตั้งแต่แรก แล้วก็ผมอยากจะต่อความเห็นของผมเสียให้จบ ก็คือเรื่องนี้ เรื่องรายงานควรจะถอนออกไป เพราะเราพิจารณาไม่ได้ ขอขอบคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านทศพลนะครับ ท่านทศพลไม่อยู่ใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภา ผม นายทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบเรียนท่านประธานครับ ในประเด็นที่ผม จะอภิปรายก็คือประเด็นที่เกี่ยวกับรัฐสภาแห่งนี้จะต้องให้ความเห็นชอบกับข้อสังเกต ของคณะกรรมการหรือไม่ ท่านประธานครับ เนื่องจากคณะกรรมการชุดนี้ได้เสนอ ผลรายงานผลการพิจารณาศึกษา โดยที่ต้งขึ้นมาเพราะที่ประชุมร่วมของรัฐสภาครั้งที่ ๕ วันอังคารที่ ๒๖ และครั้งที่ ๖ มีการบันทึก และโดยเฉพาะครับท่านประธานครับ คณะกรรมการชุดนี้ได้ไปศึกษาแนวทาง แล้วก็มาสรุปให้กับรัฐสภาแห่งนี้ได้รับฟัง ความคิดเห็นอีกรอบหนึ่ง โดยเฉพาะในข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ๒๕๕๓ นั้น ในข้อ ๔๗ นี้เขียนไว้ชัดครับท่านประธานครับว่า ถ้าคณะกรรมการมีข้อสังเกต ในวรรคสองก็บอกแล้วว่า ในกรณีที่รัฐสภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ผมถึงบอกครับว่าวันนี้มีความจำเป็นที่เราจะต้องให้ความเห็นเรื่องข้อสังเกต ท่านใดจะ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็มีความจำเป็นครับ แต่ที่ผมจะเสนอว่ามีความจำเป็นที่ต้องเห็นชอบ กับข้อสังเกตก็คือ ๑. วันนี้เมื่อเราดูข้อสังเกตของรายงานแล้ว เราจะสังเกตว่าข้อสังเกต ที่เขาทำมานั้นทั้งหมด ๕ ข้อ แต่ปรากฏว่าเวลาเราไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกต ก็มีการแก้ไขหรือ ทักท้วงกับคณะกรรมการทันที เช่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพื้นที่พิพาทก็ดี ทางท่านประธาน คณะกรรมการก็แก้ไขให้ แต่เนื่องจากในหลาย ๆ ข้อทั้ง ๕ ข้อนั้น ถ้าสมมุติเราไม่ให้ความ เห็นชอบกับข้อสังเกตมันก็จะประเด็นทันที คือในข้อ ๑ สมมุติว่าผมไม่ให้เห็นชอบ กับข้อสังเกตก็จะมีปัญหาทันทีว่าตกลงแผนที่ซึ่งเป็นระวางดงรัก ตกลงเราเองเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ๑ : ๒๐๐๐๐๐ มันก็จะมีปัญหาในแต่ละข้อครับว่ารัฐสภาแห่งนี้ ถ้าไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการแล้ว ที่คณะกรรมการเขาบอกว่ามีได้มีถ้อยคำแสดงว่า

ประเทศไทยยอมรับพื้นที่แผนที่มาตราส่วน ๑ : ๒๐๐๐๐๐ ตกลงท่านรับหรือไม่รับครับ แต่ผม ผมก็ต้องยืนยันว่าผมรับตามข้อสังเกต เพราะผมเห็นด้วยกับทางคณะกรรมการธิการ และข้อต่อไปครับท่านประธานครับ ในเมื่อเราพิจารณาจริง ๆ เราต้องพิจารณาเป็นรายข้อความเราเห็นด้วยกับข้อไหน ไม่เห็นด้วยกับข้อไหน สิ่งที่สำคัญที่โดยสรุปแล้วนะครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากในข้อ ๓ หรือในข้อ ๒ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ต้องใช้ระบบเจรจา หรือ ถ้าไม่เห็นด้วยกับระบบเจรจาที่กรรมการเสนอมาครับ และข้อ ๓ ท่านไม่เห็นด้วย ในข้อ ๓ เขาบอกอยู่แล้วเจปียังไม่แล้วเสร็จ และข้อ ๔ เขาบอกอยู่แล้วครับว่า สมควรนำไปพิจารณาโต้แย้งทวงติง เพราะในกรณีที่น่าข้อ ๔ มากล่านั้น เป็นเรื่องฝ่ายไทยถูกกล่าวหาโจมตีว่า ลุกล้ำดินแดน หรือท่านจะยอมรับครับว่าสิ่งที่คณะกรรมการไปศึกษานั้นเป็นการศึกษาที่ไม่ถูกต้อง และโดยเฉพาะข้อ ๕ ครับ เขียนชัดเจนครับว่าทั้งสองฝ่าย ร่างข้อตกลงชั่วคราว ทั้งสองฝ่ายยังไม่สามารถตกลงกันได้ ต้องเจรจากันต่อไป ถ้าท่านสมาชิกท่านใดบอกว่าตกลงกันได้แล้วไม่ต้องเจรจากันต่อไป อันนั้นละครับ สำคัญครับ แต่เนื่องจากวันนี้เรามาบอกว่าที่คณะกรรมการชุดนี้เขาไปศึกษายอมรับสิ่งที่เขาศึกษาไหม -----

เพื่อนสมาชิกหลายท่านสงสัยว่าแล้วเกี่ยวข้องกับข้อ ๑๐ ใหม่ ไม่เกี่ยวข้องกับครับ และไม่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๓๖ ของรัฐธรรมนูญ (๑๕) เหตุผลครับ ๑. คณะกรรมการชุดนี้เกิดขึ้นโดยที่มีการตั้งคณะกรรมการมาธิการร่วมเพื่อศึกษา เมื่อเพื่อศึกษาแล้วหลังจากที่ศึกษาเสร็จมีความจำเป็นครับที่จะต้องนำเข้ามารัฐสภาตามข้อ ๗๓ และข้อ ๗๔ ผมถึงบอกว่าวันนี้ผมถึงกล่าวยืนยันเช่นเดียวกับหมอวรงค์ว่าเราต้องแยกครับ แยกระหว่างข้อสังเกตหรือข้อพิจารณาของคณะกรรมการชุดนี้ว่าท่านเห็นด้วยว่าทั้ง ๔ ข้อ หรือ ๕ ข้อหรือไม่ ถ้าท่านไม่เห็นด้วยท่านก็ได้แย้งมารัฐสภาแห่งนี้ว่าท่านไม่เห็นด้วย อย่างเมื่อวานนี้จะสังเกตนะครับ เมื่อคราวที่แล้วจะสังเกตว่าสมาชิกบางท่านไม่เห็นด้วยก็ได้แย้งมา ท่านคณะกรรมการชุดนี้ก็แก้ไข วันนี้เรามาดูครับว่าข้อพิจารณาทั้ง ๕ ข้อนั้นเป็นเรื่องที่ถูกต้องหรือไม่ ท่านเห็นชอบกับข้อสังเกตทั้ง ๕ ข้อหรือไม่ แต่ถ้าไม่เห็นชอบกับข้อสังเกตก็ได้แย้งมา คณะกรรมการที่ไปศึกษาโดยท่านอาจารย์เจริญจะได้มีการแก้ไขและมีการชี้แจง แต่ไม่ใช่ไม่รับครับ เพราะว่าอย่าลืมว่าเราตั้งไปให้ศึกษาเพื่อรายงานมานะครับ ศึกษา รายงาน บันทึกการประชุมของคณะกรรมการเจปี่ชนะครับ ไปศึกษาบันทึกท่านนั้นเองว่าคณะกรรมการการเจปี่ซีเขาบันทึกอะไรบ้าง แล้วมารายงานให้สภาทราบ เมื่อคณะกรรมการชุดนี้เขาศึกษามาแล้วนี่ล่ะครับจุดประเด็นก็คือเอาข้อสังเกตนั้นส่งไปให้รัฐบาลเพื่อดำเนินการได้ตามข้อ ๑ ถึงข้อ ๕ ได้ทันที เพราะในข้อบังคับการประชุมข้อ ๗๔ ก็บอกชัดเจนอยู่แล้วว่าจะต้องส่งไปให้รัฐบาลดำเนินการ แต่ถ้าเกิดว่าวันนี้เราไม่ยอมรับข้อสังเกต ไม่ยอมรับผลการพิจารณา มันก็ไม่มีค่าอะไรกับที่คณะกรรมการเขาไปพิจารณา มา แล้วก็ผิดข้อบังคับการประชุมรัฐสภาด้วยครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : รัฐสภาขอต้อนรับคณะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจากจังหวัดสมุทรสงครามด้วยความยินดีนะครับ เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิเศษชัยยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิพนธ์ วิเศษชัยยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบสัดส่วนพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในเรื่องที่เรากำลังพิจารณาถกเถียงกันอยู่นี้คือเกี่ยวกับรายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาบันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับของรัฐสภา คือประเด็นที่เราจะต้องพิจารณาผมอยากจะเสนอความคิดเห็นของผม

เพื่อประกอบการพิจารณาของรัฐสภาแห่งนี้ว่า รายงานการศึกษาของคณะกรรมการที่ตั้งโดยที่ประชุมรัฐสภาเมื่อวันอังคารที่ ๒๖ เดือนตุลาคม และครั้งที่ ๖ แล้วก็วันอังคารที่ ๒ เดือนพฤศจิกายน เพื่อพิจารณารายงานการประชุมของคณะกรรมการการศึกษา ตรงนี้คงจะไม่เกี่ยวกับบันทึกการประชุมของคณะกรรมการชายแดนร่วมไทย-กัมพูชา ๓ ฉบับ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เพราะว่าการที่คณะกรรมการที่จะมารายงานนี้เป็นการตั้งขึ้นมาเพื่อศึกษาบันทึกการประชุมของคณะกรรมการชายแดน เป็นการตั้งของรัฐสภา

แต่ในกรณีที่มีข้อสังเกตเกิดขึ้นจากการรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญที่รัฐสภาตั้งขึ้นมา ศึกษาตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๗๔ ของรัฐสภานั้น จำเป็นต้องให้มีความเห็นชอบ เพราะฉะนั้นการที่รัฐสภาจะให้ความเห็นชอบหรือไม่นั้นเป็นอำนาจของรัฐสภาคือคงทำได้ครับ ไม่จำเป็นต้องรอศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามที่ได้มีผู้ได้ร้องเสนอไปนั้น เพราะฉะนั้นในวันนี้รัฐสภาจะพิจารณารายงานการศึกษาของคณะกรรมการการวิสามัญหรือไม่นั้นเป็นอำนาจของรัฐสภาสามารถทำได้ จะให้เลื่อนหรือลงมติเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญเพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คงไม่ขัดอะไรครับ ก็อยู่ที่อำนาจของรัฐสภาแห่งนี้ว่าจะพิจารณาอย่างไรในวันนี้ ถ้าจะพิจารณาให้คอยก็เป็นอำนาจของรัฐสภาที่จะพิจารณามีมติให้คอย แต่ถ้าจะมีมติให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบข้อสังเกตก็สามารถทำได้เลย เพราะฉะนั้นผมว่าไม่มีอะไรขัดนะครับ ทั้งรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมร่วมกันของรัฐสภา เพราะฉะนั้นผมจะเสนอก็คงให้เป็นมติของที่ประชุมครับว่าจะให้รอพิจารณารายงานของคณะกรรมการชุดนี้หรือไม่ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยก่อนหรือในวันนี้จะลงมติเลยให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบของรายงาน ข้อสังเกตของรายงานคณะกรรมการการวิสามัญ เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากเป็นข้อวินิจฉัยของที่ประชุมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ความจริงผมเกรงใจท่านประธานและเพื่อนสมาชิกเพราะเราได้พิจารณาเรื่องนี้กันมา ๒ วันแล้ว แต่ก็ยังไม่มีมติว่าเรื่องนี้จะจบลงอย่างไรนะครับ แต่ว่าต้องกราบเรียนท่านประธานว่าเรื่องนี้ค่อนข้างจะใช้เวลาผมก็เห็นใจท่านสมาชิกเพราะว่าเป็นเรื่องใหญ่แล้วก็มีความสำคัญ กรณีที่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ ถ้าเราจะเสียสละหรือใช้เวลามากไปสักนิดผมคิดว่าพี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่เขาก็คงจะรับได้และเข้าใจในประเด็นที่เราากำลังพิจารณากันอยู่ เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้กรุณายืนยันขึ้นอภิปราย บางท่านก็ ๒ ครั้ง บางท่านก็ ๓ ครั้งด้วยความวิตกในผลประโยชน์ของชาติ ผมเรียนท่านประธานว่าเรื่องที่เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร เป็นเรื่องของประเทศชาติทั้งนั้นละครับเป็นเรื่องสำคัญทั้งสิ้น รวมทั้งเรื่อง que เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาก็เป็นเรื่องใหญ่และนอกเหนือไปจากนั้นเรื่อง que เข้าสู่

๗๑

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริวรรณ ๓๖/๒

การพิจารณาของรัฐสภาคือการพิจารณาร่วมระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ก็เป็นเรื่องที่ใหญ่ขึ้นมาอีก ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันการประชุมร่วมรัฐสภาเกิดขึ้นได้ตาม มาตรา ๑๓๖ และมีอยู่ ๑๖ กรณีด้วยกันที่เราต้องมีการประชุมร่วม การพิจารณาตาม มาตรา ๑๙๐ ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ต้องมีการพิจารณาร่วมกัน ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องนี้ เมื่อมันเป็นเรื่องใหญ่ที่ผมกราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกบางท่านก็ไม่อยากที่จะ พิจารณา ไม่อยากที่จะตัดสินเรื่องนี้ บางท่านก็ได้กรุณากล่าวเลยไปถึงว่าถ้ามีการพิจารณา หรือลงมติไปอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วอาจจะสุ่มเสี่ยงต่อการถูกดำเนินคดี แล้วก็มีการขู่เชิญกัน พอสมควรทั้งภายในรัฐสภานี้และนอกรัฐสภา ว่าท่านสมาชิกผู้ใดผู้หนึ่งลงมติเห็นชอบหรือ เห็นด้วยกับผลการประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้งแดนร่วมไทย-กัมพูชา ก็อาจจะต้องเดินขึ้นสู่ การพิจารณาของศาลในอนาคตข้างหน้า แต่ว่าอย่างไรก็ตามครับเมื่อผมกราบเรียน ท่านประธานเริ่มต้นว่าเรื่อง que เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาเป็นเรื่องใหญ่และเป็นหน้าที่ของ สมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าเราปฏิเสธการแสดงความเห็นและเราปฏิเสธการลงมติไม่ได้เลยครับ เพราะถ้าเราปฏิเสธการแสดงความเห็นหรือเราปฏิเสธการลงมติอย่างใดอย่างหนึ่งในรัฐสภา แสดงว่าเราเองก็ไม่มีควมรับผิดชอบต่อประเทศชาติและประชาชน พร้อมกันนี้ก็ต้องมีการ ลงมติไปอย่างใดอย่างหนึ่ง จริง ๆ เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่ซับซ้อนหรือยากต่อการอธิบาย แต่ประการใดนะครับ เหมือนที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้กรุณาอภิปรายแล้ว ผมก็อภิปราย สั้น ๆ ว่ามันมีเรื่องที่ต้องพิจารณาอยู่ ๒ เรื่องด้วยกันนะครับ -----

คือผลการพิจารณาการประชุมของคณะกรรมการธิการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ
เรื่องนี้รัฐสภาต้องพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง

เรื่องที่ ๒ คือเรื่องข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ ซึ่งท่านไปพิจารณา
และเราต้องลงมติว่าเราจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ซึ่งทั้ง
๒ เรื่องนั้นก็สามารถแยกการพิจารณากันได้ ผลการประชุมคณะกรรมการธิการเขตแดนร่วม
ไทย-กัมพูชาทั้ง ๓ ฉบับนั้นในขณะนี้ท่านประธานรัฐสภาก็ได้กรุณาบอกกับสมาชิกว่า
อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญแล้ว แน่แน่นอนครับ เรื่องนี้อย่างไรเราก็
พิจารณาไม่ได้เพราะอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญแล้ว แต่ว่าข้อสังเกตของ
คณะกรรมการ ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า เราดูข้อสังเกตของคณะกรรมการ
นะครับว่าข้อสังเกตทั้ง ๕ ข้อนี้มีประโยชน์ไหม ไล่ไปดูสิครับ ข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๕ ถ้าท่านคิดว่า
ข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๕ นั้นมันไม่เป็นประโยชน์ ท่านก็มีสิทธิที่จะไม่เห็นด้วยข้อสังเกต
ของคณะกรรมการก็ตกไป แต่ว่าผมกราบเรียนท่านประธานว่าท่านสมาชิกเกือบทุกท่าน
นะครับที่ได้กรุณายืนขึ้นอภิปรายในสภานี้ก็ได้ยอมรับว่าข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้น
เป็นประโยชน์ทั้งสิ้น เมื่อข้อสังเกตของคณะกรรมการเป็นประโยชน์แล้วนะครับ ทำไม
เราถึงไม่เห็นด้วยละครับ เราก็ต้องเห็นด้วยเมื่อเป็นประโยชน์ ผมเรียนท่านประธานว่า
ท่านสมาชิกและท่านประธานก็คงทราบว่เมื่อเราเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ
แล้ว รัฐสภาก็ต้องส่งข้อสังเกตนี้ไปยังคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็ต้องรับข้อสังเกต
ของรัฐสภาไปปฏิบัติ ผมคิดว่าแนวของคณะรัฐมนตรีก็มีอยู่ตามที่คาดการณ์แล้วว่าเมื่อเข้าสู่
การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีแล้วนะครับ ในส่วนของข้อสังเกต ผมคิดเองนะครับยังไม่ได้
เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็ต้องส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการ
ไปยังคณะกรรมการเขตแดนร่วมของฝ่ายไทย ต้องส่งไปยังคณะกรรมการเขตแดนร่วม
ฝ่ายไทยว่ารัฐสภาแห่งนี้มีข้อกังวลอยู่ ๕ ประเด็นด้วยกัน รัฐสภาแห่งนี้มีข้อสังเกตอยู่
๕ ประเด็นด้วยกัน แล้วก็ขอให้คณะกรรมการเขตแดนร่วมฝ่ายไทยนำข้อสังเกตนั้น
ไปพิจารณาหรือไปปฏิบัติ เมื่อคณะกรรมการเขตแดนร่วมฝ่ายไทยนำข้อสังเกตทั้ง ๕ ข้อไป
ปฏิบัติ ถ้ามว่าเป็นประโยชน์กับประเทศชาติใหม่ เป็นประโยชน์แน่นอนครับ ทำไมเราไม่นึก
อีกมุมละครับว่าในขณะนี้เราเป็นที่ปรึกษาใหญ่เลยนะครับ เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ
เขตแดนร่วมฝ่ายไทย ปกติแล้วเมื่อเราอนุมัติกรอบการเจรจาไปแล้วทุกอย่างมันก็จบนะครับ
คณะกรรมการเขตแดนเขาก็ดำเนินการของเขาไป แต่ว่าเมื่อเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของ

๗๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ ๓๗/๒

รัฐสภาแล้วเรามีข้อสังเกตเหมือนกับเราเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการเขตแดนฝ่ายไทย คณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมฝ่ายไทยก็ต้องนำข้อสังเกตทั้ง ๕ ข้อนี้ไปปฏิบัติแล้วข้อสังเกตนี้ก็เป็นประโยชน์กับรัฐบาล เป็นประโยชน์กับประเทศชาติทั้งสิ้นครับ ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า แล้วทำไมเราไม่ปฏิเสธการปฏิบัติหน้าที่ตรงนี้ละครับ ท่านประธานครับ มีข้อสังเกตบางข้อนะครับ ที่ท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้อภิปรายแล้วและคิดว่ามันเป็นประโยชน์ อย่างเช่น ในกรณีการปราศรัยของการเปิดประชุมเจปี่ซีของฝ่ายไทย-กัมพูชา มีข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการว่าฝ่ายไทยถูกกล่าวหาและถูกโจมตีจากฝ่ายประเทศกัมพูชา แล้วคณะกรรมาธิการก็บอกว่า คณะผู้แทนเจปี่ซีฝ่ายไทยสมควรนำไปพิจารณาโต้แย้งหรือท้วงติงข้อกล่าวหาเหล่านั้นให้ถูกต้องในโอกาสต่อไป มันก็เป็นประโยชน์ แล้วเป็นประโยชน์กับประเทศชาติด้วย เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อเรายังปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เราได้รับมอบอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์มาจากประชาชน ถึงแม้ว่ารัฐสภานี้มีเวลาอยู่ ๑ วันหรือ ๑ ชั่วโมงผมคนหนึ่งละครับต้องทำหน้าที่จนวินาทีสุดท้ายตามที่ประชาชนมอบหมายมา ผมกราบเรียนท่านประธานอีกครั้งหนึ่งว่าผลการประชุม คณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชานั้นแยกออกจากกันได้จากการพิจารณา แยกออกจากกันได้จากข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ และกราบเรียนท่านประธานว่าข้อสังเกตทั้ง ๕ ข้อของคณะกรรมาธิการเป็นประโยชน์ควรที่คณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมฝ่ายไทยจะนำไปปฏิบัติ ผมเห็นว่าเราควรจะลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ยังมีสมาชิกอีก ๒ ท่านนะครับคือท่านวิทยา แก้วภราดัย กับท่านทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัยนะครับ แล้วหลังจากนั้นจะให้คณะกรรมาธิการชี้แจงนะครับ เชิญท่านวิทยากรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าท่านประธานต้องตั้งหลักนะครับ แล้วเราต้องเดินหน้าต่อ
เหตุผลอย่างนี้ครับ ในวาระการประชุมวันนี้ท่านอยู่ในวาระที่สาม เรื่องที่คณะกรรมการธิการ
พิจารณาเสร็จแล้ว รายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการธิการการศึกษา
บันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ ซึ่งคณะกรรมการ
พิจารณาศึกษาบันทึกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ
พิจารณาเสร็จแล้ว หน้าที่ของคณะกรรมการก็คือพิจารณาเสร็จแล้ว และท่านประธานครับ
ระเบียบวาระนี้เราได้บรรจุในการนัดประชุมร่วมรัฐสภาเมื่อสัปดาห์ที่แล้วไปครั้งหนึ่งแล้ว
เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ครับท่าน รายงานของคณะกรรมการได้รายงานต่อสภา
เสร็จไปแล้วครับ ท่านปิดอภิปรายไปแล้วครับ เพราะฉะนั้นรายงานฉบับนี้จะปฏิเสธว่า
สภายังไม่รับทราบไม่ได้ครับ เสร็จไปแล้วครับตั้งแต่วันศุกร์ แล้วก็ปิดการอภิปรายไปแล้ว
เหลือเพียงประเด็นเดียวที่ค้างคามาววันนี้ ก็คือข้อสังเกตของคณะกรรมการสภา
จะเอาอย่างไร แต่พอจะถึงข้อสังเกตของคณะกรรมการก็มีเรื่องแทรกเข้ามาครับ
ว่าประธานรัฐสภาได้แจ้งให้ทราบว่าเรามีจดหมายจากศาลรัฐธรรมนูญว่ารับเรื่องซึ่ง ส.ส.
ส่งไปให้ตีความไว้พิจารณา แล้วสภารวมทั้งสมาชิก รวมทั้งท่านประธานสภามีความเห็น
ไปในทิศทางเดียวกัน ว่าสภาน่าจะรอการพิจารณาบันทึก ๓ ฉบับนั้น ว่าจะรับรองหรือไม่
รับรอง โดยรอศาลรัฐธรรมนูญเสียก่อน ทีนี้ประเด็นก็มาตั้งต้นแค่นี้เองครับท่านว่าเหลือ
ข้อสังเกตของคณะกรรมการสภาจะเอาอย่างไรครับ ส่วนรับทราบรายงานจะรับทราบ
หรือใครจะบอกไม่รับทราบอย่างไรคณะกรรมการเขารายงานจบไปแล้วครับ ทราบกันแล้ว
อภิปรายกันเต็มวันไปแล้วครับ เหลือเรื่องเดียวครับ เหลือเรื่องว่าจะลงมติว่าข้อสังเกต
เอาหรือไม่เอา หรือจะเลื่อนข้อสังเกตออกไป ฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเริ่มต้นอภิปรายเรื่องรายงาน
อีกมันก็จบ จะให้รายงานหรือไม่ให้รายงาน จะไม่ให้รายงานอย่างไรครับ ก่อนทราบว่า
ศาลรัฐธรรมนูญมีมานี่เรารายงานกันจบไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานครับ
ท่านต้องเดินหน้าต่อขยับไปอีกนิดนะครับ ถ้ามไปทางสภาสิครับว่าตกลงข้อสังเกต
คณะกรรมการเราจะเอาหรือไม่เอา ถ้าเอาก็จบครับ เรื่องส่งศาลรัฐธรรมนูญก็รอ
ศาลรัฐธรรมนูญ เราจะได้ว่าเรื่องอื่นต่อไปครับ ไม่เช่นนั้นก็นอนอยู่ที่เดิมครับ เราไม่ได้ขยับ
ไปไหนครับ ขออนุญาตเรียนหาหรือแล้วก็ฟังความเห็นจากท่านครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เหลืออีกคนเดียวเท่านั้นครับ แล้วก็ให้คณะกรรมการชี้แจง แล้วก็ถามมติเลยนะครับ ท่านวิทยากรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงท่านวิทยากรด้วยครับ ที่ผมเรียนท่านก็คือ คณะกรรมการหมดหน้าที่แล้วครับ เขารายงานจบไปแล้วครับ เหลือข้อสังเกต เขาอย่างเดี่ยวว่าสภาจะเอาหรือไม่เอา คณะกรรมการจะชี้แจงอะไรอีกครับ อาทิตย์นี้ ทั้งอาทิตย์ครับ วันศุกร์ ๕-๖ ชั่วโมง เราก็ซักถามคณะกรรมการก็ตอบไปมาเยอะแล้วครับ ผมคิดว่าหมดภาระคณะกรรมการนะครับ เหลืออย่างเดี่ยวข้อสังเกตของท่าน พวกผม จะเอาหรือไม่เอาเท่านั้นเองครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านทวิวัฒน์ครับ

นายทวิวัฒน์ ฤทธิฤาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายทวิวัฒน์ ฤทธิฤาชัย พรรคภูมิใจไทย เขตเลือกตั้งที่ ๑ จังหวัดสกลนคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมฟังมาอยู่ ๒ วันแล้ว แล้ววันนี้มาเป็น ๒ ชั่วโมงกว่าแล้ว ความจริงผมอยากจะพูดเหตุผลเดียวกันกับท่านประธานวิป ที่พูดเมื่อคืน ขอประท้วงอภัยที่เอ่ยนามท่านวิทยา แก้วภราดัย นะครับ ว่าเราควรจะลงมติได้แล้วนะครับ ไม่ทราบว่าจะรื้อเพื่ออะไร เพราะเรื่องนี้มันเป็นเรื่องของรายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาบันทึกการประชุมคณะกรรมการ เขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ ผมก็อ่านมาและดูรายงานนี้ในข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ แทนที่จะอภิปรายว่าข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ นั้นเป็นอย่างไรนะครับ มีความคิดเห็นอย่างไรในที่ประชุมนี้ กลับไปพูดวนไปวนมา ไป ๆ มา ๆ ก็ไม่ยากให้พิจารณา กัน แล้วไปตีเนียนกับที่กลุ่มเครือข่ายพลเมืองอาสาป้องกันแผ่นดินที่ท่านส่งจดหมายมา ๒ ข้อ ขอประท้วงอภัยลงนามโดยท่าน ผศ. นายแพทย์ตุลย์ สิทธิสมวงศ์ -----

ขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่าน เพราะเป็นหนังสือที่ส่งถึงสมาชิกรัฐสภาทุกคนนะครับ เราก็ไปตื่นต้นกับหนังสือต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมเองไม่ใช่ไม่เห็นความสำคัญนะครับ แต่ว่าในคราวนี้เป็นการพิจารณารายงานว่าเราจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ข้อ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ก็ควรจะลงมติกัน ไม่ใช่จะมาโยกโย้อภิปราย ๒-๓ ชั่วโมงไม่แล้วเสร็จ ก็ไม่รู้จะไปลงมติดอนไหน ช่วงไหนอย่างไร อันนี้ก็ขอกราบเรียนว่ากระผมไม่เห็นด้วยนะครับ ผมในฐานะเป็นสมาชิกรัฐสภาผมจะลงมติให้ได้วันนี้ครับ เพราะผมอยู่รอมานานแล้วครับ ขอประทานอภัยครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เผอิญมีพาดพิงกรรมาธิการกรรมาธิการชี้แจงครับ เชิญกรรมาธิการชี้แจงก่อน แล้วเดี๋ยวผมให้ท่านให้กรรมาธิการก่อน

นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอรรถวิรัช สุวรรณภักดี มาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและกรรมาธิการชุดนี้ครับ ท่านประธานครับ ผมเห็นคล้าย ๆ กับท่านประธานวิปรัฐบาลละครับว่า เรื่องนี้เรื่องของการพิจารณามันสิ้นสุดลงไปแล้วครับ เหลือแต่ข้อสังเกตซึ่งวันนี้รัฐสภานั้นจะต้องโหวตว่าเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการชุดกระผมหรือไม่ พอมาดูใน ๕ ข้อที่เป็นเนื้อหาสาระสำคัญว่าข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการชุดกระผม เขียนถูกหรือไม่ ก็ต้องเรียนย้ำกับท่านอีกครั้งครับ ทุกอย่าง ๕ ข้อ เป็นข้อเท็จจริงทั้งสิ้นครับ

ข้อที่ ๑ เราก็ชี้แจงว่า ไม่ควรยอมรับแผนที่ ๑ : ๒๐๐,๐๐๐ ในระวางดงรักก็ยืนยันชัดเจน ซึ่งก็คิดว่าสมาชิกรัฐสภาที่นี่หรือคนข้างนอกรัฐสภาแห่งนี้ มวลชนที่มีการขับเคลื่อนกันอยู่ก็ยอมรับครับว่าเราไม่เห็นด้วยในแผนที่ ๑ : ๒๐๐,๐๐๐ ในระวางดงรัก ท่านประธานครับ ก็ยังมองไม่ออกว่าข้อที่ ๑ ของผมมีตรงไหนที่ขัดกับข้อเท็จจริงบ้างครับ

ข้อที่ ๒ ก็กล่าวชัดเจนครับว่าตรงบริเวณที่พิพาทก็ควรที่จะบอกให้ประเทศกัมพูชา พุดง่าย ๆ นะครับ ถอนกำลังครับ เอาคนเขาออกครับ ไม่ให้มีการบุกรุกโดยพฤตินัยอีก ซึ่งข้อที่ ๒ ก็ระบุชัดเจนครับว่า ต้องเจรจาไม่ให้เกิดกัมพูชานั้นเอาคนเข้ามาในพื้นที่ที่มีปัญหา ท่านประธานครับ

ข้อที่ ๓ ก็ระบุชัดเจนอีกครั้งว่า รัฐบาลนี้และรัฐบาลที่จะมีในอนาคตต่อไปต้องเยียวยาพี่น้องประชาชนที่มีเอกสารสิทธิที่อยู่บนดินแดนไทยในพื้นที่ดังกล่าวครับ แล้วมีตรงไหนครับที่ข้อสังเกตของพวกกระผมผิดเพี้ยนจากข้อเท็จจริง

ข้อที่ ๔ ท่านวาร์ คิม ฮง ท่านพูดในฐานะเป็นผู้นำเจปี่ซีของฝ่ายกัมพูชา มีข้อเท็จจริงหลายประการที่เราสังเกตจากรายงานการประชุมที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง ที่พูดแล้วไทยเสียเปรียบ กระผมก็บอกว่าผู้แทนไทยในปัจจุบัน ในอนาคตช่วยได้ด้วยครับ เราไม่ยอมครับ เพราะว่าท่านพูดไม่ตรงกับความเป็นจริงครับ ท่านวาร์ คิม ฮง แล้วข้อสังเกตของพวกผมในข้อที่ ๔ ผิดตรงไหนครับ

ข้อสุดท้ายครับ บันทึกจากรายงานการประชุมที่เราพิจารณา ที่เราได้ศึกษามา ๓ ฉบับ จะต้องมีการนำไปสู่ร่างข้อตกลงชั่วคราวอีก ๑ เรื่อง ซึ่งร่างข้อตกลงชั่วคราวเขาก็ได้ใส่มาในเล่มสีน้ำตาลนี้ หน้า ๑๐๓ เราก็บอกครับว่า ร่างข้อตกลงชั่วคราวมันเป็นหนังสือสัญญาใดแบบหนึ่ง ซึ่งถ้าจะขอให้สภานี้เห็นชอบ เอามาชุกอยู่ในรายงานการประชุมนี้ไม่ได้ ท่านต้องเอาร่างบันทึกความเข้าใจหรือร่างข้อตกลงชั่วคราวนี้เข้าสู่รัฐสภาอีกครั้งหนึ่งเพื่อทำการเห็นชอบ

ท่านประธานครับ ในส่วนของร่างข้อตกลงชั่วคราวเราก็พึงชัดเจนนวต้องเข้าสภานี้อีกครั้งหนึ่ง ข้อตกลงนี้ครับเขาพูดอะไรกันบ้างครับ เขาพูดกันว่า เช่นไม่คงกำลังของการทหารเอาไว้ที่วัดแก้วสิขาศีรีสรวรฯ เขาพูดกันเรื่องเจบี่ชีจะต้องกำหนดพื้นที่ต่าง ๆ ให้อยู่ในความพร้อมที่จะปักหมุดได้ ท่านประธานครับ ผมยืนยันอีกครั้งครับว่าข้อสังเกตที่สมาชิกรัฐสภาจะต้องทำการเห็นด้วยกับพวกกระผมทั้ง ๕ ข้อ ไม่มีเรื่องใดเลยครับที่ไม่ใช่ข้อเท็จจริงและไม่มีเรื่องใดเลยครับที่ขัดหรือแย้งกับความเคลื่อนไหวอยู่ในขณะนี้ซึ่งมันเป็นคนละเรื่องครับกับการรับรองรายงานการประชุม ๓ ฉบับ ก็ขอให้ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้เราคุยกันด้วยหลักการ คุยกันด้วยเหตุผลเพื่อจะผ่านไปได้ท่านประธานที่เคารพครับขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุนัยนะครับและเดี๋ยวจะได้ลงมติครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนจังหวัดนครสวรรค์ พรรคเพื่อไทย ในนามสมาชิกรัฐสภา กระผมเองเป็นกรรมาธิการด้วยท่านหนึ่ง กระผมเองได้นั่งเฝ้าฟังการอภิปรายในสภามา ๒ วัน กระผมเองได้เห็นบรรยากาศอย่างหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานและบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ว่าบรรยากาศของสภาในปัญหาเรื่องนี้นี้มี ๒ ด้าน ด้านที่ ๑ ฝ่ายรัฐบาลพยายามจะรวบให้มีการลงมติอย่างใดอย่างหนึ่ง แม้จะเรียกว่าเป็นลงมติข้อสังเกต ลงมติการรับทราบอะไรสักอย่างหนึ่งให้ได้ในสภาแห่งนี้ อีกด้านหนึ่งสมาชิกรัฐสภาส่วนใหญ่มีความรู้สึก มีความคิดเห็นว่าเรื่องนี้มันเป็นเรื่องที่สภาไม่ควรจะลงมติ ในระหว่างนั้นก็มีการยื่นขอให้ศาลตีความอีกต่างหาก ทำให้ความเห็นฝ่ายที่ไม่อยากจะให้มีการลงมตินี้มีน้ำหนักมากขึ้น แต่ดูท่าทางเสมือนหนึ่งว่ารัฐบาลพยายามจะให้มีการลงมติให้ได้ สิ่งนี้ที่ผมอยากจะบอกท่านประธานสภาและมีการบันทึกไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ว่าบรรยากาศแห่งรัฐสภา ๒ วันนี้นั้นได้สะท้อนให้เห็นถึงความไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่รัฐบาลพยายามจะกระทำอยู่ขณะนี้ นั่นคือลูกขององค์ประชุม ท่านครับการเปิดประชุมเมื่อวันศุกร์ ปรากฏว่าท่านประธานรัฐสภา ท่านชัย ชิดชอบ ขอประทานโทษเอ่ยนามท่านได้กระทำผิดข้อบังคับพยายามจะลากองค์ประชุมให้ครบให้ได้ผ่านไปเกือบ ๒ ชั่วโมงแล้วเพื่อนสมาชิกก็บอกมันผิดข้อบังคับแล้วนะครับ มันเกินเวลาแล้วนะครับ ท่านประธานสภาก็กระทำเสมือนหนึ่งจะเอาใจจะโรนนายกรัฐมนตรืผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน แล้วสุดท้าย

องค์ประชุมไม่ครบ คุณเอะครับเปิดประชุมมาตั้งแต่วันครับ เมื่อวันศุกร์ก็ไม่ครบองค์ประชุม
 ลากมาจนถึงบ่ายขาด ๗ คน ลากมาให้ครบ พอครบก็เปิดประชุม แต่จริง ๆ บรรยากาศ
 ในห้องประชุมองค์ประชุมก็ไม่ครบครับ เพื่อนสมาชิกสภาก็บอกท่านครับองค์ประชุมไม่ครบ
 ขอให้ตรวจสอบองค์ประชุมก่อน ท่านประธานสภาท่านชัย ชิดชอบ ก็ใช้ลูกที่สำนวนไทย
 เรียกว่าลูกเก่า พยายามจะบอกว่าประชุมไปก่อน ๆ ส่วนเรื่องลงมติที่หลังก็ลากไป จนสุดท้าย
 ก็ลงมติไม่ได้อีกเหมือนกัน เพราะองค์ประชุมไม่ครบ ภาวะแห่งองค์ประชุมไม่ครบนี้
 มันสะท้อนออกถึงสิ่งที่เรียกว่าภาษาทางกายของ ส.ส. ของรัฐสภาแล้วครับ ของ ส.ว.
 ส.ส. แล้ว เป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่รู้สึกไม่อยากขัดใจรัฐบาล ไม่เหมือนฝ่ายค้านขัดใจ
 ก็ขัดใจเลย แต่พอสมาชิก ส.ว. นั้นเขาไม่อยากขัดใจเขาก็ใช้วิธี สโลว์ ดาวน์ (Slow down)
 ไม่มาประชุมครับ ไม่ใช่เขาไม่อยากประชุมนะครับ แต่เขามีความรู้สึกว่ากำลังจะถูก
 ภาวการณ์ที่เรียกว่าพวกมากลากไปอยู่ ภาวการณ์ขณะนี้ก็เช่นเดียวกันครับ ด้วยสายตาของ
 ท่านประธานเองคุณเอะครับ ไม่มีทางครบองค์ประชุมเลย ดังนั้นการที่จะบอกโหม่ไปบอกว่า
 สภาแห่งนี้ได้รับทราบและเห็นชอบกับการรับทราบนั้นแล้ว ไม่ใช่หรอกครับ อย่างที่
 ท่านประธานวิปพูดไม่ได้หรอกครับ มันเป็นภาษาทางกายเขาเรียก บอดี้ แลนเกจ (Body
 Language) ที่บอกแล้วว่าสภาแห่งนี้ไม่เห็นชอบกับสิ่งที่รัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่ขณะนี้
 ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานยังจะพยายามดำเนินการต่อไปผมก็ไม่ว่าหรอกครับ
 ว่ากันไปตามกลไก แต่ขอให้บันทึกความจริงไว้แห่งบรรยากาศที่ประชุมเอะครับว่า
 เป็นประเด็นสำคัญที่สุด -----

และปรากฏว่าเพื่อนสมาชิกรัฐสภาพยายามจะส่งสัญญาณทางกายว่าเขาไม่เห็นด้วย เขาจึงไม่เข้าห้องประชุมกัน ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะมาพูดเรื่ององค์ประชุมเป็นเรื่องสำคัญ ผมไม่อยากจะเสนอให้ับองค์ประชุมด้วยการขานชื่ออะไรทั้งนั้น แต่ว่าก่อนที่จะลงมติใด ๆ ที่ท่านเห็นว่าพยายามจะลากไปให้ได้มันต้องตรวจสอบองค์ประชุมก่อน การตรวจสอบองค์ประชุมกับการนับองค์ประชุมใกล้เคียงกันละครับ ท่านประธานครับ ถ้าผมจะขอเสนอให้ับองค์ประชุมก็คงไม่น่ารังเกียจระมังครับ ท่านประธานครับ เพื่อให้เห็นว่าความสำคัญมันมีแล้ว นี่คือภาษาทางกายเขาเป็นอย่างนี้ครับ ผมว่าอย่างนี้มันบ่งบอกถึงนัยแล้วว่าความรู้สึกส่วนใหญ่ของสมาชิกรัฐสภาเขารู้สึกอะไรกัน บรรยากาศอย่างนี้ก็สะท้อนอยู่ในการประชุมชั้นคณะกรรมการเหมือนกันครับ ผมเองไม่อยากจะพูดในเนื้อหาเพื่อไม่ให้เสียเวลากับท่านนะครับ กระผมเองขอเสนอให้มีการนับองค์ประชุมเถอะครับเพื่อจะได้ตรงกันเลยกับการตรวจสอบองค์ประชุมครับ ขอบพระคุณครับ

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวนะครับท่านบุญยอด มีอะไรครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าบางครั้งการอภิปรายของสมาชิกก็อาจจะทำให้คนข้างนอกเขาเข้าใจผิดนะครับ เป็นปกตินะครับ บางครั้งเราอยู่ในห้องประชุมใหญ่ บางครั้งเราก็อยู่ข้างนอก แต่ว่าเราก็มีการถ่ายทอดเสียงออกไปยังทุกห้อง อาจจะเป็นห้องประชุมทั้งกรรมการหรือว่าในห้องอาหาร จนถึงในห้องน้ำก็ตาม หรือว่าโรงรถก็ตามนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านประธานจะได้ทำตามทีสมาชิกเรียกร้องก็คือปิดการประชุมแล้วก็ลงมติด้วยการนับองค์ประชุมก่อนนะครับ ก็เป็นสิ่งที่ ขออภัยครับปิดการอภิปรายนะครับ แล้วก็ทำการลงมติในข้อสังเกตของคณะกรรมการชุดนี้แล้วก็มีมีการนับองค์ประชุมก่อน ทุกอย่างก็จะพิสูจน์ได้ครับว่า องค์ประชุมยังอยู่ครบหรือไม่ครบ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวผมก็จะทำอย่างนั้น อยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นไม่มีใครอภิปรายอีกแล้วนะครับ ถือว่าที่ประชุมได้พิจารณา รายงานผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาบันทึกการประชุม

๘๑

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ลักษณะ ๔๑/๒

คณะกรรมการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับแล้ว ก็ตามที่คณะกรรมการได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้รัฐสภาพิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นด้วยผมก็จะได้แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องต่อไป ตามข้อบังคับ ข้อ ๗๔ รายละเอียดของข้อสังเกตปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดส่งให้ท่านสมาชิกได้ศึกษาล่วงหน้าแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นก็จะมีการถามมติว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ก่อนลงมติก็ขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ

(นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมนะครับกรุณาเข้ามาในห้องประชุมเพื่อลงมติเกี่ยวกับข้อสังเกตของคณะกรรมการนะครับ ท่านเข้ามาแล้วกรุณาเสียบบัตรแล้วก็กดที่ช่องแสดงตนด้วยครับ

- ๔๒/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพ ที่อยู่นอกประชุม นะครับ ช่วยกรุณาเข้าห้องประชุมเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม นะครับ เมื่อท่านเข้ามาในห้องประชุมโปรดเสียบบัตรแสดงตนด้วยครับ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมหรือท่านที่อยู่กับห้องคณะกรรมการต่าง ๆ โปรดหยุดประชุมชั่วคราวลงมาโหวต ข้อสังเกตของคณะกรรมการด้วยนะครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาที่อยู่นอกห้องประชุม นะครับ ท่านมีอะไรครับ

นายสุรจิต ชिरเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน คือกระผมอยากจะให้มีลำดับการพิจารณาประเด็นที่ค้างใจกันอยู่ว่ากรณีนี้มันเข้ามาตรา ๑๙๐ หรือไม่ ผมอยากจะเสนอญัตติให้รัฐสภาพิจารณาอันนี้ก่อนว่ารายงานของคณะกรรมการที่รายงานมานี้มันเข้ามาตรา ๑๙๐ หรือไม่ แล้วค่อยไปลงมติว่าจะรับรองหรือไม่รับรองครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือหมายความว่า จะให้เห็นชอบหรือไม่ให้เห็นชอบตามทั้งฉบับอย่างนั้นใช่ไหมครับที่ท่านพูด

นายสุรจิต ชिरเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : คือที่กระผมอภิปรายตลอดมาก็คือว่า ผมคิดว่ามันเข้ามาตรา ๑๙๐ แล้วก็มีความเห็นแย้งกัน แล้วก็เรื่องไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญแล้ว กระผมจึงอยากให้รัฐสภาพิจารณาก่อนว่าเรื่องนี้มันเข้าตามตรา ๑๙๐ หรือไม่ คืออยากจะเสนอญัตติให้พิจารณาญัตตินี้ก่อน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เรื่องนี้มันก็ต้องอยู่ในองค์ประกอบของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ที่เราส่งให้คณะกรรมการไปศึกษา มันก็อยู่ในมาตรา ๑๙๐ อยู่แล้ว แต่ที่นี้ที่ท่านพูดเมื่อก็บอกว่าเห็นว่าจะลงมติเฉพาะข้อสังเกตเท่านั้น ส่วนเรื่องอื่น ๆ ชะลอลงกว่าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

นายสุรจิต ชिरเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : คือถ้าเราเห็นว่าเรื่องนี้เข้ามาตรา ๑๙๐ และมาตรา ๑๙๐ เขาให้เครื่องมือไว้แล้วว่าถ้ามีความเห็นแย้งกันก็ให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เราส่งแล้วตอนนี้ส่งแล้ว แต่ว่าให้ฝ่ายบริหารเขามีโอกาสบ้างเท่านั้นเองครับ คือสภานี้เรายังไม่รับรองทั้ง ๓ เรื่อง คือเจบีซี

๘๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ปีทมา ๔๒/๒

ที่เราเสนอไปนั้นเราชะลอไว้ก่อนเรื่องนี้ แต่เรื่องนี้เราเอาเฉพาะข้อสังเกตที่คณะกรรมการ
จะเอาส่งคณะกรรมการไปศึกษาเท่านั้นว่าเราจะรับข้อสังเกตหรือไม่เท่านั้นเองครับ

- ๔๓/๑

นายสุรจิต ชिरเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : แต่ที่เราฟังคำอภิปรายมาแล้วนี่ละครับ ความเห็นก็ยังเป็น ๒ ทางอย่างนี้อยู่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอความกรุณาสักกนิตหนึ่งครับ ท่าน ส.ว. คุณนิพนธ์มีอะไร เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิเศษย์ยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิพนธ์ วิเศษย์ยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา คือเรื่องนี้ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่าอันนี้เป็นส่วนหนึ่งที่รัฐสภาได้แต่งตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นไปเพื่อศึกษา แล้วก็กรอบเอ็มโอยู ๓ ฉบับที่จะต้องขอความเห็นชอบ อันนี้เป็นรายงานซึ่งเมื่อศึกษาเสร็จแล้วต้องรายงานรัฐสภา ตอนนี้งานรายงานได้จบไปแล้ว แต่ในข้อสังเกตคณะกรรมการวิสามัญมีข้อสังเกตข้อบังคับ ข้อ ๗๔ บังคับไว้ต้องให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ หรือว่าวันนี้รัฐสภาจะมีมติว่าวันนี้ยังไม่พิจารณาให้ความเห็นชอบนั้นก็เป็นเรื่องของรัฐสภา แต่อย่างไรก็ตามตามข้อบังคับก็อยู่ที่อำนาจของรัฐสภามันไม่เกี่ยวกันนะครับคนละส่วน แต่อย่างไรก็ตามมันอยู่ในโครงสร้างของเอ็มโอยู ๓ ฉบับ เพราะว่าก่อนที่จะมีการพิจารณาให้ความเห็นชอบเอ็มโอยู ๓ ฉบับนั้นได้มีการตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นมาเพื่อศึกษา แล้วเพื่อมาประกอบการพิจารณาในการให้ความเห็นชอบ เพราะฉะนั้นเมื่อมีข้อสังเกตรายงานของคณะกรรมการวิสามัญเช่นนี้ ข้อบังคับบังคับครับ มาตรา ๗๔ ว่าข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้นรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นต้องลงมติในเรื่องนี้ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ที่ท่านประธานท่านได้เรียนเมื่อสักครู่นี้ครับว่าเรื่องข้อสังเกตจะต้องมีการลงมติกันในสภา เพราะเราได้ส่งคณะกรรมการไปศึกษาด้วยข้อบังคับ ข้อ ๗๔ ก็เขียนไว้ชัดแล้วนะครับ ทั้งวรรคหนึ่งวรรคสอง วรรคสามนะครับ เชิญท่านสุรชัยมีอะไรครับ เชิญครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภา (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดชลบุรี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาและเลขาธิการวุฒิสภา สืบเนื่องจากในวาระเร่งด่วนเกี่ยวกับคณะกรรมการเขตแดนไทย-กัมพูชา เราได้อภิปรายกันเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว แล้วจนกระทั่งวันนี้อีกครั้งหนึ่ง แล้วก็ผมเองนั้นในฐานะที่เป็นวิปของวุฒิสภาเองก็อยากจะกราบเรียน

ท่านประธานกับเพื่อนสมาชิกทางวุฒิสภาเองก็มีความหนักใจนะครับ ต่อการอภิปรายในช่วงเช้าวันนี้ะครับว่า ความเห็นของฝ่ายวุฒิสภาเองก็ยังเห็นว่าการลงความเห็นชอบในข้อสังเกตของกรรมาธิการนั้นยังไม่สมควรแก่เวลา ควรที่จะรอการวินิจฉัยจากศาลรัฐธรรมนูญก่อนว่าผลการประชุมของคณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมไทย-กัมพูชา เจปี่ซี ๓ ฉบับเข้าข่ายมาตรา ๑๙๐ หรือไม่ แล้วผมเองก็ยังได้ฟังฝ่ายรัฐบาลและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลหลายท่านก็ได้อภิปรายให้ความเห็นไว้อย่างดีมาก ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๑๕๔ ก็ดี มาตรา ๑๓๖ ก็ดีนะครับ แล้วก็รวมทั้งยังได้พูดถึงข้อบังคับ ข้อ ๗๓ ข้อ ๗๔ นะครับ ผมเองเรียนอย่างนี้ครับก็คือข้อบังคับเองก็คือจะมีผลหรือมีบทบาทที่ใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญคงเป็นไปได้ไม่ได้นะครับ ผมเองก็อยากจะเรียนนำเสนอท่านประธานอย่างนี้นะครับว่า ถ้าเราลงมติกันเพื่อเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบของข้อสังเกตกรรมาธิการ ผมคิดว่าคงจะทำให้เพื่อนสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้อี้อัดใจ แล้วท่านประธานเองก็ยังมีหนังสือเชิญประชุมร่วมในวันที่ ๑๙ เมษายน และวันที่ ๒๖ เมษายน อยู่ ฉะนั้นผมเองอยากจะขอเสนอญัตติต่อท่านประธานนะครับ ว่าโดยใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๑ นะครับ ญัตติต่อไปนี้ไม่ต้องเสนอล่วงหน้าหรือเป็นหนังสือนะครับ ใน (๕) ญัตติที่ประธานอนุญาตตามที่เห็นสมควร

คืออยากจะให้พักเรื่องนี้ไว้ก่อน จนกระทั่งมีคำวินิจฉัยจากศาลรัฐธรรมนูญ แล้วจึงนำเข้ามาพิจารณาในการประชุมรัฐสภาต่อไป ผมจึงขอยื่นญัตตินี้ต่อท่านประธานและขอผู้รับรองด้วยขอบคุณมากครับ

(สมาชิกรัฐสภายกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย ครับ ผมขอทราบความชัดเจนของญัตติน้อยครับ ท่านเสนอญัตติว่าอย่างไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณสรุชัย เชิญเสนอใหม่ครับ

นายสรุชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภา (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม นายสรุชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดชลบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ก็จะขอเสนอญัตติว่า ให้พักการพิจารณารายงานผลพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาศึกษาบัณฑิตกการประชุมคณะกรรมการเขตแดนไทย-กัมพูชา รวม ๓ ฉบับ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาศึกษาบัณฑิตกการศึกษากการประชุมกรรมการเขตแดนไทย-กัมพูชา รวม ๒ ฉบับ พิจารณาเสร็จแล้วให้พักไว้ก่อน จนกว่ามีคำวินิจฉัยจากศาลรัฐธรรมนูญ จึงขอให้ท่านประธานนำกลับเข้ามาพิจารณาในการประชุมรัฐสภาครั้งต่อไปครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอเข้าใจนะครับ เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ รายงานของคณะกรรมการนี้สภาได้พิจารณาไปจบสิ้นแล้วตั้งแต่วันศุกร์ครับ ปิดอภิปราย ก็เหลือเพียงเรื่องเดียวครับว่า ขอสังเกตของคณะกรรมการรัฐสภาจะคิดอย่างไร เหลือเรื่องนี้เรื่องเดียว ส่วนรายงานเราปฏิเสธความจริงไม่ได้ครับ คณะกรรมการเขารายงานจบไปแล้วครับ จะพักก็ต้องพักแยกส่วนครับ พักส่วนไหนครับ แล้วถ้าพักก็ขอทราบเหตุผลครับ เหตุผลที่พักเพราะกังวลเรื่องอะไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือตอนนี้มีการเสนอญัตติ มีผู้รับรองถูกต้อง คือข้อบังคับมันเขียนไว้นะครับ คือถ้าท่านเสนอญัตตินี้ขึ้นมา ญัตติมันก็ตกนะครับ มันพิจารณาไม่ได้ ว่าอย่างไร

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ อรรถวิชัย สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิก รัฐสภาแล้วก็คณะกรรมาธิการครับ ผมเรียนอีกครั้งครับ ดูท่าทางเหมือนกับว่าจะมีความ ไม่เข้าใจอยู่หลายเรื่องครับ การพิจารณานี้เสร็จแล้วเหลือแต่ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ กระทบครับ แล้วข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการกระทบนั้นไม่ได้มีส่วนไหนเลยบอกว่า จะรับรองหรือไม่รับรองรายงานการประชุมเจปียี่ทั้ง ๓ ฉบับ ผมถึงบอกท่านว่า ของผมมีแค่ ๕ ข้อ และอยากวิงวอนเลยครับ ท่าน ส.ส. และ ส.ว. ครับ ท่านอ่านให้ทีนะครับ ๕ ข้อ บอกชัด ไม่เอาแผนที่ ๑ : ๒๐๐,๐๐๐ ข้อ ๒ บอกชัดว่าให้กัมพูชาเอาคนออกจากพื้นที่ไป เพื่อให้เตรียมพร้อมสำหรับการสำรวจ ข้อที่ ๓ ให้เยียวยาคนที่มียกสารสิทธิในพื้นที่ดังกล่าว ข้อที่ ๔ วาร์ คิม ฮง พุดไม่ตรงกับข้อเท็จจริงในรายงานการประชุม ขอให้ผู้นำไทยนี้ ผู้นำเจปียี่ ผังไทยนี้ไปโต้แย้งในการประชุมครั้งต่อไป ข้อที่ ๕ ร่างข้อตกลงชั่วคราวที่ได้มีการแทรก เข้ามาในรายงานการประชุมนี้ เรบอกมาให้เอาออกไป แล้วก็ให้เอาร่างข้อตกลงนี้เสนอต่อ สภาอีกครั้งหนึ่ง เพราะเป็นหนังสือสัญญาใตตามมาตรา ๑๙๐ ทั้ง ๕ ข้อของกระทบไม่มี เรื่องใดเลยที่บอกว่ารับรอง หรือไม่ รับรองรายงานการประชุมทั้ง ๓ ฉบับ ทั้ง ๕ ข้อของ กระทบไม่มีเรื่องใดเลยที่คนนอกสภาไม่เห็นด้วย นี่เป็นข้อเท็จจริงครับท่านประธาน แล้วผมนี้ กังวลใจว่าถ้าท่านไม่รับรองนี้ ท่านประธานนิตเดียว ขออนุญาตนะครับ ถ้าท่านไม่เห็นด้วย วันนี้สิ่งที่ศึกษามารัฐบาลที่ต่อจากนี้ไป อาจจะเป็นรัฐบาลที่ต่อจากท่านนายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ ถ้าเขาเดินผิดและเขาเดินพลาดละครับ วันนี้เรากำลังสร้างบรรทัดฐานที่ถูกต้องเพื่อ เดินต่อไป และนี่คือความกังวลใจว่าท่านนั้นเข้าใจตรงกับที่เราศึกษาหรือไม่ ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพ ขอชี้แจงเท่านี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็คงจะเข้าใจกันทุกคน เชิญคุณนฤมลครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาคะ ดิฉันคิดว่าเราต้องแยกกันนะคะท่านประธาน มันชัดเจนอยู่แล้วคะว่าประเพณีปฏิบัติของเราเนี่ย เมื่อคณะกรรมการได้ศึกษาเรื่องใดออกไปแล้ว มีผลสรุปนำมาเสนอต่อสภาเนี่ย ไม่ว่าจะเป็ สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาก็แล้วแต่ หรือวุฒิสภาก็แล้วแต่ เราก็มีหน้าที่ที่จะให้ ความเห็นชอบพิจารณาหรือไม่ให้ความเห็นชอบ หรืองดออกเสียง อันนี้เป็นมันเป็นเรื่อง ธรรมดาเลยคะ ต้องแยกออกจากเจปซี มันคนละตอนกันนะคะ เพื่อนสมาชิกที่เคารพคะ มันเป็นคนละตอนกันคะ ดิฉันก็ขออนุญาตว่าต้องเดินตรงนี้คะ มันไม่ได้มีอะไรที่ผิดปกติ ไปจากสิ่งที่ควรจะเป็นและปฏิบัติมาโดยตลอดคะท่านประธานที่เคารพคะ แล้วนี่ละคะ คือเหตุผลที่เมื่อคราวที่แล้วดิฉันได้เรียนถามว่าเราจะเดินกันไปถึงไหน เราจะแค่รับรอง รายงานการประชุมของคณะกรรมการ หรือเราจะเลยไปถึงเจปซี ซึ่งก็ออกมาชัดเจน แล้วว่าเราจะต้องทำแค่ตรงนี้ก่อน เพื่อที่จะรอศาลรัฐธรรมนูญให้ตัดสินไว้ชัดเจนก่อน อันนี้ ที่จริงแล้วดิฉันก็ไม่เห็นด้วยเลยกับการที่เราจะต้อง แม้ว่าเป็นข้อบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราพยายามแก้ในมาตรา ๑๙๐ ว่าเรื่องที่เป็นข้อที่ยังสงสัย เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาต้องส่ง ศาลรัฐธรรมนูญ ดิฉันเสนอให้มีการแก้ภายในสภาของเรา แล้ววันนี้มันจะเป็นจุดที่สำคัญ ถ้าศาลรัฐธรรมนูญตัดสินว่าไม่ใช่ เราจะทำอย่างไรกันนิติบัญญัติของเรา อันนี้ก็ขออนุญาต แสดงความเห็น ว่าท่านประธานมันใจเออะคะ เดินได้คะ ดิฉันมันใจอย่างนั้น ขอบพระคุณคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมมี ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกก็คือการที่ท่านสมาชิก ท่าน ส.ว. สุรชัย ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านนะครับ ท่านเสนอญัตติ ท่านประธานวินิจฉัยว่าเป็นญัตติซ้อนญัตติ ท่านประธานครับ ดูข้อบังคับ ข้อ ๓๒ ครับ ประชุมร่วมรัฐสภา ท่านอาศัย (๔) เสนอได้ครับ (๔) ขอให้เลื่อน การปรึกษาหารือในเรื่องพิจารณา นั้นหมายความว่า การที่ท่านบอกว่าจะเอาข้อสังเกต ซึ่งในสภาแห่งนี้ใช้คำว่า ข้อสังเกต มาจะให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ท่านก็บอกว่า อยากจะให้เลื่อนไปก่อน ผมเชื่อว่าญัตติที่ท่านเสนอนี้เป็นไปตามข้อบังคับข้อ ๓๒ เสนอได้ รับหรือไม่รับเท่านั้นเองครับ

ประการที่ ๒ ผมเองได้พยายามอภิปรายกราบเรียนท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิกว่า รายงานการประชุมของคณะกรรมการรัฐสภาที่เราตั้งไป โดยมีท่านอาจารย์ดอกเตอร์เจริญ ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน เป็นประธาน มาดูในรายงานแล้วไม่มีตัวไหนเลยที่บอกว่าเป็นข้อสังเกต ไม่มีเลยครับ ท่านทำรายงานมาเราก็พยายามดูหรือท่านจะเจตนาบอกว่าเอาผลการพิจารณานี้มาเป็นข้อสังเกต นั่นก็หมายความว่าสมาชิกสภาแห่งนี้ถ้าจะให้ความเห็นรับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ปกติกการบันทึกในรายงานมันก็ต้องมีข้อสังเกต มีผลการพิจารณา เพราะข้อสังเกตนั้นจะมีผลต่อการนำไปปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่รายงานของท่านที่มีอยู่ก็เป็นอย่างนี้ครับ หน้า ๑ เป็นรายชื่อ หน้า ๒ มีรายชื่อ มีที่ปรึกษา หน้า ๓ ข้อ ๕ ผลการพิจารณา ๕ ข้อ จบที่หน้า ๔ ลงชื่อเลขานุการแนบท้าย ไม่ได้มีข้อสังเกตเลยครับท่านประธาน นี่คือผลการพิจารณา ดังนั้นสมาชิกหลายท่านรวมทั้งตัวผมเองผมก็เสนอความเห็นว่าการนี้ถ้าตัวแม่มันอยู่ในการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ตรงนี้เองก็จะเป็นข้อเสนอกที่จะไปนำสู่การปฏิบัติ เป็นข้อเสนอของคณะกรรมการที่มีความเห็นต่อวิธีการปฏิบัติ ในเรื่องของการประชุม ในเรื่องของการต่อรองการเจรจา ถ้าสมมุติว่าเราส่งศาล ศาลเขาวินิจฉัยว่าไม่ใช่ เรื่องเหล่านี้ก็ไม่จำเป็นต้องมาผ่านเรา ท่านก็นำสู่การปฏิบัติได้ในระดับเจ้าหน้าที่ได้เลย ไม่จำเป็นต้องมาผ่านรัฐสภา ผมไม่ชอบนะครับที่เราจะเลื่อนการลงความเห็นตรงนี้ไปก่อนจริง ๆ แล้วความเห็นตรงนี้ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ มันเป็นความเห็นเพียงแต่สมาชิกสภาแห่งนี้ต้องการให้คณะกรรมการช่วยบอกว่าจะให้ความเห็นชอบกับบันทึกการประชุมร่วม ๓ ครั้งนี้หรือไม่เท่านั้นเอง ท่านประธานต้องมาตอบผมเท่านั้นเองครับว่าจะให้เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยเหตุผลอะไร แต่ถ้าไม่ได้ตอบอย่างนั้น ท่านกลับไปตอบอะไรไม่รู้ครับ ๕ เรื่อง แล้วผมสามารถใช้ข้อพิจารณาของท่าน ๕ เรื่องมาจะลงคะแนนให้เจบีซี ๓ บันทึกการประชุมนี้ได้หรือไม่ ก็ไม่ได้ สุดท้ายเพื่อส่งศาลรัฐธรรมนูญก็ศาลรัฐธรรมนูญรับวินิจฉัยก็หยุดอยู่ตรงนั้น -----

ผมว่ามันอยู่ในกระบวนการมาตรา ๑๙๐ ทั้งหมด ท่านอย่าอ้างนะครับว่ากรรมการไม่ได้มาจากมาตรา ๑๙๐ มันต้องมาจากมาตรา ๑๙๐ ครับ ไม่อย่างนั้นเราไม่มีสิทธิออกมาประชุม ผมกราบเรียนท่านประธานว่าญาติที่เสนอผมว่าชอบครับ น่าจะพิจารณาญาตินั้นคือเลื่อนการให้ความเห็นกับเรื่องผลการพิจารณาของกรรมการออกไปก่อน ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็โต้กันไปโต้กันมาก็ไม่จบสักทีครับ ระเบียบข้อบังคับก็มีอยู่ชัดแล้วครับ ให้อีก ๒ ท่านนะครับ ท่านสุรจิตกับท่านวินัย ๒ คน ๓ คน คุณวิรัตน์ ก็จบนะครับ

นายสุรจิต ชिरเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน กระผม สุรจิต ชिरเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสมุทรสงคราม ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา คือผมว่ากรรมการนั้นละหลงทางไปเองนะครับ รัฐบาลเสนอบันทึก ๓ ฉบับนี้มาเพื่อให้รัฐสภาเห็นชอบ กรรมการมีหน้าที่ไปศึกษาและให้ความเห็นมาว่าควรเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ เพราะฉะนั้นมติที่จะลงก็คือควรเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบต่อบันทึก ๓ ฉบับนี้ ไม่ใช่ให้ผมมารับรองรายงานอะไรของกรรมการ ข้อเสนออะไร เขามอบภารกิจให้ท่านไปศึกษานบันทึก ๓ ฉบับนี้แล้วมาให้ความเห็นว่าจะเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบ เราก็จะได้มาถกกัน ไม่ใช่ให้ผมไปเห็นชอบกับรายงาน ข้อเสนออะไรของท่าน แต่ที่นี้เมื่อมาติดปัญหาว่าเรื่องไปศาลรัฐธรรมนูญอยู่จึงชอบที่จะรอศาล มันก็เท่านั้นเอง กรรมการหลงทางไปเองก็มาพาให้เราหลงเข้รกรเข้าพงอยู่อย่างนี้ เรื่องนี้มันตรงไปตรงมา ไม่มีอะไรมากนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณวินัย สมพงษ์ ครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ แบบสัดส่วน ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมใคร่ขอกราบเรียนถามไปยังท่านกรรมการนะครับเพื่อขอได้โปรดตอบให้ชัดเจนอีกสักครั้งหนึ่งครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวินัยครับ มันจบไปแล้วเรื่องการศึกษา จบไปแล้วครับ ยุติไปแล้ว ตอนนี้ก็คิดว่ามีผู้ขอเสนอเลื่อนการพิจารณา เท่านั้นเองครับ นอกนั้นมันจบกระบวนการแล้วครับ เขาได้ชี้แจงจนท่านประธานท่านสั่งให้มีการลงมติแล้ว เรียนเพื่อโปรดทราบตามนี้ด้วยครับ ไม่อย่างนั้นจะยาวไปอีกครับ เชิญท่านวิรัตน์ครับ

๙๑

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ณัฐชนก ๔๖/๒

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตเสนอญัตติขอให้ รัฐสภาดำเนินการพิจารณาเรื่องนี้ต่อไป โดยขอมติรัฐสภาว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับ ข้อเสนอของคณะกรรมการร่วม เพราะว่าในข้อที่ ๕ ผลการพิจารณานั้นคณะกรรมการ รัฐสภาได้เขียนไว้ชัดเจนครับ โดยตั้งข้อสังเกตและเสนอแนะเพื่อให้รัฐบาลได้นำไปปฏิบัติ ๕ ประการ รายละเอียดอยู่ที่กรรมการได้แถลงไปหลายรอบแล้วครับ ผมขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีผู้รับรองถูกต้อง แบ่งเป็น ๒ ฝ่าย ๑. เลื่อน ๒. ให้ดำเนินการต่อไป ต่อไปผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ ก่อนถามมติที่ประชุม ผมจะขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ ก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมครับ ช่วยกรุณาเข้าห้องประชุมเพื่อตรวจสอบองค์ประชุมด้วยครับ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้อง ประชุมนะครับ โปรดกรุณาเข้าห้องประชุม เมื่อท่านเข้าห้องประชุมแล้วโปรดเสียบบัตร แสดงตนนะครับ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมช่วยเข้าห้องประชุมด่วนนะครับ เมื่อเข้า ห้องประชุมเสียบบัตรแสดงตนทุกท่าน

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ทุกท่านเสียบัตรแสดงตนเรียบร้อยแล้ว
แล้วนะครับ เมื่อเสียบัตรแสดงตนแล้ว มีท่านใดยังไม่ได้เสียบัตรแสดงตนมีไหมครับ
งดการเสียบัตรแสดงตนได้ครับ ส่งผลมาเท่าไรแค่นั้น ถ้าครบเราก็จะได้มีมติกันถ้าไม่ครบ
ก็เลื่อนไปเท่านั้นเองครับ มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๒๖๒ ท่าน ขาดไป ๑๕ ท่าน ก็ถือว่า
ไม่ครบองค์ประชุม

๙๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริวรรณ ๔๗/๒

กระผมขอเลื่อนการพิจารณาไปวันอังคารหน้าครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๑๒ นาฬิกา

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันอังคารที่ ๒๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

รายนามคณะผู้จัดทำ

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง นางสาวยุพา ศิริประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม และชวเลข
------------------	--	---

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๕
นางวัฒนี อุดมภักดี	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางชัญญาภักดิ์ ทองมา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางวัชรี สะหาบ	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนภัสสร สุขเสริม	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๕)

นางสาวชัชวราภรณ์ นันต์สังข์	นางสาวนภา วีระยุทธโกศล
นางณัฐชนก วงษ์นิล	นางสาวชญาภา ภูระหงษ์
นางสาวสาริตา สิงห์เมธา	นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช
นางศิริลักษณ์ สุวดี	นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภาพ
นางศิริลักษณ์ ภูติพงศ์โสภณ	นางสาวลักขณา อนุอัน
นางจิตตานันท์ ศรีเวียง	นางสาวปัทมา แซ่ซิ่ง

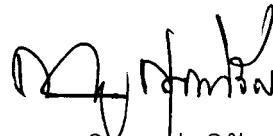
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
(รัฐสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ รัฐสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามมาตรา ๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

(นายพิฑูร พุ่มหิรัญ)
เลขาธิการรัฐสภา

หมายเหตุ ครั้งที่ ๑ - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
กลุ่มงานรายงานการประชุม